

[23rd March 1959]

Mr. SPEAKER : The Hon. Minister for Finance may introduce the Appropriation Bill.

VI—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1959.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Can I introduce it in the afternoon? I understand that the discussion in the other House is not yet over. So, I shall introduce it here in the afternoon.

MR. SPEAKER : Yes, the Hon. Minister may introduce it in the afternoon and I hope the House has no objection. The reason is, the discussion is still going on in the other House.

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1959-60—cont.

DEMAND XXIII—HARIJAN UPLIFT.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,33,79,400 under Demand XXIII—Harijan Uplift.’

THE HON. SRI P. KAKKAN : கணம் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன இலாகாவானது கடந்த ஆண்டில் செய்துள்ள சிறந்த சேவைகளை எல்லாம் குறிப்பிட்டு ஒரு புத்தகமாகவே அச்சிட்டு நேற்றைய முன் தினமே உறுப் பினர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் படித்துப்பார்த்து இன்னும் பல அரிய யோசனைகளை எல்லாம் அங்கத்தினர்கள் கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

முக்கியமாகப் பல வேலைகள் இந்த இலாகா துரிதமாகச் செய்தாலும் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் சிறிது தாமதம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஒரிடத்தை நாம் அவ்வயர் பண்ணவேண்டும் என்றால் அதில் உள்ள விலங்குகளை எல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக அந்த இடத்தில் மைமகள் இருந்தால் அவர்களை அப்புறப்படுத்தி வேறு இடம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அதனால் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் காலதாமதம் சிறிது ஏற்படுகிறது. மேலும் இது விஷயத்தில் மாதாமாதம் கலெக்டரிடத்திலிருந்து ரிப்போர்ட் வரவழைத்து துரிதமாக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கோ, மனைக்கட்டுகளைச் செய்வதற்கோ வேண்டிய ஏற்பாடுகளை எல்லாம் நமது சென்னை அரசாங்கம் செய்து கொண்டதான் வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக “ஹரிஜன நலத்துறை” என்பதாக என்னுடைய முன் ஹாஸ்டல் பேச்சை அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகத்தில் ஒன்றிரண்டு திருத்தங்களைச் சொல்கிறேன். அவற்றை திருத்திக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக அப்புத்தகத்தின் 5-வது பக்கத்தில், 4-வது பாராவில் “1959-60-ல் காஞ்சிபுரத்தில் ஒன்றும், பட்டுக்கோட்டையில் ஒன்றும் சிவகாசியில் இரண்டுமாக 4 புதிய மாணவர் விடுதிகள் தொடங்கப்படும்.” என்று இருப்பதை, “1959-60-ல் காஞ்சிபுரத்தில் மாணவிகள் ஹாஸ்டல் ஒன்றும், பட்டுக்கோட்டையில் மாணவிகள் ஹாஸ்டல் ஒன்றும், சிவகாசியில் மாணவிகள் ஹாஸ்டல் ஒன்றும், மாணவர்கள் ஹாஸ்டல் ஒன்றும் ஆக 4 புதிய விடுதிகள் தொடங்கப்படும்.” என்று கொள்வனவேண்டும். குறிப்பாக மதுரையில் ஆலயப் பிரவேசம் ஆனவுடன் அங்குள்ள மீனாட்சி அம்மன் பெயராலேயே மீனாட்சி ஹாஸ்டல் என்று மாணவிகளுக்கு ஒரு ஹாஸ்டல் நடத்தப்படுகிறது. அதுபோலவே காஞ்சிபுரத்திலும் அங்குள்ள காமாட்சி அம்மன் பெயராலேயே—காமாட்சி ஹாஸ்டல் என்று அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும் பின்தங்கிய சமூகத்தின் மாணவிகளின் முன்னேற்றத்திற்காக ஒரு ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் முடிவு செய்திருக்கிறோம். மாணவர்களைக் காட்டிலும் மாணவிகளுக்கு

23rd March 1959]

[Sri P. Kakkan]

அதிக வசதி உடனடியாகச் செய்து தரப்படவேண்டும் என்கிற கொள்கையில் நானும் ஒரு தொண்டன் ஆகையால் அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறேன். அதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் அந்தப் புத்தகத்தில் அதே பக்கத்தில் முதல் பாராவில் “திருச்சி ஜில்லாவில் நத்தத்திலும், அரியலூரிலும் இருந்த விசேஷ மானவர் விடுதிகளை இந்த ஆண்டில் அரசாங்கம் மேற்கொண்டது” என்று இருக்கிறது. நத்தம் என்பது மதுரை ஜில்லாவில் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த வாக்கியத்தை “திருச்சி ஜில்லாவில் அரியலூரிலும், மதுரை நத்தத்திலும் இருந்த. . . என்று திருத்திக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-ம் பக்கத்தில் இண்டாவது பாராவில் “கொட்டம்பட்டி” என்று ஒரு இடம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது “கொட்டாம்பட்டி” என்று குறிப்பிடப்பட வேண்டும். அந்தத் திருத்தத்தையும் செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக நான் குறிப்பிட்டிருக்கக் கூடிய விஷயங்களை எல்லாம் கவனித்து இன்னும் இந்த இலாகா எவ்வளவு சிறப்பான முறையில் தாழ்த்தப்பட்ட, பின்தங்கிய சமூக மக்களுக்குச் சேவை செய்ய முடியும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள் என்றால் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து நான் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்கள் இருந்தால் பின்னால் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்து கனம் ஜகந்நாதன் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணை 356-ஐ பிரேரிக் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாக ஸ்ரீ ஜகந்நாதன் அவர்களை அவருடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரிக்கும்படியாக அழைக்கிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணை 356-ஐ நான் இப்போது முன் மொழிகிறேன்.—

‘That the allotment of Rs. 2 33,79,400 under Demand XXIII—Harijan Uplift be reduced by Rs. 100.’

MR. SPEAKER : கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பதிலளிக்க முக்கால் மணி போதுமா? (கனம் ஸ்ரீ பி. கக்கன்.—போதும்.) அப்படியானால் பேசவேண்டுமென்று 31 அங்கத்தினர்கள் என்விடத்தில் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முப்பத்தோரு அங்கத்தினர்களும் பேச வேண்டும் என்பதால் அவர்களுடைய சம்மதத்தின் பேரிலேயே இருக்கக் கூடிய காலத்தை நிறவி ஒரு அங்கத்தினருக்கு 5 நிமிஷம் பேச நேரம் கொடுக்கிறேன். வெட்டுப் பிரேரணை பிரேரிப்பவருக்கு பத்து நிமிஷம், அதுபோல கடைசியில் பேசுகிற எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு பத்து நிமிஷம். கனம் அமைச்சர் முக்கால் மணி எடுத்துக்கொள்வார்.

• **SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** ஐந்து நிமிஷம் போதாது. அதற்குள் நாங்கள் எந்த யோசனையை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அமைச்சர் அவர்களும் நீங்கள் என்ன ஆலோசனை கூறினீர்கள், என்று கேட்பார். குறைந்தபட்சம் 10 நிமிஷமாவது கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : நான் என்ன செய்வது? இது கணக்குத் தானே. மூன்று மணி நேரத்தில் 31 அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்றால் என்ன செய்வது. எல்லோரும் சம்மதித்த காரணத்தினால் 5 நிமிஷம் என்றேன். வேண்டுமானால் இந்த மானியத்தை மாலை 8 மணி வரையிலும் கொண்டு போகலாம் என்றாலும் எனக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. எல்லோரும் சம்மதித்தால் நானும் உட்காரத் தயார்.

* **SRI M. JAGANNATHAN :** தலைவர் அவர்களே, செய்தி இலாகா டைரெக்டரால் வெளியிடப்பட்ட சென்னை ராஜ்யத்தில் ‘ஹரிஜன

[Sri M. Jagannathan]

[23rd March 1959]

முன்னேற்றம்' என்ற புத்தகத்தின் இண்டாவது பக்கத்தில் ஒரு விஷயம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது—

“1951-ம் வருஷ ஜனத்தொகை கணக்கின்படி தற்போதைய சென்னை ராஜ்யத்தின் மொத்த எண்ணிக்கை 357 லட்சமாகும். இதில் ஆறிலொரு பாகம் ஹரிஜனங்கள். அதாவது 5,672,126 ஷெட்யூல்ட் சாதி யினர், 126,470 ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினர் உட்பட 58 லட்சமாவர்” என்று நம்முடைய சென்னை மாநிலத்தில் இருக்கிற ஹரிஜனமக்களின் மொத்த ஜனத்தொகை இந்தப் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்படுவதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இங்கு 58 லட்சம் ஹரிஜனங்களின் ஜனத்தொகை—ஐரோப்பிய கண்டத்தில் இருக்கிற டென்மார்க், கிரீஸ், ஐயர்லாந்து, பின்லெண்ட் போன்ற நாடுகளின் ஜனத்தொகையைவிட மிக மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அதோடு மாத்திரம் அல்ல. இந்த 58 லட்சம் ஹரிஜனங்களோடு நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள அத்தனை பிற்பட்ட வகுப்பினரின் ஜனத்தொகையையும் சேர்த்தால் மொத்த ஜனத்தொகையில 3-ல் ஒருபாகம் ஆகிறதென்று புள்ளிவிவரம் கூறுகிறது.

12 noon. இப்படி ஒரு பெரிய மாபெரும் சமுதாயத்தை நம்முடைய சர்க்கார் எந்த முறையிலே கண்காணித்து வருகிறார்கள் என்று நாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1959-60-வது வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்திலே செலவு செய்யப்படுவதற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் ஏறக்குறைய எழுபது கோடி ரூபாய். ஆனால், ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினருக்கும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் 233 லட்சம் ரூபாய் தான். இந்த ரீதியிலே நாம் பார்ப்போமானால், நம்முடைய மாநிலத்தில் சோஷலிச சமுதாயம் எப்படித்தான் காரியாம்சத்தில் வரப்போகிறதோ என்று ஐயப்படவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். ஏறக்குறைய மொத்த ஜனத்தொகையில் மூன்றிலொரு பாகம் இருக்கும் ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினருக்கும், பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும் சேர்ந்து 233 லட்சம்தான் செலவிட இந்த சர்க்கார் முன் வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, இவர்கள் எட்டளவில் சோஷலிசம் பேசுகின்றார்களே தவிர, செயல் முறையிலே பின் தங்கிய சமூகத்தினர்களை தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களை கைதூக்கி விடுவதற்கு வாழ்க்கையில் பல துறைகளிலே முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டிய இந்தச் சர்க்கார் உண்மையிலேயே திட்டமிடவில்லை என்பது புள்ளி விவரத்திலிருந்து திட்டவட்டமாகச் சொல்லமுடியும்.

தலைவர் அவர்களே, சென்னை சர்க்கார் ஹரிஜன மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வர சில துறைகளில் முயற்சித்து வருகிறார்கள். முதலாவது கல்வித் துறையிலே, இண்டாவது தொழில் துறையிலே, மூன்றாவது வேளாண்மைத் துறையிலே. கல்வித் துறையிலே பார்ப்பதும்போது, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அவர்களுடைய கல்வியைப் பரப்புவதற்காக இந்தச் சர்க்கார் 142 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப் போவதாக பட்ஜெட் மதிப்பீட்டில் பார்க்கிறோம். ஆனால், 142 லட்சம் ரூபாயில் ஹரிஜன மாணவமாணவிகளுக்கு எவ்வளவு பணம் உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். என்று பார்த்தால், 14 லட்சம் 52 ஆயிரம் ரூபாய் என்று கணக்கு சொல்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுடைய கல்விக்கு 17 லட்சம் 30 ஆயிரம் ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய ஜன சமுதாயத்திற்கு 17 லட்சம் அல்லது 14 லட்சம் ரூபாயும் என்ன செய்யப்போகிறது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுடைய கல்வி உயர்வுக்காக இவ்வளவு சிறிய தொகையை இந்தச் சர்க்கார் உபகாரச் சம்பளமாகக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவ மாணவிகளுக்கும், ஷெட்யூல்ட் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவ மாணவிகளுக்கும் உபகாரச் சம்பளம் கணிசமான முறையிலே அவர்கள் பெற்று பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்று நல்ல முறையிலே படித்து வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடையவேண்டிய வழிவகையை இந்தச் சர்க்கார் செய்துகொடுக்கத் தவறி விட்டது என்பதை இந்தப் புள்ளி விவரம் காட்டுகிறது. உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் மற்றொரு விஷயத்தை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உபகாரச் சம்பளம் இந்த மாணவர்களுக்குத் தகுந்த அளவிலே கொடுப்பதில்லை. ஒரு வருஷத்திலே ஏறக்குறைய எழு எட்டு மாதங்கள் ஆகியும் கூட உபகாரச் சம்பளம் மாணவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவது இல்லை.

23rd March 1959] [Sri M. Jagannathan]

ஆனால், சென்னை ஹரிஜன நல இலாகாத் தலைமை காரியாலயத்திலே நாம் என்ன பார்க்கிறோம்? அங்கே சுமார் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் இருந்த சிப்பந்திகளின் எண்ணிக்கையை விட இப்பொழுது இருக்கும் சிப்பந்திகளின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய இரண்டு பங்கு அதிகமாகியிருக்கிறது. நிர்வாகச் செலவு “எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு சார்ஜ்” என்ற முறையிலே இப்பொழுது ஏறக்குறைய மூன்று லட்சம் ரூபாய் சென்னை டைரக்டர் ஆபீசிலே செலவு செய்யப்படுகிறது. இருந்தாலுங்கூட அங்கே இந்த மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளத்தைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் அனுப்புவதற்கு இந்தக் காரியாலயம் என்ன வேலை செய்கிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதிகமாக சிப்பந்திகள் வருஷத்திற்கு வருஷம் அதிகரித்துக்கொண்டு போகிறார்களே தவிர, மாணவர்கள் உபகாரச் சம்பளம் பெறுவதற்கு ஏற்படக்கூடிய ஒரு வழிவகை வசதிகள், சந்தர்ப்பங்கள், சூழ்நிலை எல்லாம் வருஷா வருஷம் குறைந்துகொண்டு தான் வருகிறது. இது நிர்வாகத்தில் ஒழுங்கினம் இருக்கிறதென்பதை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசைச் சீரமைப்புச் செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மாணவர்களுடைய கல்வி முன்னேற்றத் திற்காக இன்னொரு துறையிலே அரசாங்கக் கவனம் செலுத்துகிறது. அதாவது உணவு விடுதிகள் ஆங்காங்கே ஏற்படுத்துவது. அந்த முறையிலே அரசாங்க சார்பிலே நடைபெறும் உணவு விடுதிகள் 91 அரசாங்க உணவு விடுதிகள், என்று இந்தச் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதவி பெறும் உணவு விடுதிகள் 211. இம்மாதிரி உதவி பெறுகிற உணவு விடுதிகளுக்கும் அரசாங்கச் சார்பிலே நடைபெற்று வருகின்ற உணவு விடுதிகளுக்கும் ஏறக்குறைய நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கும் அத்தனை ஹரிஜன மாணவ மாணவிகளுக்கும் போதிய அளவு வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய சென்கரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த விடுதிகளிலே என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒரு விடுதியிலே சுமார், 20, 30, 40 மாணவ மாணவிகள் தான் படிப்பதற்கு அங்கே இடம் இருக்கிறதே தவிர, நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற அந்த நிலைமையை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்வது இல்லை. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு அரசாங்க உணவு விடுதி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால், ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஏறக்குறைய 300, 400 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. கிராமத்திற்கு ஒரு பையனாவது அரசாங்க உணவு விடுதியிலே வந்து சேர்ந்து படிப்பதற்கு இட வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் இருந்து, முப்பது மாணவர்களை மாதிரம் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு போர்டிங் கிராண்டு கொடுத்துவிட்டால் போதுமா? எப்படி இந்த மாணவர்கள் படித்து முன்னேற்றம் அடைய முடியும்? இனிமேலாவது உணவு விடுதியினுடைய எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதோடு ஒவ்வொரு உணவு விடுதியிலும் மாணவ மாணவிகள் சேர்ந்து படிப்பதற்கு வேண்டிய இட வசதியை அதிகப்படுத்தவேண்டும், அதாவது ஒவ்வொரு உணவு விடுதியிலும்

‘They should increase the boarding grants. Lump sum boarding grants should be increased for every hostel.’

என்ற கருத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் துறையிலே இந்தச் சர்க்கார் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தை எவ்வளவு அழகாகச் செய்கிறார்கள் என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ சென்ற வருஷத்திலே ஆறு மாணவர்கள் தொழில் பயிற்சி பெறுவதற்கு 77 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்திருப்பதாக புள்ளி விவரத்திலே கூறுகிறார்கள். ஆனால், 1959-60-வது மதிப்பீட்டிலே பார்க்கும்போது, 60 ஆயிரமாக திடீரென்று குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது எப்படி நேர்ந்தது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உண்மையிலேயே இந்தச் சர்க்கார் ஹரிஜன

[Sri M. Jagannathan] [23rd March 1959]

களுக்கு தொழில் துறையிலே மேலும்மேலும் வசதி செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் இந்தச் செலவுத் தொகையை அதிகப்படுத்தியிருப்பார்கள் தவிர, போன வருஷம் 77 ஆயிரம், இந்த வருஷம் 60 ஆயிரம், அடுத்த வருஷம் 50 ஆயிரம், அதற்கடுத்த வருஷம் 40 ஆயிரம், இப்படி குறைந்து கொண்டு போவதைத்தான் புள்ளி விவரம் காட்டுகிறதே தவிர, அந்தப் புள்ளி விவரத்தை பார்க்கும்போது சர்க்காருடைய நல்ல எண்ணத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்வது எல்லாம் சர்க்கார் ஹரிஜன மாணவர்கள் தொழிபயிற்சி பெறுவதற்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து அவர்களுக்கு தொழில்களை நல்ல முறையிலே கொடுப்பது, வேலை வாய்ப்புகளைத் தேடிக் கொடுப்பது ஆகியவைகளில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ஹரிஜன மாணவர்கள் இன்னும் பொதுவாக ஹரிஜன மக்கள் தொழில் துறையிலே முன்னேற்றம் அடைவதற்கும் குடிசைத் தொழில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கூடுமான அளவில் அவர்கள் பணம் செலவு செய்து ஏற்படுத்த முன்வரவேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் இன்றைக்குப் பெரும்பாலும் பஞ்சத்திலும் பட்டினியிலும் துன்பத்திலும், அகப்பட்டுக்கொண்டு தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கும் ஹரிஜன மக்கள் ஓரளவுக்கு பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல முடியும்.

அதோடு மாத்திரமல்ல. ஒரு பக்கத்தில் ஹரிஜனங்கள் ஏதோ கொஞ்சம் படித்து முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மற்றொரு பக்கத்தில் பார்க்கும்போது அப்படி கொஞ்சமாவது படித்து முன்னேறிய ஹரிஜன மாணவர்களை வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத நிலையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தலைவிரித்துத் தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறது. இது மிகவும் சகிக்க முடியாத நிலைமை. ஹரிஜன மக்களிடத்திலே வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படுவதை இந்தச் சர்க்கார் பார்க்குதுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் படித்து முன்னேறுவதே குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் சூழ்நிலையில் அவர்கள் கொஞ்சமாவது படித்து முன்னேறிவர வேண்டும். படித்தால் வேலை கிடைக்கும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு தகுந்த முறையிலே வேலை வாய்ப்புத் தேடித்தர இந்தச் சர்க்காரால் முடியவில்லை என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் இந்தச் சர்க்கார் கண்ணும் கருத்துமாக இல்லை, வாயளவில்தான் ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்று பேசுகிறார்களே தவிர, காரியாம் சத்திலே ஒன்றும் செய்வதில்லை என்று திட்டமாக, நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

12-10 அது மட்டுமல்ல, மற்றொரு விஷயத்தையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அரசியல் திட்டத்தில் கவான்மெண்ட் உத்தியோகங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சத விதிகம் ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சலுகையானது சரியான முறையில் கவனிக்கப்படுவது இல்லை. இப்போது சென்னை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் விளம்பரங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஹரிஜனங்களுக்கு இத்தனை ஸ்தானங்கள் கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிடுவதில்லை. விண்ணப்பதாரர்களுக்கு இன்னின்ன உத்தியோகங்களில் எத்தனை வீட்டுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய முடியவில்லை. அதற்கான வழிவகை செய்யப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல சரியான முறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக சமீபத்தில் அதாவது கழிந்த ஆண்டில் டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் வேலைக்கு விளம்பரம் செய்தார்கள். அதில் இரண்டு ஸ்தானங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அதே போன்று இந்த வருடம் மூன்று ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் கழிந்த வருடத்தில் ஹரிஜனங்களில் ஒருவரையாவது தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. இந்த வருடமும் ஒருவருக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதைப் பற்றி கேட்கும் போது அரசாங்கம் என்னமோ சாக்கு

23rd March 1959] [Sri M. Jagannathan]

போக்குச் சொல்லி தட்டிக் கழித்து விடுகிறது. இதைப் பற்றி சர்க்கார் நொண்டி சமாதானம் கூறிவிடுகிறது. அதோடு முற்போக்கு சமூகத்தவர்களுக்கு கொடுத்தோம் என்று சர்க்குப் போக்கு சொல்லி விடுகிறது. இவ்விதம் அரசியல் சட்டத்திற்கு முரண்பட்டு செய்யக்கூடிய ஒரு காரியத்தை இந்தச் சர்க்கார் எப்படித்தான் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் உத்தியோகங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஹரிஜனங்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதை சரியான முறையில் கொண்டுவருவதற்கு இந்தச் சர்க்கார் தவறி விடுகிறார்கள். இதைப் பற்றி இந்த சட்ட மன்றத்தில் கேள்வி நேரத்தில் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு அரசாங்கம் நொண்டி சமாதானம் கூறிவிடுகிறது. அதாவது இதெல்லாம் ஒரு “ஆட்டானம்ஸ் பாடி” “(autonomous body) நடத்துகிறது, இதில் சர்க்கார் தலையிட முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆகவே நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்பு சலுகைகளை எல்லாம் ஹரிஜனங்கள் பெறக்கூடிய வகையில் காரியமாசத்தில் வழிவகை செய்யவேண்டும், இதற்காக சர்க்கார் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். . . .

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up. He has already taken 13 minutes. I will allow him two more minutes.

SRI M. JAGANNATHAN: அடுத்தபடியாக இன்னும் நம் மாகாணத்தில் தீண்டாமை குறைந்த பாடிவில்லை. இது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டேதான் வருகிறது. இந்த தீண்டாமைப்பேயை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் நல்ல முறையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதாவது இதைப்பற்றி ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் கமிஷனார் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதை இங்கே படிப்பதற்கு கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுடைய அனுமதியைக் கேட்டுக்கொண்டு அதைப் படிக்கிறேன்.

‘Although untouchability stands abolished under Article 17 of the Constitution, it is still observed in some form or the other, more particularly in the rural areas. The persistence of caste distinctions and caste prejudices constitute a challenge to our nation. It is, however, gratifying to note that discrimination based on caste prejudices, though deep-rooted, is gradually weakening its hold on the progressive elements in our society. The impact of the conditions of modern life in towns tends to remove and wipe out unsocial methods and habits which have sanction of custom. In the villages, on the other hand, where till recently there was no stimulation for individuals to overstep the barriers of custom, this evil is still visible. In order to have an effective check on the practice of untouchability and its resultant disabilities, Parliament enacted the Untouchability (Offences) Act, 1955, which came into force throughout the country on the 1st June 1955. This social legislation is a major step for ensuring to the Scheduled castes their rightful place in the society.

என்று அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தீண்டாமை (குற்றம்) சட்டத்தை நடை முறையில், மக்களுக்கு தெரிந்துகொள்ளுகிற முறையில் ஜாதி இந்துக்களிடம் சர்க்கார் தீவிரப் பிரசாரம் செய்யவில்லை. ஏதோ சில இடங்களில் தான் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறதே தவிர சரியான முறையில் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வரவில்லை. இதற்காக டெப்யூடி சேலக்-கள் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே ஒழிய உண்மையில் அவர்கள் மக்களிடம் போய் செய்கின்ற பிரச்சாரம் தீண்டாமையைப்பற்றிய பிரச்சாரம் செய்வதில்லை, வெறும் காங்கிரஸ் கட்சி பிரச்சாரம்தான் செய்கிறார்கள். ஆகவே டெப்யூடி சேலக்-கள் நல்ல முறையில் இதைப் பற்றி பிரச்சாரம் செய்வதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

[Sri M. Jagannathan]

[23rd March 1959]

அதோடு தீண்டாமை குற்றங்களை கண்டு பிடிப்பதற்கு இந்த டெப்யூடி சேவகர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு அதிகமாக பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்த தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முற்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அரிஜன இலாகா சரியான முறையில் வேலை செய்யவில்லை என்று, அதற்கு மறுப்பு கொடுத்துப் பேச விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஹரிஜன இலாகாவுக்கு அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த இலாகாவும் சரியான முறையில் வேலைகளை நடத்தி வருகிறது. நான் அங்கு போய் பார்த்தபோது அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய ஆண், பெண் அனைவரும் இரவு 11-மணி வரையிலும் வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு பல வசதிகளை செய்து கொடுத்தால் இன்னும் துரிதமாக வேலை செய்வார்கள், என்று நம்புகிறேன். இதை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலையில், இப்போது இருக்கின்ற குறைந்த சிப்பந்திகளைக் வைத்துக் கொண்டு, குறுகிய காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை எல்லாம் சரியான முறையில், மாணவர்கள் பயன் பெறக்கூடிய வரையில், ஸாங்ஷன் செய்து கொடுத்த ஹரிஜன இலாகா டைரக்டர் அவர்களுக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், சில இனங்களில் மட்டுமே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. காரணம் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒதுக்கப்படுகிற தொகை சரியான சமயத்தில் கிடைப்பதற்கு ஏற்படுகின்ற காலதாமதம்தான். ஆகவே மத்திய சர்க்காரிலிருந்து இந்த உதவியைகாலாகாலத்தில் பெறுவதற்கு சென்னை சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது இந்தக் காரணத்தினால் தான் காலதாமதம் ஏற்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே மீண்டும் நான் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற இந்தச் சலுகையை சரியான காலத்தில் வாங்கி (அதற்கு வேண்டிய லிஸ்டுகளை எல்லாம் தயாரிக்கு முன்னால்) கொடுப்பதற்கு முன் வரவேண்டும். அப்படி காலாகாலத்தில் வாங்கிக் கொடுத்தால் தான் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கின்ற மாணவ, மாணவிகள் சரியான வீதத்தில் படித்து முன்னுக்கு வரமுடியும். அதோடு ஆசிரியர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஏனென்றால் சில ஆஸ்டல்களில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களை சரியான காலத்தில் பீஸ் கட்டவில்லை என்ற காரணத்தால் ஆஸ்டலை விட்டு வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். ஆகவே இதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இதில் சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அதாவது ஹரிஜன பிள்ளைகளுக்கு கிராமப்புறங்களில் படிப்பதற்கு வசதியில்லை. கிராமப்புறங்களில் அவர்களுக்கு கம்பல்ஸறி ஜனாக்கேஷன் இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அங்குள்ள குழந்தைகள் நல்ல முறையில் படிக்க முடியும்; அவ்விதமிருந்தால்தான் அரிஜன மக்கள் படித்து முன்னுக்கு வர முடியும். இது தவிர ஹரிஜன பிள்ளைகள் இருந்து கொண்டிருக்கிற ஆஸ்டல்களில் இருக்கிற மாணவ மாணவிகளுக்கு பள்ளிக்கூட நேரங்களில் படிப்பதைத் தவிர, மற்ற நேரங்களில் படிப்பதற்கு வசதியாக ஆஸ்டல்களில் லைப்ரரி வசதி கிடையாது. ஆகவே ஒவ்வொரு ஆஸ்டலிலும் அவர்களுக்கு படிப்பதற்கு வசதியாக ஒவ்வொரு லைப்ரரி ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதிருக்கிற நிலையில் அவர்களுக்குப் படிப்பதற்குக்கூட சரியான முறையில் பேப்பர் வாங்கி போடுவதில்லை என்று தெரிகிறது. முக்கியமாய் மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் சரியான நேரத்தில் மாணவர்களுக்கு கிடைப்பதற்கு தகுந்த வகையில் சென்டிடர்ஸ் கவர்ன்மென்டும், ஸ்டேட் கவர்ன்மென்டும் ஒரு பாலிசியை ஏற்படுத்த வேண்டும், என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு என்று

23rd March 1959] [Sri M. K. Somasundaram]

தனியாக ஆஸ்டல்கள் ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். இதை மாற்றி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு பெரிய ஆஸ்டலை ஏற்படுத்தி அதில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் மற்ற மாணவர்களுக்கும் இடம் கொடுத்தால்தான் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஆகவே மற்ற இனங்களில் செலவு செய்வதை விட ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு பெரிய ஆஸ்டல் ஏற்படும். அதில் எல்லோருக்கும் இடம் கொடுப்பதால் அவர்களிடையே ஒருவருக்கொருவர் வித்தியாசமின்றி பழகிக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் அதன் மூலமாக தீண்டாமையையும் போக்க முடியும். அவர்கள் ஆஸ்டலிலிருந்து பள்ளிக்கூடங்களுக்கு போவதற்கு ஒரு பஸ்ஸையும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அதிலிருக்கிற பல மாணவர்களுக்கு அந்தந்த நேரங்களில் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு போவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக (ஹௌஸ் ஸைட்) வீட்டு மனைகள் வாங்கிக் கொடுப்பதில் அதிகமான காலதாமதம் ஏற்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. காரணம் இதற்கு போதுமான ஸ்டாப்கள் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற்றி காலாகாலத்தில் வீடுமனைகளை வாங்கிக் கொடுப்பதற்காகவும் அதற்கான சாங்ஷனை செய்து கொடுப்பதற்காகவும் அதிகப்படியான ஸ்டாப்களை ஒதுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் காலதாமதமில்லாமல் வீட்டு மனைகளை வாங்கிக்கொடுப்பது சரியாக நடைபெறும். மேலும் இதில் வீடு கட்டிக்கொடுக்கிற விஷயத்தில் இப்போது 200 ரூபாய் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் சரியான சமயத்தில் இந்த தொகை கிடைக்காததின் காரணத்தால் வீடுகள் கட்டுவதற்கு கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த தொகை காலதாமதமில்லாமல் கிடைப்பதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காலேஜ்களில் படிக்கும் குருட்டு பையன்களுக்கு சரியான முறையில் படிப்பதற்கு தகுந்த புத்தகங்கள் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வசதியாக படிப்பதற்கு தகுந்த புத்தகங்கள் வாங்கிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்போது குருட்டு பையன்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு சர்க்கார் எல்லா விதத்திலும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய உப சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மானியத்தை ஆதரித்து சில சங்கதிகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன் உரையிலே வீட்டு மனைக்கட்டு விஷயத்தைப் பற்றி திட்டவட்டமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். சில இடங்களில் கால தாமதம் ஆவது வாஸ்தவம் தான் என்றும், மாதம் ஒரு தடவை இதைப் பற்றி ரிப்போர்ட்டு கேட்பதைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதிலே சில குறைபாடுகள் இருப்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் கூட இதற்கு ஒரு விதமான சட்டம் இயற்றி மாநில சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதனுடைய ஷரத்துக்கள் என்ன என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது ஒரு இடம் ஒதுக்கப்பட்டவுடனே ஆர்ஜிதம் செய்வதிலே “போர்-ஒன்” நோட்டிபிகேஷன் செய்வதிலே, அதற்கான அதிகாரம் ஜில்லா கலெக்டருக்கே இருந்தால் நல்லது. ஜில்லா கலெக்டரிலேயே நோட்டிபிகேஷன் போட்டு, நில ஆர்ஜித நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமானால் மிகவும் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்றைக்கு அநேக இடங்களில் இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடனே எந்தக் காரர்கள் வெள்ளாளம் செய்தோ, வீடுகள் கட்டியோ, நஞ்சை நிலம் என்றோ, கோட்டம் என்றோ கிணறு வெட்டியோ இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளைக் கையாளுகின்ற காரணத்தினால் நிலங்களை வாங்க முடியாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை என்னுடைய தொகுதியில் இருப்பதைப் பற்றி நான் கலெக்டரிடம் சொல்லியிருந்தேன். “போர்-ஒன்” நோட்டிபிகேஷன் பப்ளிஷ் ஆனவுடனே தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்று சொல்லுவதால் சர்க்கார் முதலாவதாக இடம் செலக்ஷன் ஆனவுடனே, ஹெல்த் விஸிடிக்ஷன்

[Sri P. G. Manickam] [23rd March 1959]

ஆனவுடனே, அங்கேகித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று தெரிவித்தாலொழிய, வேறு விதத்தில் ஆர்ஜிதம் செய்ய முடியாது என்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பட்டா நிலங்களிலே குடியிருக்கிற ஹரிஜனங்களுடைய விஷயத்திலே சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அவர்கள் அங்கே அடிமைகளாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். 10 வருஷமாக, 20 வருஷமாக தனிப்பட்ட நபர்களுடைய நிலத்தில் குடியிருந்து கொண்டு நிரந்தர வாசஸ்தலம் இல்லாததால் அவர்கள் அடிமை வேலை செய்யக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை என்னுடைய தொகுதியில் ஏறக்குறைய 40 இடங்களில் இருக்கின்றன. இந்த இடங்களிலே நில ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தும் கூட காரியங்கள் நடக்கவில்லை என்பதை மன வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த சட்டசபையிலேயே ஒரு கேள்வியை நான் கேட்டபோது அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த குறிப்பிலே 1958-59-ம் ஆண்டில் 300 விண்ணப்பங்கள் வந்ததாகவும், அதிலே 17 விண்ணப்பங்கள் நடவடிக்கைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்றும், அந்த 17 விண்ணப்பங்களில் 15 நில ஆர்ஜிதத்திற்கு உரியது என்றும், அவற்றுள் 6 நோட்டீஸ்கேஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்றும் இருந்தது. இந்தக் கணக்கைப் பார்க்கும் போது கோவையிலே ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சரண்டர் ஆகுமோ அல்லது என்ன நிலைமை ஆகுமோ என்று பார்க்கும்போது அங்கே ஒரு வித வேலையும் நடக்கக் கூடிய சாதனம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்கார் கருணை கூர்ந்து இப்போது ஒரு ஸ்பெஷல் டெபுடி தாசில்தாரையும் சில ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுடைய போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. 1958-59-ல் ஒதுக்கியதை ஸரண்டர் செய்யாமல் மீண்டும் வேலை செய்ய வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய பட்டா நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள 40 சேரிகளுக்கு உடனடியாக நில ஆர்ஜிதம் செய்வதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தர்காஸ்து நில ஆர்ஜித விஷயமாகவும், மற்ற நில ஆர்ஜித விஷயமாகவும் புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்து அனுப்ப விசேஷ டெபுடி கலெக்டர் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த விசேஷ டெபுடி கலெக்டர் ஜில்லாவிற்குச் செல்லும்போது சிவாயிஜமா செலுத்திக்கொண்டு தர்காஸ்து நிலங்களை ஹரிஜனங்கள் உழுது வருகிறார்கள், அப்படிப்பட்ட சிவாயிஜமா செலுத்தக் கூடிய ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவு, அவர்களுக்குள் எத்தனை பேர்களுக்கு பட்டா கிடைத்திருக்கிறது, மேலும் பட்டா கிடைக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள் என்று அறிந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : அங்கத்தினருடைய நேரம் ஆகிவிட்டது.

*** Sri M. P. SUBRAMANIAM :** அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன் வெல்பேர் மான்யத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இங்கே சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஆண்டுதோறும் கூடுதலாக அரசாங்கம் நிதி ஒதுக்கி வருகிறது என்ற புள்ளிவிவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருந்தாலும், இதனால் எந்த அளவு பலன் உண்டாயிருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்துதான் கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியுமே தவிர, அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருப்பதை வைத்துக் கொண்டு எதையும் கூற முடியாது என்று இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் 1960-ம் ஆண்டோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, கொடுக்கப்படுகிற தனிச் சலுகை நிறுத்தப்படும் என்று இப்போது இருக்கிறது. அப்படி அந்தச் சலுகைகள் 1960-ம் ஆண்டோடு நிறுத்தப்பட்டுவிடும் என்ற எண்ணம் உறுதியாக யாருக்கும் கிடையாது.

23rd March 1959] [Sri M. P. Subramaniam]

1960-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் பல ஆண்டுகளுக்கு இந்தச் சலுகைகள் விஸ்தரிக்கப்பட்டால் தான் ஓரளவுக்காவது இவர்கள் முன்னேற முடியும் என்பதைப் பற்றி இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் யாருக்குமே கிடையாது. இருந்தாலும் இரண்டொருவர்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைத்துவிட்டதால் ஹரிஜன சமூகமே முன்னேறி விட்டது என்று சென்னை, அது நம்மை நாமே எமாற்றிக்கொள்வதோடு கூட அந்தச் சமூகம் முழுவதையுமே எமாற்றுவதாகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஓரிருவர்கள் வேலை பெற்றாலும், வேலை கிடைத்தவர்கள் நிம்மதியாக இருக்கலாமே தவிர, சேரி மக்கள் கொஞ்சமும் முன்னேறாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை மனதில் கொண்டு, சாதாரண பாமர மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்கு வழி வகைகள் செய்ய வேண்டும்—இதுவரையில் அம்மாதிரி செய்யப்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். தீண்டாமை ஒழிப்பைப்பற்றி அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிறது, 1937-லேயே சட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் பெரிய நகரங்களில், ஜாதியைப் பற்றி கவனிக்காத இடங்களில் அமுலாக்கப்படுகிறது என்று வேண்டுமானாலும் நினைக்கலாமே தவிர, 100-க்கு 90 சத வீதம் உள்ள கிராமப்புறங்களில் இதை அனுசரிப்பதில்லை. ஹோட்டல்களில் சென்று உணவு எடுத்துக் கொள்ளவோ அல்லது ம., காப்பி அருந்தவோ முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதை நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டு வர அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஜாதிகள் இருக்கின்ற வரையிலே அரசாங்கம் எத்தனை பிராசாரகர்களை ஏற்படுத்தினாலும், எத்தனை சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தாலும், தீண்டாமை இருந்தே தீரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இறுதியாக ஒழிக்க வேண்டுமானால் ஜாதி பாகுபாடு ஒழியவேண்டும். மற்ற சில காரியங்களிலெல்லாம் எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் கலந்து செய்வதற்காக அரசாங்கம் அழைக்கிற போது, ஜாதிகளை ஒழிக்கிற விஷயத்தில் எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து என்ன வழி வகைகள் செய்யலாம் என்று ஏன் ஆலோசனை செய்யக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த வர்ணசீரம் தர்மம் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்களின் தயவு வேண்டியிருக்கிறது என்கின்ற காரணத்தினால், இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்று இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்குவது மிகவும் முக்கியம் என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசப்பட்டிருக்கிறது. டெப்டி கலெக்டர் அந்தஸ்தில் டிஸ்பீரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீஸர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். நியமித்தும் இருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் எந்த அளவுக்குச் செயலாற்றுகிறார்கள் என்றால் வாரத்தில் 5 நாட்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். மாடு வாங்க சந்தைக்குப் போகிறார்கள், விசாரணை செய்ய ஒரு நாள் போகிறார்கள், நிலத்தைப் பார்வையிட ஒரு நாள் போகிறார்கள், இப்படி நாள் தோறும் சுற்றுகிற காரணத்தினால், இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்காக போடப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் பரிசீலனை செய்யப்படவில்லை. மனைக்கட்டுகள் வேண்டுமென்றால் நல்ல முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை. இதைப் பற்றி அதிகாரிகளிடம் கூட புகார் செய்திருக்கிறோம். இதிலே மிக மிக தாமதம் இருக்கிறது. கொஞ்சம் தாமதம் என்று சொல்லுகிறார்கள், இதிலே மிக மிக தாமதம் இருக்கிறது. நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு அவசர தனி அதிகாரம் கலெக்டருக்கு இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி நில ஆர்ஜிதம் செய்தால் தான் இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்க முடியும்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு விவசாயத்திற்காக நில அடமானம் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதனால் என்ன யலன் ஏற்படுகிறது? சேலம் மாவட்டத்தில் ஆத்தூரில் 20,000 ஏக்கர் அடமானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் கொஞ்சம்கூடப் பயன் இல்லை. நிலம் இல்லாத ஏழைகளாக இருந்த காரணத்தினால் அவர்களிடம் வசதிகள் இல்லாதபோது, அவர்களிடம் சத்து இல்லாத பூமியைக் கொடுத்தால் என்ன செய்ய முடியும்?

[Sri M. P. Subramaniam] [23rd March 1959]

12-30 நில்ங்களை விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளதாக ஆக்க வழிவகைகளைச்
p.m. செய்து கொடுத்தால் தான் பலன் கிடைக்கும் என்று சுட்டிக் காட்டி,
உணவு விடுதிகள் திறந்தது போதாது என்று வலியுறுத்தி, அரசாங்கமே
நடத்துவது என்பது கொள்கையாக இருந்தாலும், அதற்கு முன்வராத
நேரத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் துவங்க எத்தனித்தால் அவர்களுக்கு ஆதரவு
தரவேண்டுமென்று எடுத்துச்சொல்லுகிறேன். ஆத்தூர் தாலுகாவில் மலை
ஜாதியினருக்கு, குறிப்பாக கல்லாயன்மலைப் பகுதியில் வசிக்கும் பாமா
மக்களுக்காக பள்ளிக்கூடம் திறப்பதாக இருந்தாலும், அங்கே ஆசிரியர்கள்
போய் வேலை செய்ய ஆட்கள் இல்லை என்று எடுத்துச்சொல்லி, அவர்
களுக்குத் தனி உணவு விடுதியொன்றை மலையடிவாரத்தில் ஏற்படுத்த
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்
மலை ஜாதி மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை முழுவதும் செலவழிக்கப்பட
வில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இரண்டாவது ஐந்
தாண்டுத் திட்டத்திலே சேலம் மாவட்டத்தில் கல்லாயன்மலை, கொள்ளி
மலை, சேர்வராயன் மலைப் பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கான மலை ஜாதி
மக்களுக்கு இதுவரையில் உருப்படியான காரியம் எதுவும் செய்யாததால்,
அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்று
சொல்லிக்கொள்கிறேன். டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பேர் கமிட்டியில் எதிர்கட்சி
யைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறி,
எந்த மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், அதிலே பணியாற்றுகிறவர்
கள் எதிர்கட்சியிலேயிருந்தும் ஒரு சிலர் இருந்தால்தான் பலதரப்பட்ட
அபிப்பிராயங்கள் எடுத்துச்சொல்வதற்கும் சாதகமாக இருக்கும் என்று
தெரிவித்து, எல்லாக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டுமென்று
கோரும் அரசாங்கம் அந்தத் துறையிலே ஏன் கவனம் செலுத்தவில்லை
என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட
ருக்கிற டெபுடி சேவக்குகள் தாங்கள் காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரகர்கள்
என்ற தவறான அடிப்படையில் செய்யப்பட்டுவருகிறார்கள். அரசாங்கம்
அவர்களுக்கு வேண்டுமென்று மறைமுகமாக உத்தரவு தந்திருக்கிறார்களோ
என்று எண்ணக்கூடிய நிலையில் அவர்கள் நடந்துகொள்வதனால், இதை
ஆலோசித்து, பொது ஊழியர் என்ற நிலைமையில் அவர்கள் பணியாற்ற
வதற்கான உத்தரவைப் பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னு
டைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI R. KANDASAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,
இன்று ஹரிஜன இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மாண்
யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம்
மந்திரியார் அவர்கள் ஜில்லாக்கள் தோறும் உள்ள கிராமங்களுக்குச்
சென்று, ஆங்காங்குள்ள ஹரிஜன மக்களுடைய குறைகளை நேரில் தெரிந்து
அவர்களை முன்னேற்றுவதற்கான ஆக்கவேலைகளைச் செய்து வருகிறார்
என்பதற்காக அவர்களை நான் எங்கள் சமூகத்தின் சார்பாக நன்றி
பாராட்டுகிறேன். ஹரிஜன வெல்பேர் இலாகா டைரக்டராகப் பணியாற்றும்
இராக் தேவப்பிரியம் அவர்கள் மிக மிகச் சறுசறுப்பாக, வெற்றிகரமாக
அந்த இலாகாவை நிர்வகித்து வருகிறார் என்பதற்காக அவரையும் நான்
பாராட்டுகிறேன். சென்ற பதினொரு வருஷ காலத்தில், சர்க்கார் நிதி
ஒதுக்கி எங்களுடைய சமூகத்தாருக்குத் தீவிரமான முன்னேற்ற காரியங்
களைச் செய்து வருகிறது என்பதற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அத்துடன் சில புள்ளிவிவரங்களையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.
ஹரிஜனங்களுக்காக சர்க்கார் செய்து வருகிற உதவிகள் அனேகம். சர்க்கார்
நடத்தும் ஹாஸ்டல்கள் 1957-58 இல் 59 ஆக இருந்து, 1958-59இல்
91 ஆக உயர்ந்து, 1959-60இல் 117 ஆக அதிகரித்திருக்கின்றன. சர்க்கார்
ஹாஸ்டல்களுக்காக 1958-59இல் செலவிட்ட தொகை 6 லட்சத்து 23
ஆயிரம் ரூபாய். 1959-60இல் செலவிட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை
12 லட்சத்து 62 ஆயிரம் ரூபாய்.

மாண்பு உதவி பெற்று நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்கள் 1957-58இல்
211 ஆக இருந்தன. 1958-59இல் 180 ஆக இருந்தன. 1958-59ம்
ஆண்டுக்கு இந்த வகையில் 18 லட்சத்து 97 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டி
ருக்கிறது. 1959-60ஆம் ஆண்டுக்கு 15 லட்சத்து 92 ஆயிரம் ரூபாய்
ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

23rd March 1959] [Sri R. Kandasami]

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வழங்கிய வகையில், 1957-58இல் 15 லட்சத்து 12 ஆயிரம் ரூபாய். 1958-59இல் 17 லட்சத்து 14 ஆயிரம் ரூபாய். 1959-60 க்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 14 லட்சத்து 52 ஆயிரம் ரூபாய்.

ஹரிஜன நலப்பள்ளிகள் சுமார் ஆயிரம் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் 1958-59இல் செலவழித்த தொகை 56 லட்சத்து 57 ஆயிரம் ரூபாய். 1959-60க்கு செலவிட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 56 லட்சத்து எட்டாயிரம் ரூபாய்.

கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், நடைப்பாதை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கும் மயானம் ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதற்குமாகச் சேர்ந்து 1958-59இல் 14 லட்சத்து 69 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1959-60இல் 12 லட்சத்து 87 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வீட்டு மனைக்காக 1957-58இல் 4 லட்சத்து 69 ஆயிரம் ரூபாயும், 1958-59இல் நான்கு லட்சம் ரூபாயும் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1959-60ம் வருஷத்திற்காக நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக 3,255 வீடுகளும், பழங்குடி மக்களுக்காக 440 வீடுகளும், மாஜி குற்ற பரம்பரையினருக்காக 904 வீடுகளும், ஆக மொத்தம் 4,599 வீடுகள் 32 லட்சம் 18 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் 1958-59இல் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த ஆண்டில் 28 லட்சத்து 18 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இராமநாதபுரம் கல்வரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்காக கட்டப்படுகிற வீடுகளின் எண்ணிக்கை 3,240. 16 லட்சத்து 92 ஆயிரம் ரூபாய் இதற்கென செலவிடப்படுகிறது.

விவசாய மக்களுக்காக இவ்வளவு தொகையை சர்க்கார் கருணைகூர்ந்து செலவு செய்வதைப்பற்றி அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவதோடு, கலப்பு மணத்தைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்கள் பொருளாதாரத் துறையிலும், நாசூக்கத்திலும், கல்வியிலும் உயர்ந்துவிட்டால் அதுவே அவர்களுக்குப் போதுமானது. அவைகளில் உயர்ந்துவிட்டால் கலப்பு மணத்தைப்பற்றியோ மற்றவைகளைப்பற்றியோ அவர்களே பார்த்துக்கொள்வார்கள். கலப்பு மணத்தைப்பற்றி யாரும் கவலைப்படவேண்டாம். கலப்புமணம் இல்லாவிட்டாலும் கழுத்தை வெட்டாமல் இருந்தால் போதும். ஹரிஜனங்களை பொருளாதாரத் துறையிலும் கல்வியிலும், சுகாதாரத்திலும், மற்றும் இந்த மாதிரி துறைகளில் உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, பத்து வருஷச் சலுகை போய்விடும் என்று சில ஹரிஜனங்கள் பயப்படுகிறார்கள் ஆதலால், நமது ஹரிஜன மக்களுக்குக் குறைந்தது இன்னும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாவது சலுகைகளை நீடிக்கும் வகையில் நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் வலியுறுத்திக் கூறி ஆவன செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், எங்களுடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற முடியும் என்று தெரிவித்து என்னுடைய சிறுநிரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI A. S. SAHAJANANDA : கனம் உபதலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன இலாகா மானியத்தில் என்னைப் பேசுவதற்கு அனுமதித்ததற்காக தங்களுக்கு எனது மனப்பூர்வமான வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஹரிஜன நல இலாகாவுக்கு இப்பொழுதுள்ள மந்திரி அவர்கள் வந்தபிறகு அது நாளடைவில் அபிவிருத்தி அடைந்துவருகிறது என்பதில் சிறிதும் ஐயம் இல்லை.

மூலம் அழகிவிட்டது என்று சொல்கிறேமோ அதுபோல் தீண்டாமை யைப்போக்குவதற்காக, ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காக ஏற்பட்ட இலாகாவிலுள்ள ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்களிடத்திலே தீண்டாமை தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இந்த லேபர் கமிஷனர் ஆபீசிலே, லேபர் டிபார்டுமென்டும் ஹரிஜன நல இலாகாவும் ஒன்றாக இருந்தது. அதைப் பிரித்தபிறகு திரு. பாஷ்யம் அய்யங்கார் தலைமையிலே கொஞ்சம் திறமையாக நடந்தது. அதன் பிறகு திரு. மலையப்பன்

[Sri A. S. Sahajananda] [23rd March 1959]

தலைமையிலே ரொப்ப ஒழங்காக நடந்துகொண்டிருந்தது. அதன் பிறகு திரு. முத்திருளாண்டி அவர்கள் ஆட்சியிலே கொஞ்சம் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. ஹரிஜனங்களை எவ்வளவு தூரம் மட்டம் தட்ட வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் தட்டிவிட்டார். ஹரிஜன ஆஸ்டல்கள் நடத்திக்கொண்டிருந்தவர்களை எவ்வளவு மட்டம் தட்டவேண்டுமோ அந்தக் காரியத்தைச் செய்தார். பிற்பட்ட மக்களுக்கு நிறையச் சலுகை காட்டினார். அதைக் கேட்டால் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறுகிறேன். அவர் காலத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகச் சலுகை இல்லாமல் பிற்பட்டவர்களுக்கு இருந்தது. பிறகு திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் வந்தார்கள். அவர் வந்ததினால் இந்த ஹரிஜன இலாகா மிகவும் சிறப்படையும், நல்ல பயன் தரும் என்று நாங்கள் சந்தோஷமாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால், திருச்சியிலே கலெக்டரின் பர்சனல் அலிஸ்டென்டாக இருந்த தேவப்பிரியம் அவர்களை இந்த இலாகாவுக்குத் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சாதாரணமாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர் தான். டெபுடி டைரக்டராக இருப்பவரும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்தான். அவர்களுக்கு ரொம்பவும் அனுபவம் போதாது. அந்த ஆபீசிலே நண்ட காலமாக முப்பது வருஷங்களாக அனுபவம் வாய்ந்த ஒருவர், அவரும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர் தான், அவர் சூப்பிரின்டெண்டாக இருந்துகொண்டு வருகிறார். அவரை ஏறவொட்டாது இப்பொழுது வந்திருக்கும் திரு. தேவப்பிரியம் அவர்களும், திரு. கோபால் பண்டயாட்சி என்று ஒருவர் இருக்கிறாரே அவரும், இவ்விருவருமாக அந்த சூப்பிரின்டென்டென்டை மட்டம் தட்டி, 5, 6 வருஷமாக சூப்பிரின்டென்ட்டு பதவியில் இருந்தவரை கீழே இறக்கி ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள்.

(கனம் திரு. பி. கக்கன் அவர்கள் பதில் சொல்ல எழுந்தார்)

DEPUTY SPEAKER: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லப்போகிறார். தயவு செய்து கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு நிமிஷ நேரம் உட்காரவேண்டும்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: யாரோ உங்கனிடம் வந்து சொல்லி யிருப்பார், தனக்குப் ப்ரோமோஷன் கொடுக்கவில்லை என்று. நீங்கள் (கனம் அங்கத்தினர்) அந்த ஆபீசுக்குப் போயிருக்கும்போது அவர் தன்னுடைய குறையை உங்கனிடம் சொல்லியிருப்பார். சொல்வார் பேச்சைக் கேட்டு இங்கே இப்படிச் சொல்வதாகத் தெரிகிறதேயொழிய, உண்மையிலேயே இப்பொழுது இருப்பவர்கள் நன்றாகத்தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய வகுப்பினர்களோ ஹரிஜனங்களோ எந்த வகுப்பினராக இருந்தாலும் சரி வேற்றுமை இல்லாத மனப்பான்மையில் தான் அங்குள்ளவர்கள் இவ்வளவு தூரம் நல்ல காரியம் செய்து வருகிறார்கள். யாரோ சொல்வதை நாம் நம்பிவிடக்கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. S. SAHAJANANDA: கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதெல்லாவற்றையும் கேட்டு நான் சந்தோஷம் அடைகிறேன். ஆனால், நான் சொல்வதில் தவறு இல்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பிறப்பதற்கு முன்னாலிருந்தே இந்தச் சபையிலே நான் மெம்பராக இருக்கிறேன். முப்பது ஆண்டுகளாக இருக்கிறேன். இந்த வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் ஏற்படவேண்டுமென்று 14, 15 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஆதித் திராவிட சபை மூலமாகப் பாடுபட்டவன் நான். ஆகையால், எனக்குத் தெரியும். இப்பொழுது நான் சொல்கிற மூன்று பேர்கள் விஷயத்தில் மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுதாவது கவனீக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சூப்பிரின்டென்டாக ஐந்து வருஷமாக இருந்த ஒருவர், டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு ஹெட்டாக ஆதித் திராவிட இருப்பதால், பார்த்துவிடுகிறேன் என்று பொருளையால் செய்யப்பட்டது இது. வேறு இரண்டு பேர்கள், அவர்கள் பெயரைச் சொல்வதற்குப் பிரியம் இல்லை. அவர்கள் ஹரிஜனங்கள், அவர்களையும் எவ்வளவு தூரம் மட்டம் தட்டவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் மட்டம் தட்டுகிறார் திரு. கோபால் பண்டயாட்சி என்கிறவர். அவர் பி.ஏ. ஆக இருந்துகொண்டு இதைச் செய்து வருகிறார். ஆகையால்,

23rd March 1959] [Sri A. S. Sahajananda]

கனம் அமைச்சர் அவர்கள், எங்களுடைய மனது சந்தோஷம் ஆகும்படி உடனே ஒரு ஹரிஜன மனுஷரை அங்கு போடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. பாலசுந்தரம் லேபர் கமிஷனராக இருந்தார்கள். அவரைப் போடலாம். அல்லது திரு. வெங்கடேசுவரனைப் போடலாம். முக்கியமாக ஹரிஜனங்களாக இருப்பவர்களைப் போட்டால், அவர்கள் ரத்தத்தில் உறைக்கும். பீ.ஏ. வை ஹரிஜன மனுஷராகப் போடும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இல்லாவிட்டால் ஹரிஜனங்களுக்கும் ஒன்றும் பலன் ஏற்படாது. 84 பேர்களில் நான்கைந்து பேர்கள் ஹரிஜனங்களாக இருந்து விட்டால் போதுமா? இது வரை ஆபீஸ் விஷயம் பற்றி குறிப்பிட்டேன்.

முக்கியமாக நம்முடைய மந்திரி அவர்கள் ஹரிஜன இலாகாவுக்கு வந்தவுடன் சிதம்பரம் நந்தனார் ஹைஸ்கூலுக்கு நன்மை செய்து கொண்டு வருகிறார். அதன் முன்னேற்றத்திற்கு என்று தகுந்த முயற்சியும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார். அந்தப் பள்ளிக்கூட கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கு சென்ற முப்பது வருஷங்களாக இஞ்சினியர்கள் தீவிரமாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். சென்ற மார்ச் மாதம் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் ஒரு ஹைஸ்கூல் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு என்று சர்க்கார் நல்ல தொகையை மானியமாகக் அளித்தார்கள். அப்படி மானியம் அளித்தும் கட்டிடம் இன்னும் கட்ட தொடங்கவில்லை. முப்பது வருஷ காலமாக எந்த நிலைமையில் இருந்ததோ அதே நிலைமையில் தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறது. இது விஷயமாகவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. GOVINDASAMY : உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மான்யத்திற்கு எட்டு லட்சம் நாற்பத்தி ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய் கூடுதலாக ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சென்ற ஆண்டில் செலவு செய்யாமல் விட்டு விடப்பட்டிருக்கிற தொகையாகிய எட்டு லட்சத்தி பத்தாயிரம் ரூபாய் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையும் பின் தங்கியவர்கள் முன்னேற்றமடைய எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையும் இப்பொழுது சரியாக நடைபெறவில்லை. இப்படி குறைவாக செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதால் அப்படிப்பட்ட அர்த்தம் தருகிறது. ஆகவே இந்த வருஷமாவது ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அவ்வளவு சரிவர செலவு செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரம் இப்பொழுது கிராம சேவகர்களைக் கொண்டு நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் தங்களுடைய கட்சிப் பிரசாரத் திற்குத்தான் அதிகப்படியாக பயன்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல் தகுந்த முறையில் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1937-ம் ஆண்டு முதன் முதலில் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த போது முக்கியமாக இரண்டு சட்டங்களை நிறைவேற்றினார்கள். அவைகள் ஆலையப் பிரவேசச் சட்டம், தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம். இந்தச் சட்டங்கள் இப்பொழுது பெயர் அளவில் இருக்கிறதே தவிர செயலில் இல்லை. ஆலையப் பிரவேசச் சட்டம் ஆதி திராவிடர்களுக்கு ஒரு கண் துண்டிப்புச் சட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. இது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும் என்றே நினைக்கிறேன். ஆதி திராவிடர்களுடைய வைக்காசை வாங்கிக்கொள்வதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களோ என்று கூடத் தோன்றுகிறது. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் அரசாங்கம் சுமார் பத்தாயிரம் சுவர் ஒட்டிகளை அச்சடித்து விநியோகம் செய்தார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் அதை ஒட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு ஏதோ எதிர்ப்பு இருந்த காரணத்தினால் அவைகளை வாபஸ் வாங்கி விட்டார்கள். ஆனால் அதே சுவர் ஒட்டிகள் வடநாட்டில் சுவர்களில் ஒட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு அதற்கு எந்த விதமான எதிர்ப்பும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இங்கு

[Sri A. Govindasamy] [23rd March 1959]

மட்டும் அதற்கு ஏன் எதிர்ப்பு வந்தது என்பதும் தெரியவில்லை. அதனால் அதை அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்க வேண்டிய காரணம் என்னவென்பதும் தெரியவில்லை.

மேலும் பின் தங்கிய சமூகத்தினருக்கு கல்விச் சலுகைக்காக 1958-59-ம் ஆண்டில் பதினெட்டு லட்சத்தி ஒன்பதாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது போதாது என்று மேலும் ஒரு லட்சத்தி எண்பத்தி நாலாயிரம் ரூபாய் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இதுவும் போதாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பின் தங்கிய இனத்தவர்களும் பின்னடைந்தவர்களும் முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்கு இன்னும் அதிகப்படியாக ஒதுக்க வேண்டும். பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு அதிகமாக 1959-60-ல் பதினேழு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஏன் இவ்வளவு குறைத்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்பதும் தெரியவில்லை. இன்னும் ஏழு லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். என்று நாங்கள் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து மேலும் அதிகத் தொகையை உயர்த்துவதற்கு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆதித் திராவிடர்களுக்கு மனைக்கட்டுகளுக்கு என்று சென்ற வருஷம் நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இரண்டு லட்சத்தி எட்டாயிரத்தி ஐந்துநூற்று இருபத்தி ஒரு ரூபாய் ஏழுபது நயா பைசா செலவிடப்பட்டிருக்கிறதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டிற்கும் நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஒதுக்கிய லட்சத்தி சொச்ச ரூபாய் செலவு செய்யாமல் இருந்தது போல் இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் செலவு செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்க மாணிய உதவி, மத்திய உதவி திட்டங்களின் கீழ் ஹரிஜனங்களுக்கு 3255 வீடுகளும், ஒதுக்கப்பட்ட பழங்குடியினருக்கு 440 வீடுகளும், முன்னாள் குற்ற பரம்பரையினருக்கு 904 வீடுகளும் கட்ட உத்தேசிக்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பெருமைப்படக்கூடிய எண்ணிக்கை இல்லை. ஜனத்தொகை அளவில் வீடுகள் கட்டுவதாக இருந்தால் இது போதாவே போதாது. ராமநாதபுரத்தில் கலவரத்தால் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்திருப்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களே நேரில் போய்ப் பார்த்திருக்கிறார். அதாவது முதலாளத்தார் போன்ற இடங்களில் வீடுகள் கட்டுவேண்டுமென்ற முடிவு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு தேர்தலில் தோற்றுப்போன காரணத்தால் அங்கேயல்லாமல் வீடுகளைக் கட்டுவதை நிறுத்தி விட்டார்கள். சுமார் இருபது அல்லது இருபத்தி ஐந்து வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்துவிட்டால் திருப்தி அடைந்துவிட முடியாது.

ஏற்கெனவே கௌந்தம்பாடி, கமுதி, முதலாளத்தார் முதலிய இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். அவைகள் நல்ல முறையில் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். சில இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் போதே விழுந்து கொண்டிருந்தது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியும் என்றே நினைக்கிறேன். மேலூர், உச்சரிச்சாண்டியில் அப்படி நடந்தது அவருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். மேலூர் அவருடைய தொகுதி தான். ஒரு சில ஆதித் திராவிடர்களுக்கு ஹாஸ்டல்களை நடத்துகிறார்கள். சில தனிப்பட்டவர்கள் அப்படி நடத்துகிறார்கள். மாணவர்களுக்கு எவ்வளவு சாப்பாடு போட வேண்டுமோ அவ்வளவு போடுவது கிடையாது, எவ்வளவு குழம்பு போட வேண்டுமோ அவ்வளவு போடுவது கிடையாது. இது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

ஆதித் திராவிடர் ஹாஸ்டல்களை சிலர் எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அங்கே யெல்லாம் மாணவர்களுக்கு எவ்வளவு சாப்பாடு போட வேண்டுமோ, அவ்வளவு போடுவதில்லை. இது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். நந்தனார் ஹாஸ்டலுக்கு ஐம்பது ஏக்கர் நிலத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதனால் அங்குள்ள மாணவர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. அங்கு போய்தான் குழந்தைகள் சொல்லும் குறைகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். என்னுடைய தொகுதியில் கிணறுகள் வெட்ட வேண்டுமென்று

23rd March 1959] [Sri A. Govindasamy]

கேட்டதற்கு வெட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் பாராட்டுகிறேன். ஆதித்திராவிடர்களுக்கு ஹாஸ்டல்களை திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் நான் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் அதிகப்படியான குழந்தைகள் வந்து சேருவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குழந்தை ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் கொடுப்பது என்பது போதாது. அவர்களுடைய பொருளாதார அடிப்படையில் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு ஒதுக்கக் கூடிய பணம் அவர்கள் நன்மை அடையக்கூடிய வகையில் செலவு செய்ய வேண்டும். அவர்கள் முன்னேற்றமடையக்கூடிய முறையில் அவர்களுக்கு செலவு செய்யவேண்டும். ஆயிரம் அல்லது இரண்டாயிரம் ஜனத்தொகைக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும், பல கிராமங்களில் மனைக்கட்டுகள் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பல முறை விண்ணப்பங்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அவைகள் இன்னும் கவனிக்கப்படாமலேயே இருக்கின்றன. அவைகளையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிணறுகள் வெட்டுவது, சுடுகாட்டுப் பாதை போடுவது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்ற மானியத் தோரிகையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஹரிஜன இலாகாவுக்கு தலைமை தாங்கி நடத்தக்கூடிய அமைச்சர் அவர்களை நான் முதல்வராகப் பாராட்டுகிறேன். மற்ற அமைச்சர்கள் மற்ற எந்தத் துறைக்கு எவ்வளவு லாயக்காக இருந்தாலும் இந்தத் துறைக்கு அவர் மிகவும் ஏற்றவர் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. ஏழை மக்களுக்குப் பண்பறிந்து உதவி செய்யக்கூடிய அளவில் அவர் பணியாற்றி வருகிறார் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வள்ளுவர் சொன்னார்,

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்

மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.

அந்த முறையில் அவர் இங்கே பணியாற்றி வருகிறார் என்பதில் ஐயமில்லை.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முன்பு இருந்த டைரெக்டர் திரு முத்திருளாண்டி அவர்கள் காலத்தில் ஹரிஜன இலாகா நல்ல முறையில் ஒழுங்காக நடைபெற்று வந்தது. ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட சமூகங்களுக்கும் எந்த முறையில் நன்மைகளைச் செய்யவேண்டுமோ அந்த முறையில் நன்மைகள் செய்யப்பட்டு வந்தது. எந்த முறையில் நியாயம் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த முறையில் நியாயமும் வழங்கப்பட்டு வந்தது. படிப்பதவி வழங்கும் மாணவர்கட்காகப் பதிவுப் புத்தகங்களை அமைத்து ஒழுங்காக அந்த இலாகாவை நடத்தி வந்தது. இன்றைக்கும் ஹரிஜன இலாகா அந்த முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. திரு. முத்திருளாண்டி எப்படி நடக்க வேண்டும் என்று திட்டம் செய்து விட்டுப்போனாரோ அந்த அளவிலேயே இப்பொழுதும் நடைபெற்று வருகிறது. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய டைரெக்டர் திரு. தேவப்பிரியம் அவர்கள் காலத்தில் சில குறைபாடுகள் சொல்லப்பட்டாலும் அவைகளுக்கு அவர்கள் பொறுப்பு அல்ல. எந்த முறையில் அவர்கள் ஒழுங்காக நடக்கவில்லை என்பதை திரு. ஜெகந்நாதன் போன்றவர்கள் எடுத்துக்கொல்லவில்லை. திட்டங்கள் எல்லாம் ஒழுங்காகத்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் ஹரிஜன பதற்குக் காரணம் அங்குள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆக்கக்கூடிய காலதாமதம்தான் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த இலாகாவுக்குப் பணம் ஒதுக்குவதில் அரசாங்கத்தால் காலதாமதம் ஏற்படுவதுதான் முக்கிய காரணம் என்று தோன்றுகிறது. ஒதுக்கிய பணத்தைச் செலவு செய்வதில் ஏற்படக்கூடிய காலதாமதத்தினால் இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வரலாம்.

[Sri K. R. Viswanathan] [23rd March 1959]

அடுத்தபடியாக பின் தங்கியவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையாகிய 17 லட்சத்து 30 ஆயிரம் ரூபாய் போதாது. இன்னும் அதிகமாக. ஒதுக்கவேண்டும். இந்த ஆண்டு இருபது லட்சம் ரூபாய் செலவுசெய்து விட்டு அடுத்த ஆண்டு 17.30 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்வது என்பது போதாது இன்னும் அதிகப்படியாக ஒதுக்கவேண்டியது சர்க்காருடைய கடமையாகும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு குறைவாக ஒதுக்கியிருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். அவர்கள்தான் இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பாக இருக்கக்கூடியவர்கள். அவர்களுக்கு அனல் அதிகப்படியான சலுகைகள் காட்ட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கல்வித்துறையிலாவது அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வசதி இதுகொடுத்து அவர்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இத்தகைய உதவி அளிக்கின்றபோது ஆங்காங்கு பலர் பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்கூட உயர்ந்த பொருளாதார நிலையில் இருக்கின்றவர்கள் இந்தத் தொகையை மறைமுகமாக, திருட்டுத்தனமாகப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். அத்தகைய நிலைமையை அகற்றவேண்டிய முயற்சியை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஆங்காங்கு படிக்கின்ற மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அவ்வாறு உதவி வழங்கப்பட்ட மாணவர்களின் பட்டியலை அங்கு இருக்கிற “ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்” அவர்களோ அல்லது மற்ற அதிகாரிகளோ ஒவ்வொரு ஊரிலும் விசாரித்து நியாய மற்ற முறையில் வழங்கப்பட்டவைகளை கண்டுபிடிக்க அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மிகவும் பின் தங்கிய வகுப்பினர் என்ற முறையில் ஒரு சிலரை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு விசேஷ சலுகைகளை அளித்து வருகிறார்கள். “வாய்ப்பு பறை சாற்றி சொல்லுகின்றார்களே உண்மையில் என்ன உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது?” என்று கேட்டால் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கு அளிப்பது போன்று கல்லூரிகளில் இலவசமாகப் படிப்பதற்கு சலுகை அளிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. இந்த மிகப் பின்தங்கியவர்கள் கல்லூரிகளில் சென்று சேர்ந்து இந்தச் சலுகை கிடைக்கும் கிடைக்கும் என்று இருந்தார்கள். ஆனால் அந்தச் சலுகை பல மிகப் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஹரிஜன மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. மிகப் பின்தங்கிய மாணவர்கள் படிப்புக்கு உதவி செய்யாமல் சர்க்கார் இன்றைக்கு கைவிட்டு விட்டார்கள். அவ்வாறு கைவிட்டு விட்டது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. சர்க்கார் அவர்களுக்கும் உண்மையாகவே அந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அரை மனதாக ஏற்பாடு செய்துவிட்டு எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுவதில் உபயோகம் இல்லை என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன நலத்திற்காக 1958-59-ம் ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 233 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் ஒதுக்கிய தொகையைவிட 8 லட்சம் ரூபாய் குறைவாகச் செலவழித்திருக்கிறார்கள். ஏன் குறைவாகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு இரண்டு காரணங்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். ஒன்று ஹரிஜன தீண்டாமல் ஒழிப்பு வேலை துரிதமாக நடைபெறுதது. அடுத்தது குற்றப்பரம்பரையினருக்காக வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் செலவாகாமல் மீதியான தொகை. இந்த நிலையில் இந்தக் குற்றப்பரம்பரையினரின் பிள்ளைகள் எம். ஏ. பட்டம் பி. ஏ. பட்டம் பெறுவதற்காக படிப்பவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க பணம் போதவில்லை என்று மோதி மோதி அதற்கான பணத்தை வாங்கி இருக்கிறார்கள். ஏன் செலவழிக்காமல் மீதியான தொகையை இதற்காகப் பயன்படுத்தவில்லை என்பதற்கான விளக்கத்தைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இனிமேல் அப்படிச் செலவாகாமல் இருக்கக்கூடிய தொகையை—வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் மீதியான தொகையை படிப்புக்காகப் பயன்படுத்துவது மிகவும் சிறந்ததாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

23rd March 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

குறிப்பாக, நாம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்காக ஒதுக்கிய பணம் கடலில் கரைத்து செருங்காயம் போல்தான் இருக்கிறது. பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கிறோம் என்றால் நாம் இன்று “சோஷியல் பாக்வேர்டுனஸ்—எகனமிக் பாக்வேர்டுனஸ்” இரண்டையும் மனதில் கொண்டு செய்துவருகிறோம். பொருளாதாரத் துறையில் பின் தங்கியவர்கள், சமுதாயத் துறையில் பின் தங்கியவர்கள் இரண்டையும் இணைத்து ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பெரிய அரசியல்வாதிகள் ஜாதியை ஒழித்துவிட்டு பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய எல்லோருக்கும் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் பிற்பட்ட இனத்தவரின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை இல்லாமல் அவர்களுக்கு எதிராகப் பாடுபடுகிறார்கள் என்பதான் சொல்ல வேண்டும்.

இந்த ஆண்டு ஸ்காலர்ஷிப்புக்காக 22,000 அப்ளிக்கேஷன் வந்திருக்கின்றன. அத்தனை பேரும் பொருளாதார அடிப்படையில் பிற்பட்டவர்கள் என்று ரூசு கொடுத்திருக்கிறார்கள். 22,000 பேர் அப்ளிக்கேஷன் போட்டால் 7,000 பேருக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 15,000 பேருக்குக் கொடுக்கமுடியவில்லை. இவ்வாறு ரூசு கொடுத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கே கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால் இன்னும் எல்லோரையும் “வாருங்கள்” என்று அழைத்தால் எவ்வாறு கொடுப்பது? கொடுக்க முடியாத நிலைமையைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஜாதியை வாயினால் ஒழித்து விட்டோம் என்று சொல்லுவதில் பயனில்லை. 17 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம். போதாது என்று 21 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகத் தேவை என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பி.எ., எம்.எ., படிக்க வந்த மாணவன் காலேஜில் காலே வைத்துவிட்டு பரீட்சைக்குப் படிக்க வேண்டிய காலத்தில் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கவில்லையே என்று அவதிப்பட்டு ஹரிஜன இலாகா மந்திரியையும், அதிகாரிகளையும், எம்.எல்.எ.களையும் பார்ப்பதற்காக அலைந்து கொண்டிருக்கிறான். பணம் வரவில்லையே என்ற கவலை இருக்கும்போது அந்த மாணவர்கள் படிப்பிலே எப்படிக்க கவனம் செலுத்தமுடியும். நிம்மதியற்ற சூழ்நிலையில் பணம் வரவில்லையே என்ற சூழ்நிலையில் அவர்கள் எவ்வாறு படிக்க முடியும்? ஜன்னைக்குப் பட்ஜெட்டைத் திருப்பிப் பார்த்தால் கூட்டுறவுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை, முழுவதும் செலவழிக்கப்படாமல் மிச்சமாக இருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மீதியாக இருக்கிறது. இப்படிச் சில அங்கங்களில் பணத்தைச் செலவழிக்கமுடியாமல் திண்டாடும்போது இந்த இனத்தில் ஏன் அதிகப்படியாகச் செலவழித்திருக்கக்கூடாது? என்று நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். தர்க்க ரீதியில் யோசித்துப் பார்த்தால் இவர்கள் பழைய பாணியிலேயே பணத்தை ஒதுக்கி வருகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. எம். எ. படிப்புக்கு 3 ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கவேண்டுமென்று 1939-ம் ஆண்டு ஒரு ஆர்டர் போடப்பட்டார்கள். 1959-ம் ஆண்டும் அதே மூன்று ஸ்காலர்ஷிப்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் 16 ஆண்டுகளில் முன்னேறவில்லை என்று அர்த்தமா? அல்லது அவர்கள் முன்னேறக்கூடாது என்பது எண்ணமா? பழைய பாணியிலேயே திட்டம் போடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாளுக்கு நாள் அந்த மாணவர்கள் படித்து முன்னேறுவதற்கு ஆளும் கட்சியினர் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அவர்கள் சிக்கிரமாகப் படிப்பதற்கு, தொல்லை இல்லாமல் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த இனத்தில் இன்னும் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். நம்முடைய ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் நல்லவர்கள். அவர்கள் நிதியமைச்சரோடு காரசாரமாகச் சண்டை போட்டு அதிகப் பணம் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. S. ELLAPPAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய குறைகளைச் சொன்னால் அது ஒரு பாரதமாக முடியும். நான் சொல்லுவது கணக்குப் போடும் சமாசாரம் இல்லை. “அங்கு நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? ஜனங்கள் எப்படிச் சஷப்படுகிறார்கள்? ஹரிஜன மக்கள் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள்?”

[Sri P. S. Ellappan] [23rd March 1959]

என்ற வகையில் இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தயவு செய்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கு கொடுப்பதுபோல கொஞ்சம் கூட நேரம் கொடுத்தால் என் விஷயங்களைச் சொல்லுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : எல்லோருக்கும் 5 நிமிஷந்தான். கூடக் கொடுக்கமுடியாது.

SRI P. S. ELLAPPAN : முக்கியமாக இப்பொழுது உணவு, உடை, குந்தக் குடிசை ஆகிய மூன்றும் மிக முக்கியமான விஷயங்கள். இதுதான் சுயராஜ்யம். இதுதான் காந்தியம். இதுதான் கிராம ராஜ்யம். இந்த மூன்றும் நம்மிடம் இல்லை. உணவு கிடையாது. உடை கிடையாது. குடிஇருக்க இடமும் கிடையாது. “நீ என்ன இப்படிச் சொல்கிறாய்?” என்று கேட்கலாம். “நீ சொல்வது என்ன இவ்வளவு மோசமாய் இருக்கிறது” என்று கேட்கலாம். உள் எதை இல்லையென்று சொல்லுவதா? நான் இருக்கிற கிராமத்தில் அந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. அதைச் சொல்லுகிறேன். பணத்தைலட்சம் லட்சமாக ஒதுக்குகிறார்கள். அது வேறு சமாசாரம். பணத்தை இப்படி ஒதுக்குகிறார்களே தவிர, புறம்போக்கு நிலத்தில் உழுகின்ற விவசாயி கோர்ட்டும் கைபுமாக இருக்கவேண்டி இருக்கிறது. குமாரபாளையத்தில் 30 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது. வேதாசலம் மிலிடரிக்குப் போனவன், பத்து வருஷமாக சும்மா கிடந்த நிலத்தில் 2 வருஷமாகப் பயிரிடுகிறான். சும்மா இருந்த ஆளை எல்லாம் ஏவிவிட்டு “அது புறம்போக்கு நிலம். உனக்கு மட்டும்தான் சொந்தமா? எல்லோருக்கும் சொந்தம்” என்று சண்டைபோடச் செய்கிறார்கள். நாலு பேர் ஏரைக் கட்டி நிலத்தில் இறங்குகிறார்கள். போலீஸுக்கு எழுதினால் உதவி உடனே கிடைப்பதில்லை. பயி ரெல்லாம் அழிந்து கால் கைகள் எல்லாம் ஒடிந்து விழுந்தவுடன் “இஞ்சி பேப்பை” எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி நடக்கிறது கிராமத்தில் மனதில் பட்டதை, நடந்ததை எடுத்துக் கூறினால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் இப்படித்தான் பேசுவார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பிளாக் டெவலப்மெண்ட், அது இது என்று எண்ணெண்ணமோ செய்கிறார்கள். யாரும் முச்சு விடவில்லை. அந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்த மந்திரி கூட இருக்கிறார். அந்த ஜில்லாவில் இருப்பவன் மனிதனு மிருகமா என்று தெரியவில்லை. அந்த ஜில்லா அந்த மாதிரி இருக்கிறது. எனக்கு முன்னாடி அம்மையார் பேசினார்கள். அவ்வளவும் உண்மை. அப்படி நாங்கள் பேசியிருந்தால் எல்லோரும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை முழித்துப் பார்ப்பார்கள். மனதில் படுகின்ற உண்மையைத்தானே இங்கு சொல்லி இருக்கிறோம். அது அவர்களுக்கும் தெரியும். அதைச் சொன்னால் அடுத்த தடவை நமக்கு சீட் கொடுப்பார்களோ, கொடுக்கமாட்டார்களோ என்று எண்ணத்தில் சொல்லாமல் விட்டு விடுகிறார்கள். இதே மாதிரி குமாரபாளையத்தில் 75 வீடுகள் கட்டலாம் என்று ஒரு திட்டத்தை காட்டினார்கள். தாசில்தாரை அழைத்துப் போய்க் காண்பித்தார்கள். சரி, 35 வீடுகள் கட்டுங்கள் என்று சொன்னார். அதற்கு ஒரு கிணறு வெட்டி 1,500 ரூபாய் சாங்கஷன் செய்யப்பட்டு வீடும் கட்டியாகிவிட்டது. கிணறும் எடுத்தாகிவிட்டது. ஆனால் இப்போது திடீரென்று எட்டா அந்த வீடுகளை என்று உத்திரவு போட்டுவிட்டார்கள். யார் இந்தக் காரியத்தைப் பார்க்கிறாங்க. முதலே ஏன் கட்டச் சொல்லி உத்திரவு கொடுத்தாங்க, இப்போது எதற்காக அந்த வீட்டைப் பிரிச்சுப் போட்டாங்க—ஏதாவது கேள்வி முறை இந்தச் சர்க்காரிலே இருக்காங்கறதே தெரியலே.

மிலிடரிக்குப் போய்விட்டு வந்தவங்களுக்கு அதைத் தரோம், இதைத் தரோம், ஆஸ்பத்திரிகளை வைக்கிறோம், பள்ளிக்கூடம் வைக்கிறோம் என்று இங்கே தொழில் மந்திரி பேசினாங்க. ஆனால் எந்த இடத்தில் அப்படிச் செய்து தந்திருக்கிறாங்க என்பது ஒன்றும் புரியவில்லை. என் பிரக்கரவுக்கு பக்கத்தில் ஆக்கினம்பட்டு என்று ஒரு ஊர். மிலிட்டரிக்குப் போய் விட்டு வந்த ஏகாம்பரம் அங்கே பத்து வருஷமா ஒரு நிலத்தை பயிரிட்டுக் கிட்டு வந்திருக்கார். பட்டா இருக்கிறது, ரசீது இருக்கிறது. இப்படித்தான் அங்கே ஒரு ரெட்டியார் புகுந்தார். “சர்க்கார் நிலம்டா அது. ஏன் நீயும் பயிரிடக் கூடாது” எனச் சில பேரைக் கிளப்பிவிட அவங்க நிலத்திலே புகுந்து அடிச்சா—அந்த ஆள் ஊரைவிட்டு ஒடிவிட்டான். இது என்ன கதை? ஜமாபந்தியிலே போய்ச் சொல்லுபா’ன்னு அனுப்பினு அவனும்

23rd March 1959] [Sri P. S. Ellappan]

வருஷாவருஷம் ஜமாபந்தியிலே போய் மனுக் கொடுக்கிறான். ஜமாபந்தின்னு மக்களைக் கூப்பிட்டு அவங்க குறைகளைக் கேட்டு, கலெக்டர் கிட்டே நேரேயே ஜனங்கள் தங்கள் குறைகளைச் சொல்லி அவற்றை அவங்க நிவர்த்தி பண்ணினும்தான் இப்படி எங்கேயும் ஜமாபந்தி நடப்பதில்லை. அங்கே மனுக் கொடுத்தா ஜமாபந்தியோடு இது ஜமாபந்தியாயிட்டுது. நான் சொன்னு, “என்னுங்க சாமி, எத்தனையோ ஜமாபந்தியிலே கொடுத்தாச்சு. நீங்க தான் என்ன பண்ணினீங்க. நீங்க போறப்பவே ஒண்ணும் செய்ய முடியாதுன்னுங்க. கடைசிலே என்னதான் பண்ணிங்க” என்று கேட்கிறான். இங்கே வந்தா நான் என்னத்தைச் சொல்கிறது? இங்கேயும் இந்த மாதிரி விஷயத்தைக் கொடுத்தால் ஒண்ணும் நடைபெறவில்லை.

அதேபோல, இன்னொன்று. சித்தாம்பூர் பிரக்கா நெம்மேலி கிராமத்திலே சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலம் இரண்டரை ஏக்கரை ஒருத்தன் பல காலமாக பயிரிட்டுக்கிட்டு வரான். அந்த ஹரு கர்ணம் அவங்கிட்டே “நீ 250 ரூபாய் கொடு. உன்கே இந்த நிலத்தை பட்டா பண்ணி வைக்கிறேன்” என்று சொன்னாரு. “இப்போ அவ்வளவு தொகைக்கு எங்கே போவேங்க 50 ரூபாயை வச்சுக்குங்க. அறுவடை ஆனப்புறம் பாக்கி கொடுக்கிறேன்” என்று சொல்லிப்பட்டான். அப்புறம் அவர் ஜமாபந்திக்குப் போய்விட்டு வந்து சொல்லாது—“உன் மனுவை நான் சேர்ப்பிச்சுட்டேன். எனக்கு இப்போது 250 ரூபா கொடுத்தயோ அடுத்த மாதமே உன் பேரிலே பட்டா கொடுத்துட்டேன்” அப்படின்னாரு. “என்னய்யா இப்படிக் கேக்கறீங்க. இப்போ நான் பணத்துக்கு எங்கே போவேன். கொஞ்சம் பொறுத்திங்கன்னு விளைச்சலை வித்துப் பணம் தந்துட்டேன்” என்று சொன்னான். இவ்வளவு நாளா பாடுபட்ட உழைத்து பயிரிட்ட நெலத்தை விட்டுறதா என்கிற ஆசை அவனுக்கு. அப்பவே ராஜாஜி சொன்னாரு—“ஏழு வருஷம் பஞ்சம் வந்தாலும் கூட விவசாயி விரைப்பாணை நெல்லை எடுக்க மாட்டான்னு.” அப்படி அவனுக்கு தான் உழைச்சு பயிரிட்ட நிலத்தை விட மனசு வரலே. “பணத்துக்கு என்னய்யா பண்ணுவேன்” என்று சொல்லறப்போ கர்ணம் சொல்லுறது. “உங்கிட்ட தண்ணீரை இறைக்கிற கவலை மாடு இருக்கல்லே. அந்தத் கவலை வாங்க 250 ரூபாய் என்கிட்டே கடன் வாங்கியதாக இப்போது எழுதிக்கொடுத்திடு. பணம் கொடுக்கறப்போ அதை ரத்து செய்து விடலாம்”னு சொன்னாராம். அவனுக்கு கொஞ்சம் சந்தேகம். நாளைக்கு வாரேங்க என்னு சொல்லிப்பட்டு அங்கே யிருந்து அச்சரப்பாக்கம் மூன்று மைல் இருக்கு. இங்கே வந்துட்டான். இங்கே இரண்டொருத்தரை “இப்படி கர்ணம் சொல்லுறதுங்களே. செய்யலாமா? செஞ்சா அந்த நிலத்தை எனக்கே பட்டா பண்ணுவாரா?” என்று கேட்டபோது “அடே போடா மடையா? சர்க்கார் நிலத்தை எவண்டா பட்டா பண்ண முடியும்? பணம் கொடுத்தையோ போச்சு” அப்படின்னு அவங்க சொல்லிட்டாங்க. அவன் கதி என்னாவது? இவன் சொன்னபடி பணம் தரலேன்னு அந்தக் கர்ணம் முப்பதுபேரை அழைச்சுக் கிட்டு வந்து சாகுபடி செய்திருந்ததையெல்லாம் அழிச்சுப்போட்டுப்பட்டு போயிட்டான். இதுக்கு மனுக்கொடுத்தா இன்றைய வரைக்கும் ஒண்ணும் ஆகலே. இப்படி இருக்கு எங்க தொகுதி கதை. அந்தக் கதையெல்லாம் சொல்லலாம். இங்கே பேச எனக்கு நேரம் கொடுக்கமாட்டேங்கறது. ஆகவே இததோடு நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m.

The House then rose.

VI.—GOVERNMENT BILL—cont.

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1959— cont.

(After lunch—3 p.m.)

(Mr. Speaker in the Chair.)

MR. SPEAKER: The Hon. Minister will now introduce the Madras Appropriation Bill, 1959 which was held over this morning because we had to wait till the Upper House finished the general discussion on the Demands for further Expenditure.

[23rd March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation Bill^a, 1959.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation Bill, 1959.’

The motion was put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1959-60—cont.

DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT—cont.

MR. SPEAKER : We will now continue the discussion on Demand XXIII. The hon. Member Sri Gomathisankara Dikshitar will now speak.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir, will the discussion on the Appropriation Bill now introduced be taken up to-morrow?

MR. SPEAKER : Yes.

* SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஐந்து நிமிஷ நேரத்தில் இந்த ஹரிஜன டிமாண்டை ஆதரித்துப் பேசுவது என்பது முடியாத காரியம். ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே சர்வோதய சமுதாயத்தை சோஷலிஸ்ட் சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று ஒரு நோக்கத்துடன் அந்த பாதையில் நமது அரசாங்கம் காந்திஜியரால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பாதையில் சென்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்கிறார்கள். என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இப்பொழுது அரசாங்கம் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகவும், பிற்போக்கான மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் பல நல்ல காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது பெருமகிழ்ச்சி உறுகிறேன். நமது அரசாங்கம் ஹரிஜன மாணவ மாணவிகளுக்கு பல சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் பல கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜன மாணவ மாணவிகளுக்கு படிப்பதற்கு என்றும் அதிகமான subsidy கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோடிக்கணக்கான விவசாயக் கூலிகள் நிலம் இல்லாமலும் வீட்டில்லாமலும் இருக்கின்றனர். தவிர நிலம் இல்லாத ஹரிஜன மக்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கின்ற ரெவின்யூ இலாக்கா புறம்போக்கு நிலங்களை அசைன் பண்ணுகிற விஷயத்தில் அதிக கஷ்டம் கொடுக்கிறது. இது அவர்களால் சகிக்க முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் கர்ணம் பெரிய பணக்காரர்களை ஆதரித்து சர்க்காருக்கு சம்பந்தப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்களை அவர்கள் உபயோகத்திற்கு ஜாரி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு காலாகாலத்தில் அந்நிலங்களை அசைன் செய்து கொடுக்காதது வருந்தத்தக்கதாகும். ஆகவே சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை அசைன் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜன மாணவர்கள் படித்த பிறகு வேலையில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு தொழில் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். ஹாஸ்டலிலேயே அவர்களுக்குத் தொழிற் பயிற்சி கொடுக்கலாம். அவ்வாறு

23rd March 1959]

[Sri G. Gomathisankara Dikshitar]

தொழில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டால், அவர்கள் சொந்தமாக தொழிலை ஆரம்பித்து, அதன் மூலமாக முன்னேற முடியும். இதைக் காலாகாலத்தில் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது முக்கியமான டிமாண்ட் இதற்கு சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டது.

ஸ்காலர்ஷிப்பை எடுத்துக்கொண்டால் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு காலாகாலத்தில் கொடுக்காமல் போவதால் அவர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே ஹரிஜன ஏழை மாணவ மாணவிகளுக்கு உடனடியாக அந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்பு புனிதமான ஒரு காரியம். இந்தக் காரியம் செய்வதில் ஜாதிமத பேதம் ஒன்றும் கிடையாது. இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பு திட்டத்தில் உயர் ஜாதியினர் எவ்வளவோ தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ஏ. வைத்தியநாத அய்யர் அவர்களைப் போன்ற பலர் இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரம் செய்து பலவிதமான தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக பாடு படுவதே தங்கள் வாழ்க்கையின் லட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரம் மிகவும் தேவை. இம்மாதிரி தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரத்திற்கு சில அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரம் செய்வதற்காக வேண்டிய வசதி செய்து அரசாங்கம் ஜனரான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜன வெஸ்பேர் ஆபீசர்கள் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வருவது பெருமகிழ்ச்சி தருவதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த டிமாண்டை முழுமனதுடன் ஆதரிக்க விரும்புகிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மான்யக்கோரிக்கையை ஆதரித்து எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சொன்னதுபோலவே இந்த இலாக்காவில் வேலை சரியாக நடக்கிறதென்றும், இன்னும் துரிதமாக நடத்த வேண்டும் என்றும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு 8 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்காமல் நிறுத்தி இருப்பதுபோல், இந்த ஆண்டு செலவழிக்காமல் விட்டுவிடக் கூடாது. இன்னும் அதிகமாக செலவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது இந்த மான்யத்தைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும் காலத்தில் ஹரிஜன மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினருக்கும் எவ்வளவோ சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் போதவில்லை ஆதலால் இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரி எத்தனையோ சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இருந்தம்கூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இவ்விதமான சலுகைகள் அளிக்கப்படவில்லை என்று நான் மிக வருத்தத்துடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கு மத்தியான உணவு கொடுப்பதில்லை. இன்னும் சமுதாய நல திட்டப்பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு சப்ஸிடி கொடுப்பதுபோல் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் மாடுகள் வாங்குவதற்கும், லீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கும் பணம் கொடுப்பதில்லை. இது போன்ற சலுகைகள் இப்பொழுது ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அதற்காக என்னுடைய வருத்தத்தையும் கண்டனத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மான்யத்தை டீட்சைப் முன் வைப்பதன் முக்கிய நோக்கம் இதிலே அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய நோக்கத்தை விவாதிப்பதற்காகத்தான். மத்திய உள் விவகார மந்திரி ஸ்ரீ பந்த் அவர்கள் பின்வருமாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

‘There is a well defined and easily well ascertainable criterion, namely, that of untouchability in the case of Scheduled Castes’.

‘The converts to Islam and Christianity carry caste practices with them’.

[Sri S. Lazar]

[23rd March 1959]

அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கும்போது ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் கிறிஸ்தவர்கள் தீண்டாமையால் பாதிக்கப்பட்டது மட்டும் அல்லாமல், பொருளாதாரத் துறையிலும் மிகவும் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பது புலனாகும். இதற்காக ஏற்படுத்திய பாக்வார்ட் க்ளாஸ் கமிஷன் ரிப் போர்ட்டிலே இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

‘Certain social groups among Christians and Muslims were found to be very backward.’

என்று அந்த அறிக்கையில் அக் கமிஷனின் அங்கத்தினர்கள் விரிவாக எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் அதிலே இருந்த ஒரு அங்கத்தினர் அவருடைய அறிக்கையில்

‘Likewise among Christians and Sikhs also you have the same sort of divisions although not separately named, yet observed distinctly in practice. The converts from higher castes, the Dwijas, are considered higher than the converts from the Shudras both touchables and untouchables with practically the same kind of heirarchy in these three divisions. These groups are often as strictly endogamous in the religions of Muslims, Christians and Sikhs as Hindu castes are.’

என்று சொல்லியிருக்கிறார். மேலும் ஏற்கெனவே கனம் அமைச்சர் ஒரு சமயம் இங்கே பேசியபோது அவர்களை கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சமமாகப் பாவிக்கப் போவதாகச் சொன்னார். நமது மாநிலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் 3 சத விகிதத்தினர். அதாவது அவர்கள் மொத்தம் 9 லட்சம் பேர். அவர்களில் 5 அல்லது 5½ லட்சம் பேர் ஷெட்யூல்ட் வகுப்புக் கிறிஸ்தவர்கள். அவர்களில் 3 சத விகிதத்தினர் கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சமமாக நடத்தப்பட்டாலும் 97 சத விகிதத்தினர் ஹரிஜனங்களைப்போலும், ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினரைப் போலும் நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் கிறிஸ்தவர்களாகவோ முஸ்லிம்களாகவோ மாறிய ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் இந்துக்கள் மதம் மாறிய பிறகு மிகவும் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் “வேதத்தில் விழுந்தவர்கள்” என்று பிந்தைய மதத்தினரால் சொல்லப்படுகிறார்கள். எனவே தீண்டாமை இவர்களையும் தீண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்க வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்தில் 14, 15-வது பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமான ரிப்போர்ட் பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவிடம் 1957-ல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது, அவர் கூறியிருப்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

‘The Prime Minister Nehru said that every person in the country, to whatever religion he might belong would get the same rights as another. He would allow no discriminatory treatment to any. It would be an utter mistake to think that in one State the people of one religion were being discriminated against.’

There were people in this country also who professed a variety of religious, and each of those religions was part and parcel of their life and if they neglected one, their social life was incomplete. But religion was the matter of the individual and should not be mixed up with politics’.

இவ்வாறு அவர் சொல்லியிருக்கிறார். மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஜனாதிபதி ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள்கூட அதேவிதமான கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார். அதை இந்த சபையில் வாசிக்க விரும்பவில்லை. பாக்வார்ட் க்ளாஸஸ் கமிஷனின் ரிப்போர்ட்டில்கூட, இவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் சமூகத் துறையிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் மிகவும் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட இனத்தவர்களாக இருக்கும் கிறிஸ்தவர்கள்

23rd March 1959]

[Sri S. Lazar]

தவர்களுக்கு இப்போது எந்த விதமான சலுகையும் கிடையாது. இதைப் பற்றி ஸ்ரீ பந்த அவர்கள் நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார்கூட இது சம்பந்தமாக மாநில சர்க்காருக்கு உத்தரவு அனுப்பியிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள்

‘Instructions have further been issued to the State Governments requesting them to render every possible assistance and to give all reasonable facilities to the people who come within the category of Backward Classes in accordance with their existing lists and also to such others who in their opinion deserve to be considered as socially and educationally backward, in the existing circumstances’.

“என்றும்”

‘Government agree that all backward classes should be helped irrespective of religion, caste or ethnological group. The Backward Classes among the various religious denominations are, in fact, being granted certain and facilities by the State Governments concerned and the Government of India are also awarding scholarships to deserving students among the Backward Classes.’

என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்று பிற்பட்ட இனத்தவர்களாக இருக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எந்த விதமான சலுகையும் அளிக்கப்படவில்லை. இது தர்மமோ, நியாயமோ அல்ல. அவர்களும் இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களும் இந்த நாட்டு மக்கள். அவர்களுக்கும் உரிய சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*SRI P. VEDAMANICKAM : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் ஹரிஜன நல மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் கடைசி அடித் தட்டிலுள்ள மக்கள் ஹரிஜன மக்கள். இதை இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் உண்மையிலேயே ஒத்துக்கொள்கின்றன. அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கென மாநில சர்க்கார் இந்த ஆண்டு 2 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் கடைசி அடித் தட்டிலுள்ள ஹரிஜன மக்களுக்கு இது மிகவும் குறைவான தொகையாகத் தோன்றுகிறது.

ஹரிஜன மக்களுக்கு குடியிருக்க மனைகள் இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இந்த மாநிலத்தில் எத்தனையோ தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குடியிருக்க இடம் இல்லை. அவர்கள் கோழிக்குஞ்சுகள் அடைபட்டிருப்பதைப் போல், 300—400 குடும்பத்தினர் ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர் இடத்தில் அடைபட்டுக் கிடந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். முதலாவதாக, அவர்களுக்கு வாழ இடம் தேடிக் கொடுக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் ஒரு குடும்பத்திற்கு 3 செண்ட் இடமாவது இருந்தால் நல்லது. ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் திட்டத்தை அரசாங்கம் வேகமாக நிறைவேற்ற வேண்டும்; இப்போது இத்திட்டத்தில் உள்ள வேகம் போதாது. அதற்கு அரசாங்கம் தன் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு கிராமத்திலுள்ள ஹரிஜனங்கள் மனைக் கட்டுகளுக்காக மனுச் செய்துகொண்டால் அவைகள் வழங்கப்படுவதற்கு 9—10 வருஷங்கள் ஆகின்றன. எங்கள் தொகுதியில் உள்ளவர்கள் எத்தனையோ பேர் மனைக் கட்டுகளுக்கு மனுச் செய்துகொண்டு எத்தனையோ வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் அவர்களுக்கு அவை வழங்கப்படவில்லை. நாங்கள் முதலில் கேட்பது மாடுகளோ, படிப்போ, கல்வியோ அல்ல. நாங்கள், குடியிருப்பதற்கான வீடுகளுதான் கேட்கிறோம். அரசாங்கம், யார் என்ன சொன்னபோதிலும், கட்சி வேறுபாடு பாராட்டாமல் ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகளை விரைவில் வழங்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ரெயில்வே லைன் விஸ்தரிக்க வேண்டுமானாலும் சரி, மற்றத் திட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமானாலும்

[Sri P. Vedamanickam] [23rd March 1959]

சரி சர்க்கார் 24 மணி நேர நோட்டீஸ் கொடுத்து பலரை பல இடங்களிலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள், பெரிய பட்டாதாரர்களைக்கூட இருபத்திலு் மணி நேர நோட்டீஸ் கொடுத்து காலிசெய்யச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் வழங்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் இவ்வளவு துரிதமாகச் செயல்படவில்லை. ஹரிஜனங்கள் மனைகளுக்காக மனுச் செய்துகொண்டு 8—10 ஆண்டுகள் ஆனாலும் சரி, அவர்கள் மாண்டு மடிந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு அவை வழங்கப்படுவதில்லை. அதில் அவ்வளவு காலதாமதம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு விரைவில் அவைகளை வழங்க வேண்டும் என்பதை, நான் எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்திராவிட்டாலும் வற்புறுத்துகிறேன். ஒருவனுக்கு இந்நாட்டில் குடியிருக்க மனை இல்லாவிட்டால் “நான் இந்த நாட்டின் பிரஜை” என்று சொல்லிக்கொள்வதற்குக்கூட அவனுக்கு வெட்கமாக இருக்கும். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் தங்கள் கொள்கையை உரிய முறையில் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். நெய்வேலித் திட்டத்திற்கு இடம் வேண்டியிருந்தால் சர்க்கார் மக்களை பல மைலுக்கு அப்பால் விரட்டியடிக்கிறார்கள். தங்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் வழங்குவதில் மிகுந்த காலதாமதம் இருக்கிறது என்பதை ஹரிஜனங்கள் மந்திரிகளிடம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஹரிஜனக் குடும்பத்திற்கும் 3 ஸெண்ட் நில மாவது குடியிருப்பதற்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைத் தாழ்மை யுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு உணவு மிகவும் முக்கியமானது. இன்றைய கூலி விவசாயத்தின் மூலமும் பண்ணை விவசாயத்தின் மூலமும் அவர்கள் முன்னேற்ற முடியாது. நிலச் சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஆயிரக்கணக்கான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. எங்கள் தாலுகாவில் 23,000 தரிசு நிலங்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது தாசில்தார்கள் மூலம் ஹரிஜனங்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நடைமுறையில், யார் பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் அவை கொடுக்கப்படுகின்றன. இதைப் பற்றி மாவட்டத் தாசில்தார்களிடமும் கலெக்டரிடமும் மற்றவர்களிடமும் சொன்னோம். கிராமக் கணக்குப் பிள்ளைகள் ஹரிஜனங்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்து அறிது. இது குறித்து நானும் என் கிராம மக்களும் மிகவும் வருத்தப்படுகிறோம். எல்லா ஹரிஜன மக்களுக்கும் குடியிருக்கவும் பயிரிடவும் நிலங்கள் கொடுக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காலிசேஷன். 800, 1,000 ஆயிரம் ஏக்கராக்கள் உள்ள நிலத்தை எடுத்து சர்க்கார் செல்லிலேயே ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடு, மாடு போன்றவைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கல்வித் துறையில் அரசாங்கம் ஏறக்குறைய நன்மை செய்து வருகிறதை நான் வரவேற்கிறேன். அதுவும் இந்த ஆண்டு அப்ளிக்கேஷன் கொடுத்த எல்லோருக்கும் ‘சீட்ஸ்’ கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களையும் சர்க்கார் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களின் 20,000 மாணவர்களில் 7,000 மாணவர்களுக்குத்தான் ‘வீட்ஸ்’ கிடைத்திருக்கிறது. மற்றவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ.-யிடமும் குறைந்தது பத்து பதினைந்து பேர்கள் தினமும் வந்து அழுகிறார்கள். ஆகவே, வரும் ஆண்டிலாவது கூடுதல் தொகை ஒதுக்கி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் பலர் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து விட்டு வேலையில்லாமல் அலைகிறார்கள். எம்.எ., எம்.எஸ்.ஸி. படித்து விட்டு, ஒவ்வொரு தாலுகாவிலிருந்தும் வருடா வருடம் பத்து இருபது மாணவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் டெஸ்டுக்கு வந்து அலைகிறார்கள். ஆகவே, படித்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு, அவர்களில் எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றி ஹரிஜன தல இலாகா ஒரு கணக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று

23rd March 1959] [Sri P. Vedamanickam]

கேட்டுக்கொள்வதோடு, படித்து தேறியிருக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு வேலைகள் கொடுக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்று சொல்லிக் கொண்டு அதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI P. APPAVU : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையின் முன் கொண்டு வந்திருக்கும் ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் வாழும் குடிமகன் ஒவ்வொருவனுக்கும் ஒரு சொந்த மனைக்கட்டு இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற பணியினை அமைச்சர் அவர்கள் தனது கடமையாக ஏற்றுக்கொண்டு பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்றாலும் குடிமனை ஆர்ஜிதம் ஆமை வேகத்தில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. காரணம், எவ்வளவோ ஆண்டுகளாகியும் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு சரியான முறையில் மனைக் கட்டுகள் கிடைத்தபாடில்ல. எவ்வளவு கிராமங்களில் மனைக்கட்டுகள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால், வேலை தொடங்கி இரண்டு ஆண்டுகள் ஆனபோதிலும்கூட இதுவரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் செய்யப்படவில்லை. நில ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது, நஞ்சை நிலம் என்றால் மூன்று சென்டரும், புஞ்சை நிலம் என்றால் ஐந்து சென்டரும் என்று நிலம் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறோம். மூன்று சென்ட் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதில் ஒரு ஏழை மகன் ஆடுமாடுகளையும் வைத்துக் கொண்டு வாழ முடியாது. ஆகவே, நஞ்சை நிலம் என்றால் ஐந்து சென்டரும் புஞ்சை நிலம் என்றால் ஏழு சென்டரும் கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புஞ்சை புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தால் பத்து சென்ட்கூட ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்து விடலாம். அப்படிச் செய்யாமல் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலமாகியிருந்தாலும்கூட ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கும்போது ஐந்து சென்ட், மூன்று சென்ட் என்ற நிலையைத்தான் கையாண்டு வருகிறார்கள். அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஆத்தூரில் ஹரிஜனங்களுக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்து ஆண்டுகள் ஐந்து ஆனபோதிலும்கூட இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை, அதை ஹரிஜனங்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுப்பதற்கு. நஞ்சை நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அவை இன்னும் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த நிலையில்தான் ஹரிஜன நல இலாகா பணியாற்றி வருகிறது என்று நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்த வீடு கட்டும் திட்டம். எங்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் வீடு கட்டும் திட்டம் துரிதமாக நடைபெறுகிறது என்றாலும் திட்டம் போடுவதுதான் துரிதமாக இருக்கிறதே தவிர வேலையைச் செய்து முடிப்பதில் துரிதமில்லை. 1957-58-ல் ஆகவேண்டிய வேலையை மார்ச் 58-ல்தான் தொடங்குகிறார்கள். 1958-59-ல் ஆக வேண்டிய வேலையை மார்ச் 59-ல் தான் தொடங்குகிறார்கள். அதற்கு இன்னும் கடகால்கூட எடுக்கவில்லை. அப்படியிருந்தால் எப்பொழுது வேலைகள் முடியும்? அந்நிலை இன்னும் இருந்து வருகிறது. 1957-58-ல் வீடு கட்டி முடித்தவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை இன்னும் கொடுக்கவில்லை. காரணம், வட்டார அபிவிருத்தி அதிகாரியிடம் அதை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த வேலையில் உண்மையிலேயே அக்கரையில்லை. கண்ட் ராக்டர்களுக்கு அவர்கள் சரியான முறையில் தகுந்த நேரத்தில் பணம் கொடுப்பதில்லை. வேலை முடிந்து ஒரு ஆண்டு கழிந்த பிறகும் பணம் கிடைக்காத நிலைதான் இருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு இதே விவாதத்தின் போது செங்கற்பட்டு மாவட்ட சட்டசபை உறுப்பினர் முத்துஸ்வாமி நாயக்கர் அவர்கள் கூறினார்கள், ஹரிஜனங்களுக்காக எந்த முறையில் வீடு கட்டப் பட்டிருக்கிறது, அதன் நிலைமை என்ன என்று. வீடுகள் கட்டி நாலு வருடங்கள் ஆகியும் அதில் ஹரிஜன மக்கள் குடிபோகவில்லை. காரணம் சுவர்கள் இடிந்து விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை அமைச்சர் அவர்களும் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர் அவர்கள் இதைப்பற்றி கூறும்போது சொன்னார்கள், இடிந்த சுவற்றின் ஒட்டையில் கைவிட்டாலும் போகும், கால்விட்டாலும் போகும் என்று. அதை இன்னும் சரிப்படுத்தவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அதுபற்றி நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்

[Sri P. Appavu]

[23rd March 1959]

கொள்கிறேன். அடுத்து, ஹரிஜன பகுதிகளில் இன்னும் குடிதண்ணீர் கிணற்று வசதி இவைகள் இல்லாத நிலையத்தான் பார்க்கிறோம். எவ்வளவோ கிராமங்களில் பாழடைந்த கிணறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றை செப்பணிட்டுக் கொடுத்தாலே போதும். லேபர் டிப்பார்ட்மென்ட் எடுத்த கிணறுகளை செப்பணிட்டுக் கொடுத்தாலே குடி தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். அடுத்தபடியாக, ரோடு வசதி, அதிகாரிகள் ஹரிஜன காலனிகளுக்குப் போய்ப் பார்வையிடும்போது அவர்கள் கார்களை வெளியிடங்களில் விட்டுச் செல்லும் படியாகத்தான் இருக்கிறது. ஹரிஜன காலனிகளுக்குப் போகும் “அப்ரோச் ரோடு” கிடையாது. அதை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும். எவ்வளவோ கிராமங்களில் சடுகாட்டிற்குப் போக ரோடு இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்மையில் நான் ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றேன், ஒரு கூட்டம் நடத்த. அங்குள்ள பிற்பட்ட வகுப்பு மக்கள், ஹரிஜன மக்கள் படும் அவதிபற்றி சொல்லப்பட்டது. ஆகவே, சடுகாட்டிற்காவது ரோடுகள் போட்டுக்கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சமுதாய நிலையங்கள். கடந்த ஆண்டு நமது மாநிலத்தில் பத்து மாவட்டங்களில் சமுதாய நிலையங்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த சமுதாய நிலையங்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுகிறது என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் தையூர் என்ற கிராமத்தில் ஒரு நிலையம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எதுது தொகுதி மக்கள் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமுதாய நிலையங்கள் நன்கு விளங்கவேண்டுமென்றால், சமுதாயப் பணியில் ஈடுபடுகிறவர்கள் சமுதாய நிலையங்களில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். சேவகிகள் என்று இளம் பெண்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சமூக சேவை செய்வதில்லை. பஜனை சரமான்களை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு என்ன பஜனை செய்வார்கள்? அவர்கள் இளம் பெண்கள். நல்லமுறையில் அவர்கள் வேலை செய்வதில்லை. ஆகவே அந்த வேலைக்கு வயது வந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1959-60-ல் சமுதாய நிலையங்கள் அமைக்கமிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்திலும் ஒன்று அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் தையூர் போன்ற, கடற்கரையோரப் பகுதியிலுள்ள உப்பளத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் அமைத்துக்கொடுத்தால் அங்குள்ள ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அதனால் பலனடைவார்கள். (பெல்) அங்கு சுமார் 2,500 ஏக்கர்கள் நாசமாகியிருக்கிறது. அங்கு ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் அமைத்து குடும்பம் ஒன்றுக்கு ஒரு ஏக்கர் வீதம் கொடுத்தால் அதனால் அங்குள்ள பின்தங்கிய மக்களும் ஹரிஜன மக்களும் முன்னேற வாழ்ப்பேற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*SRI T. MANAVALAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நானும் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில், ஹரிஜன மக்களின் நிலையப் படிப்பு பனிரெண்டு வருடங்களாக பார்த்து வந்தவர்கள், ஹரிஜன மக்கள் இப்பொழுது பல முன்னேற்றங்களை கண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. ஹரிஜன மக்களின் கல்வி, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக பல திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்திருக்கும் இந்தச் சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். பொதுவாக கல்விச் சலுகை விஷயத்தில் மத்திய, மாகாண அரசாங்கங்கள் கொடுத்திருக்கும் சலுகைகள் பாராட்டத்தக்கது. அதன் மூலம் பல மாணவர்கள், அந்தச் சலுகைகள் பெற்று எங்கள் சமுதாயத்தில் பாடங்களாகவும், என்ஜினியர்களாகவும் வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். அதே போல் தொழில் துறையிலும், விவசாயத் துறையிலும் கூடுதல் மான்யத் தொகை ஒதுக்கி ஹரிஜன மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவது குறித்து நான்

23rd March 1959]

[Sri T. Manavalan]

மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். விவசாயத் துறையில் ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற வேண்டுமானால், தரிசு நிலங்களை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்து மேலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் வட்டாரத்தில் புறம்போக்கு நிலங்கள், தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஹரிஜன மக்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தால் அதனால் விவசாயத் துறையில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எங்கள் வட்டாரத்தில் குடியாததம், வாணியம்பாடி, விசாரம் என்ற இடங்களில், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள தோல்பத்தினும் தொழிற்சாலைகளில் ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜன மக்கள் மிகவும் கேவலமான நிலையில் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு திட்டம் வகுத்து, மற்ற தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வது போல் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளையும் கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்து ஹரிஜன மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல் ஹரிஜன சமூகத்தில் பொருளாதாரத் துறையிலே நல்ல வசதியுள்ளவர்கள் பல ஈடு போன்ற பல வியாபாரத் துறையிலே ஈடுபட்டு முன்னேறுவதற்காக கலெக்டர்களை அணுகும்பொழுது, கலெக்டர்கள் கருணை கூர்ந்து பல ஜில்லாக்களில் அவர்களுக்கு பல ஈடுருக்கு பர்மிட் கொடுத்தாலும், அது உயர் நீதி மன்றத்திற்கு போகின்ற நேரத்தில் சட்ட நலுக்கம் காரணமாக அவர்களுக்கு பர்மிட் கொடுத்து தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தைத் திருத்தி ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகை கொடுத்து, பொருளாதாரத் துறையிலே நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறவர்களுக்கு இம்மாதிரி பல ஈட்டை நடத்தி அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் மேலும் முன்னேறுவதற்கு நல்ல திட்டம் வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். போக்கு வரத்து அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களுக்கு இம்மாதிரி பல சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்களுடைய பல தடவை கேட்டிருக்கிறோம். அதை கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அவரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வியாபாரத் துறையிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இறுக்குமதி, ஏற்றுமதி லைசென்ஸ்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்தால், வியாபாரம் செய்து முன்னேறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இம்மாதிரி வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல தொழில் துறையிலே, தனியார் நடத்தக்கூடிய பிரைவேட் கம்பெனிகளில் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த விதமான சலுகைகளும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு ஸ்தானங்கள் ரிசர்வ் செய்து தொழிற்சாலைகளில் இடம் கொடுக்கவேண்டும், அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் கொடுக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. அண்மையிலே ஆந்திர ராஜ்யத்தில் கூட ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரை அங்கத்தினராக நியமித்திருக்கிறார்கள். அதுபோல நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் தேர்ந்து எடுத்தால், நாங்கள் மிகவும் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்வோம்.

பிலிம் சென்னார் போர்டில் சினிமாக்களின் குறைகளைக் கவனிக்க இந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த யாராவது ஒருவரை அங்கத்தினராக நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களில் இந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நகர அபிவிருத்தி டிரஸ்டு போன்ற ஸ்தாபனங்கள் நிறைவேற்றிவரும் வீடுகட்டும் திட்டங்களிலே ஒரு வாய்ப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது. நகர அபிவிருத்தி டிரஸ்டு வீடு மனைகள் வழங்கும்போது இந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

[23rd March 1959]

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், நமது மதிப்பிற்குரிய மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் ஹரிஜன மக்களுடைய இழிவு நிலை நீங்கவேண்டும், தீண்டாமை என்ற பேயைத் தொலைத்துக் கட்டியாகவேண்டும் என்கின்ற காரணங்களுக்காக வேண்டி ஹரிஜன மக்களுடைய சேவையிலே ஈடுபட்டிருந்தார். ஆனால் இன்றையதினம் நாம் என்ன நிலைமையை காண்கிறோம்? ஹரிஜனங்களை கோவில்களில் விட்டிருக்கிறோம், டீ கடைகளில் விட்டிருக்கிறோம், இதற்காக வேண்டி தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், ஆலயப் பிரவேசச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்றெல்லாம் அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால், கிராமங்களிலே டீ கடைகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தனி குவளைதான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, உயர் ஜாதி மக்களுக்கு டம்ளர் உள்ளே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதை எடுத்தாலும், இம்மாதிரி பாகுபடுத்தக்கூடிய அளவுக்குத் தான் நிலைமை ராஜ்யம் பூராவிலும் இருக்கிறது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆயிரம் மடங்கு நிலைமை தேவலை என்று சொல்லலாம். இன்னும் தெற்குப் பக்கம் போனால்தான் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டுமானால் ஹரிஜன மக்கள் பொருளாதார அடிப்படையில் முன்னேறவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த இழிவு நிலைமையைப் போக்க முடியும்.

மாடு வாங்கிக் கொடுக்கிறோம், தொழிற்சாலை வைப்பதற்குக் கருவிகள் வாங்கிக்கொடுக்கிறோம், கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லலாம். சிறிய நிலப் பிரபுக்களுக்கு நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு முன்னால், பெரிய நிலப் பிரபுவாக இருக்கக்கூடிய நமது சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக 30 லட்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்தை ஹரிஜன மக்களுக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு 2, 3 ஏக்கர் வீதம் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் அவரவர்களிடையே நிலத்தை அவரவர்களே நேரிடையாக விவசாயம் செய்வதற்கு அனுசூலமாக இருக்கும். உண்மையிலேயே ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால் இம்மாதிரி தரிசு நிலங்களை உடனடியாக அவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தாகவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். *

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்காவிட்டாலும், கட்டியிருக்கிற வீடுகளைப் பிரித்து எரியாமல் இருந்தால் போதும். அந்த அளவுக்கு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நூற்றுக்கணக்கான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கக்கூடிய வீடுகள் பிரித்து எரியப்படக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு குடும்பமான நிலைமை இருந்து கொண்டே வருகிறது. நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள்கூட சமீபத்தில் நகர சபை தேர்தல் பிரசார சம்பந்தமாக பதவியில் இருக்கும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் அநேக வசதிகளை செய்து கொடுத்திருக்கிறது, ஆகவே எல்லோரும் மாட்டுச் சின்னத்திற்கு வோட்டுப் போடுங்கள் என்று சொல்லி யிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். தனிப்பட்ட முறையில் நான் அவரை மாட்டுக் கிறேன். அம்மாதிரி நன்றாகச் சொல்லட்டும்.....

MR. SPEAKER : நகர சபை தேர்தலுக்கும், ஹரிஜன மான்யத் திற்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மதுரையில் 700 வீடுகள், 2,000 குடும்பங்கள் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜன வீடுகள் காலி செய்யப்பட்ட வேண்டுமென்று நோடஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுரையில் அக்கிய நாயக்கன் பானையத்தில் 1,000 குடும்பங்கள் நான்கு தலைமுறையாக, 200 வருஷங்களாக வசித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் குடிசைகளை பிரித்துக் கொண்டு போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் அம்மாதிரி பிரித்துக்கொண்டு போகும்படி செய்யாமல் இருக்குமாறு உடனடியாக அந்த இடத்தை பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கி அங்கே இருக்கும் மக்களை “இங்கேயே இருங்கள்” என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். மதுரை நகர சபையினர் வெளியே 10 மைல்களுக்கு அப்பால் அவர்கள் போய் இருப்பதற்கு இடம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். வீடுகளில் கூலி வேலை செய்தோ,

23rd March 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

அல்லது சாமான்களைச் சுமந்தோ வாழ்க்கையை நடத்தும்படியான நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய அந்த ஏழை மக்களை 10 மைல்களுக்கு அப்பால் ஓடி விடுங்கள் என்று சொன்னால், நிலைமை எவ்வளவு மோசமாக இருக்கும் என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். குறைந்தபட்சம் அவர்கள் 5 வருஷங்களாக ஒரு இடத்தில் குடியிருந்தால், அந்த இடத்தை அவர்களுக்குக் காயப்படுத்தவேண்டும். அதேமாதிரி காட்பாடியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஷெட்யூல்டு டிரைவைச் சேர்ந்த ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட தோழர் 40 வருஷ காலமாக வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். ஏதோ ஜில்லா கண்டிராக்டர்களிடம் 1 கல், 2 கல் வாங்கி 3,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள வீட்டை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு காலி செய்யவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு காட்பாடியில் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் வழங்குவதற்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நிரந்தரமான குமாஸ்தாக்கள் கிடையாது. ஹரிஜன நல இலாகாவில் டெம்பரரியாகவே குமாஸ்தாக்களை வைத்துக்கொண்டு, வருஷா வருஷம் அவர்களை “ரென்யூயல்” செய்கிறார்கள். ஹரிஜன நல இலாகாவில் உண்மையாக ஒழுங்கான நிலைமை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அந்த அளவுக்கு இல்லை என்றுதான் திட்டவப்பமாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பது, புஸ்தகம் வாங்குவதற்கு பணம் கொடுப்பது இவைகளுள்ளும் பரிட்சைக்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்புதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்குள் எல்லோரும் புஸ்தகத்தைப் படித்து பரிட்சைக்குத் தயார் செய்துகொண்டு விடக்கூடிய நிலைமையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு புஸ்தகம் வாங்குவதற்கு பணம் கொடுத்தால், வாஸ்தவத்திலேயே அவர்கள் படித்து முன்னேற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அந்தப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏதோ ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறோம், புஸ்தகம் வாங்குவதற்குப் பணம் கொடுக்கிறோம், என்று சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர, ஒரு வேளை அவர்கள் படித்து முன்னேறக்கூடாது, பைலாக்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இப்படி தாமதமாக கொடுக்கிறார்கள் என்றுதான் நீனை வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய ஸ்காலர்ஷிப் பணத்தை மொத்தமாக ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அனுப்பிவிட்டால், இங்கு இருக்கும் மந்திரி அவர்களும், மற்ற அதிகாரிகளும் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்து கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அம்மாதிரி செய்யாமல் ஐந்தைந்து பேர்கள், பத்துப் பத்து பேர்கள் மனுக்களை அனுப்பி, அங்கே மத்திய சர்க்காரால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு பிறகு இங்கே அனுப்பப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இது மிகவும் மோசமான நிலை. ஸ்காலர்ஷிப்புக்காக எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறதோ, அவ்வளவும் இந்த ராஜ்யத்திற்கு மொத்தமாக வந்துவிடவேண்டும். பிறகு இங்குக்கும் மந்திரி அவர்களும், அதிகாரிகளும் அதை யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே போன்று அரிஜன கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உயர்ந்த ஜாதியிலுள்ளவர்களைத்தான் தலைவர்களாகப் போடுகிறார்கள். பல இடங்களில் சுரண்டினது போதாது. இன்னும் அதிகமாகச் சுரண்ட வேண்டும் என்கிற நினைப்பில்தான் இவ்விதம் போடுகிறார்களோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. உண்மையிலேயே அரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டுமானால் அரிஜனங்களை கிராம மணியக்காரர்களாகவும், கணக்குப்பிள்ளைகளாகவும் போடவேண்டும். அந்த அளவுக்காவது உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போன்ற பல விதங்களில் அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதின் மூலமாகத்தான் அவர்களை முன்னேற்ற முடியுமே தவிர மற்ற எந்த வகைகளிலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியாது. ஆஸ்ட்ரேலிய எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைய தினம் இதற்காகப் போட்டப்பட்டிருக்கிற கமிட்டியில் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். மற்றக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பு எல்லாம் அரிஜன முன்னேற்ற வேலைகளுக்கு வேண்டும்

[Sri V. K. Kothandaraman] [23rd March 1959]

என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இதற்காக அமைக்கப்படுகிற கமிட்டியில் மற்றக் கட்சிக்காரர்களுக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை, அதில் போடுவது எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களைத்தான். இவ்விதம் போட்டுவிட்டு மற்றக் கட்சிக்காரர்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று கேட்பது, மற்ற கட்சிக்காரர்களை எமாற்றுகின்ற முறையில்தான் இருக்கிறது என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு சம்பீதத்தில் அதாவது 9-7-1958-ல் ஸ்ரீ சத் குரு சங்க அரிஜன ஆஸ்ட்டல் என்ற ஆஸ்ட்லை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தி வருகிறார்கள். அதில் எலக்ட்ரிக் லைட் கிடையாது. மண்ணெண்ணெய் விளக்கை வைத்துக்கொண்டு-மினுக்-மினுக்கென்று இருக்கின்ற வெளிச்சத்தை வைத்துக்கொண்டு படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கண் எல்லாம் கெட்டுப்போய் விடும் என்றே தோன்றுகிறது. சுமார் ஒரு வருட காலமாகியும், சர்க்கார் இன்னும் அந்த ஆஸ்ட்டலுக்கு கிராண்ட் கொடுக்கவில்லை. இப்படியிருந்தால் இந்த மாணவர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆகும். அதே போன்றுதான் மதுரை தமிழ் நாடு பாலிடெக்னிக் ஆஸ்ட்டல் ஒன்று நடந்து வருகிறது. அதிலும் போதிய வசதிகள் கிடையாது. இதிலும் சில மாணவர்களுக்குத் தான் இடம் கிடைக்கிறது. மற்ற மாணவர்கள் எல்லாம் வேறு விதமாக சத்திரத்திலும் சாவடியிலும்தான் தங்கி வருகிறார்கள். இந்த மாதிரி யான மோசமான நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை அவசியம் உடனடியாகக் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக அரிஜன மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கொடுக்கின்ற காரியத்தில், அவர்களுடையதில், அவர்களுடைய அபிவிருத்திக்கு வந்தாலும் வராவிட்டாலும் யாருக்கெல்லாம் வீட்டுமனைகள் தேவை என்பதைப் பார்த்து அவர்களுக்கு எல்லாம் வீட்டு மனைகள் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அபிவிருத்திக்குப் போடுவதற்கு எல்லாம் நேரமிருக்காது. அவர்கள் காலையில் எழுந்தவுடன் வேலைக்குப் போய் விட்டால் ராத்திரிதான் திரும்பி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இதற்கெல்லாம் அபிவிருத்திக்குப் போடுவதற்குக் கூட நேரமிருக்காது. ஆகவே எந்தெந்தப் பகுதிகளில் யார் யாருக்கெல்லாம் வீடுகள் இல்லையோ அவைகளைப்பார்த்து அவர்களுக்கு எல்லாம் வீட்டுமனை வசதி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முறையில் வீட்டுமனை கொடுப்பதற்குத் தகுந்தபடி ஒரு சட்டத்தைக் கூட கொண்டு வரலாம். அதே போன்றதான் புறம்போக்கு நிலங்களில் பல அரிஜனங்கள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். காலையில் கனம் எல்லப்பன் அவர்கள் கூறியது போன்று ஒரு புறம்போக்கு நிலத்தை எவ்வளவு காலமாகப் பண்ணுத்தி வைத்திருந்தாலும் சரி, பஞ்சாயத்து போர்ட் ஒரு தீர்மானம் போட்டுவிட்டால் அதை எடுத்துவிடக்கூடிய நிலைமையான இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். குறைந்தது அதில் ஐந்து வருடம் விவசாயம் செய்திருந்தால் கண்டிப்பாக அந்த நிலத்தை, அதில் விவசாயம் செய்தவருக்கே பட்டா செய்துகொடுத்துவிட வேண்டும். அப்போதுதான் நல்ல முறையில் அரிஜனங்களை முன்னேற்ற முடியும் என்பது என் அபிப்பிராயம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* SRI V. S. ARUNACHALAM : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நமது அரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேசப் பிரியப்படுகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் அரிஜன மக்களுக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் சில முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகின்றன. ஆனால் இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் வெகு துரிதமாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இந்த நேரத்தில் சில வார்த்தைகள் பேசப் பிரியப்படுகிறேன். குறிப்பாக வீட்டு மனைகள் கொடுப்பதிலும், வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதிலும் அரசாங்கம் மிக அக்கரை காட்டி வருகிறது. அதிலும் கூட கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதே இடங்களில் காலதாமதமில்லாமல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், என்றாலும் சில இடங்களில் காலதாமதம் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. சில இடங்களில் அரிஜன மக்கள் இடம் கிடைக்காமல் நெருக்கடியான இடத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதால் அவர்கள் சில சமயங்களில் தொத்துவியாதால் பாதிக்கப்படு

23rd March 1959] [Sri V. S. Arunachalam]

கிறார்கள். ஆகவே நமது அரசாங்கம் முதல் முதலாக வீட்டு வசதியில்லாத அரிஜன மக்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுப்பதில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்த படியாக சில இடங்களில் வெளியே வருவதற்குக் கூட வழி பாட்டை இல்லாமல் அங்குள்ள அரிஜன மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில், அரிஜனங்கள் வசிக்கும் இடங்களில் உள்ளே போக வேண்டுமென்றால் வரப்பு வழியாகத்தான் போக வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் இந்தவிதமான கஷ்டங்கள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் சில இடங்களுக்கு வரப்பு வழியாகவே போய் அங்குள்ள மக்களின் குறைகளையெல்லாம் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். இவ்விதம் அவர்கள் பல இடங்களில் வழிபாதை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை நிவர்த்தி செய்து கொடுப்பதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது சில இடங்களில் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து எடுப்பதற்குச் சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகிறது. பல இடங்களில் கலெக்டர் போய்தான் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. சில இடங்களில் நிலங்களைக் கொடுப்பதற்கு நிலச்சொந்தக்காரர்கள் மறுத்து வருகிறார்கள். இவ்விதம் ஒரு வழிபாதை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் இரண்டு மூன்று வருடங்கள் ஆகின்றன. ஆகவே இந்த மர்திரியான சந்தர்ப்பங்களில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வேண்டிய ஆர்டர்களையெல்லாம் கலெக்டர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இதில் கனம் ரெவன்யூ அமைச்சரவர்கள் கொஞ்சம் கூடுதலாக கவனம் செலுத்தி வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலெக்டர் அவர்கள் போகிற கிராமங்களில் எந்தெந்த இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனைகள் இல்லை, எந்தெந்த இடங்களில் எல்லாம் குடிதண்ணீர் வசதியில்லை, எங்கெல்லாம் வழி பாதைகள் இல்லை, எங்கெல்லாம் மயானத்திற்குச் செல்வதற்கு வசதியில்லை என்பதை யெல்லாம் பார்த்து, இவையெல்லாம் உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கலெக்டர் அவர்கள் கருதுகிறார்களோ அவைகளை எல்லாம் செய்து கொடுப்பதற்கு நமது அமைச்சர் அவர்களும், ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்களும், ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுதவிர அரிஜன மக்களுக்காக பல வேலைகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன, என்றாலும் சில இடங்களில் டிப்பார்ட்மெண்டுகளால் சிறிது காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. அதை யெல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் அரிஜனங்களில் பலர் படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்து விட்டு பலர் வேலையில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் எங்களுடைய ஜில்லாவில் பாக்டிரிகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக அம்பத்தூரில் சைக்கிள் பாக்டரி ஒன்று இருக்கிறது. இப்போது டன்லப் பாய் கம்பெனி ஒன்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இவைகளில் எல்லாம், அரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் வேலைகளில் எந்த முறையில் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதே முறையில் இவைகளிலும் வேலை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆங்காங்கு படித்த அரிஜன வாலிபர்கள் வேலையில்லாமல் அலைந்து திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில், குறிப்பாக இப்போது ரயில்வே டிப்பார்ட்மென்டின் கீழ் இருக்கும் கோச் பாக்டரியில் பல அரிஜனங்களுக்கு வேலை கொடுத்து வருகிறார்கள். இதே போன்று இப்படிப்பட்ட பாக்டரிகளில் எல்லாம் அரிஜன மக்களுக்கு எல்லாம் வேலை கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அதற்காக கனம் அமைச்சரவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் அதிகமாகச் சொல்வது என்றால் ஏற்கனவே கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் சொன்னதைத் தான் திரும்பியும் சொல்ல வேண்டும். கல்வித்துறையை எடுத்துக் கொண்டால் பல முன்னேற்றங்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதைப்பார்த்து சந்தோஷப்படுகிறோம். ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் விஷயத்தில் கொஞ்சம் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை நீக்குவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது தவிர, சில இடங்களில் அரிஜன மக்கள் சர்க்கார் தரிசு நிலங்களில் குடியேறியிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இவர்களை வெளியேற்றி

[Sri V. S. Arunachalam] [23rd March 1959]

வருகிறார்கள். அவர்களுடைய குடிசைகளைப் பிரித்துப் போடுகிறார்கள். மேலும் அபராதம் போடுகிறார்கள். இவ்விதம் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. இவைகளை எல்லாம் நீக்குவதற்கு கனம் ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்களும் சுவனம் செலுத்தி அரிஜனங்களை முன்னேற்றி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மீண்டுமொருமுறை கனம் அரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக்கோரிக்கையை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3-50
p.m.

*SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக நாம் கல்வியை எடுத்துக்கொள்வோமானால், கல்விக்கு பல பகுதிகளில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால், இப்போது எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். ஸ்காலர்ஷிப் சரியாகத் தரப்படவில்லை என்று கூறியதோடு, அதிகாரிகளைப்பற்றிக் குறை கூறினார்கள். இரண்டொரு இடங்களில் ஏதாவது ஒரு சில குறைகள் இருந்தால், அதைப் பற்றிப் பிரமாதப்படுத்தி, அதிகாரிகளைப்பற்றி குறைகூறிப் பேசினால், இன்னும் அதிகப்படியான குற்றங்களைச் செய்வதற்கு அந்த அதிகாரிகளைத் தாண்டுவதாக இருக்குமே தவிர, அவர்களைத் திருத்தி நல்ல காரியங்களைச் செய்பவர்களாக மாட்டோம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படக் காரணம் என்ன என்றால், பள்ளிகளிலிருந்து ஸ்காலர்ஷிப் பாரங்களை விரைவில் அனுப்பவில்லை என்பதுதான். இததான் முக்கியமான காரணம். நடப்பு ஆண்டில் ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதத்திற்குள் பள்ளி மாணவ-மாணவிகளுக்கு இந்த ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம். இந்தத் திட்டத்திலே 550 ரூபாய் இலுமாகவும், 200 ரூபாய் கடனாகவும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்தத் தொகையைக் கொண்டு நல்ல முறையில் வீடுகளைக் கட்டுக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதை அனைவரும் உணர்வார்கள். வீடு ஒன்றுக்கு குறைந்த பட்சம் 1,500 ரூபாயாவது செலவு செய்தால்தான் இந்த ஹரிஜன மக்கள் தங்களுடைய பிள்ளை குட்டிகளோடு நன்றாக இருப்பதற்கு இட வசதி செய்து கொடுத்தவர்களாக ஆவோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல இடங்களில் தாலாகாவிற்கு 30 அல்லது 40 வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறையை நீக்க வேண்டுமானால் எல்லோருக்கும் இலுமாக வீடு கட்டிக் கொடுக்க முடியாது. ஹரிஜனங்களுக்கு நீண்ட காலக் கடன் கொடுத்து—1,500 ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்து—அல்லது 1,000 ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்து—இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் நலமாக இருக்கும். குறிப்பாக இன்றைக்குத் திடீரென்று இம்மாதிரி இடத்தில் நெருப்பு பிடித்து விடுகிறது. என்னுடைய தொகுதிக்கு அருகில் உள்ள ஆத்தூர் தொகுதியில் சமீபத்திலே 150 வீடுகள் தீப்பிடித்து எரிந்துவிட்டன. அதனால் சர்க்காருக்கு ஏறக்குறைய 8,000 ரூபாய் வரையில் செலவாகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரு குடிசைக்கும் 30 ரூபாய் அளவுக்கு தொகை கொடுக்கிறோம். அதைத் தவிர துணி மணிகள் வாங்கக்கூடிய வகையில் ஹரிஜன நல இலாகா விலிருந்து அதிகப்படியாகச் செலவாகிறது. இந்த மாதிரியான நிலையை மாற்ற வேண்டுமானால் நாம் எந்த விதமான “பராமுடியையும்” பார்க்காமல், அவர்கள் கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய வீட்டின் மீதே கடனைக் கொடுத்து ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், பின் தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கும் நீண்ட காலம் கடன் கொடுத்து வீடு கட்டிக் கொடுக்கு மாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, தீண்டாமை ஒழிப்பைப் பற்றி இப்போது பேசினார்கள். இதைப்பற்றிப் பேசும்போது, இன்றைக்கு பல துறைகளில் பல வித காரியங்களை நாம் செய்து வருகிறோம். ஹரிஜனங்களைப் பொருளாதாரத்

23rd March 1959] [Srimathi A. S. Ponnammal]

துறையில் முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கான சூழ்நிலையை உண்டாக்க நல்ல நல்ல தொழில்களை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்குக் கூலி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதல்லாமலும், ஹரிஜனங்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு கோவில் நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு எஸ்டேடுகள் இருக்கின்றன. இந்த எஸ்டேடுகளில் பெரிய பெரிய பணக்காரர்கள் ஸ்லை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இந்த நிலத்தையும் மற்ற நிலங்களையும் கூட ஹரிஜன விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த குத்தகைக்கு கொடுத்து வாழக்கையிலே முன்னேறக்கூடிய நிலைமை உண்டாக்குவதன் மூலம் தான் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியுமே தவிர, எத்தனை பிரசாரம் செய்து போதிலும் ஒரு சில இடங்களில் தீண்டாமை இருக்கிறது என்பதை என்போன்றவர்கள் அறிந்து வருந்த வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக ஒன்று கூறிக்கொள்கிறேன். நான் இதை இங்கே மூன்றாம் தடவையாகக் கூறுகிறேன். தனியார் துறையில் நடத்தப்படுகிற தொழில்களில்கூட, தனி முதலாளிகளுடைய உரிமையைப் பறிக்கா விட்டாலும், இடைபற்றி சட்டம் ஏதாவது செய்யாவிட்டாலும், 100-க்கு 25 பேர்களுக்காவது ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையை கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களோடு அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து தக்க முடிவு செய்தால் நிச்சயமாக இந்தத் தீண்டாமையை ஓரளவுக்கு ஒழிக்க முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஹாஸ்டல்கள். இன்றைக்கு ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் கவர்ன்மெண்டாரால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அங்கே ஹாஸ்டல்களில் மாணவர்கள் நூற்பது கிடையாது. அவர்களுக்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகிறதோ அவ்வளவு பணத்தையும் சர்க்கார் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்திக் கொள்ளும் ஹாஸ்டல்களில்—மதுரை ஹரிஜன சேவா சங்கத்தார் நடத்திக் கொள்ளும் ஹாஸ்டலில்—ஒரு பிள்ளைக்கு 15 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கிறார்கள். எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட் சார்ஜஸ் எல்லாம் இதிலிருந்தே பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த மாதிரி ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. சர்க்காரால் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களில் குழந்தைகள் எந்த வேலையும் செய்யக்கூடாது என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு நிலையை உண்டாக்கினால் அது கொள்கைக்கு சற்றுப் புறம்பாக இருக்கிறது. சர்க்காரால் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களிலும், அங்கே உள்ள குழந்தைகள் கட்டாயமாக நூற்க வேண்டும், அவர்கள் நூற்ற நூல்கள் கொண்டு கதராக நெசவு செய்து அந்தத் துணியையே கட்டுவேண்டுமென்ற நியதியை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரை ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில் பெண்கள் ஹாஸ்டல்களை எல்லாம் சங்கத்தின் மூலமாக விட்டு விட்டால் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடக்கும் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியும்.

இங்கே பேசும்போது சில அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். நம்முடைய நடத்தரை ஹாஸ்டலிப்பற்றி கேள்விப்பட்டவர்கள் கண்ணீர் விட்டதாகக் கூறினார்கள். அது ஒரு மாபெரும் ஸ்தாபனம். ஸ்வாமிஜி அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக இதை நடத்தி வருகிறார்கள். எவ்வளவோ தியாகங்களைச் செய்து அவர்கள் இதை நடத்தி வருகிறார்கள். அதனால் எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்படி ஒரு தியாகத்தைச் செய்யவில்லையென்றால் எங்களைப் போன்றவர்கள் இந்தச் சட்ட சபைக்கே வந்திருக்க முடியாது. அங்கே பக்தி மட்டுமல்ல, மற்றும் ஆத்மீகத் துறையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை இங்கே ரூபகமூட்ட விரும்புகிறேன். நடத்தரைக் கழகத்தைப்பற்றி மோசமான நிலையில் பேசவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைய தினம் வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. முனிசிபாலிட்டியில் 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள் ஒருவன் வேலை செய்கிறான். ஏதாவது திடீரென்று சக்தியற்ற நிலை வந்துவிட்டால், அல்லது திடீரென்று இறந்து விட்டால், உடனே அந்த வீட்டைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. உடனே காலி செய்யவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுமானால், அவனுடைய குடும்பம்

[Srimathi A. S. Ponnammal] [23rd March 1959]

இருக்க இடமில்லாமல் தவிக்க நேரிடுகிறது. ஆகையால் முனிவரிபாலிட்டிகளில் வேலை செய்யக்கூடிய நகர சக்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டை சொந்தமாக ஜாதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஒரு நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக பகலுணவுத் திட்டம். என்னென்னவோ ஏற்படுத்தியிருந்த போதிலும், பகலுணவுத் திட்டம் நல்ல முறையில் நடந்து வந்த போதிலும் சரியாகப் பள்ளிக்குச் செல்ல முடியவில்லை. அவர்கள் துணி இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கெங்கே ஏழைக் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் பகலுணவு கொடுக்கிறோமோ அந்தந்த இடங்களிலெல்லாம் அத்தகைய குழந்தைகளுக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை துணிகள் இனாமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதோடு.....

MR. SPEAKER : “அதோடு” என்று சொல்ல ஆரம்பித்தால் புதிய பாயிண்டுக்குப் போகிறீர்கள் என்று அர்த்தம். பேசுகிற விஷயத்தை முடித்து விடுவதற்காகத்தான் கொஞ்ச நேரம் கொடுத்தேன். மேலும் பேசிக்கொண்டே போனால் எப்படி அனுமதிக்க முடியும்?

*** SRI A. PERUMAL :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஜெகந்நாதன் அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது தேசம் சுதந்திரம் அடைந்து 12 ஆண்டு காலம் ஆகின்றன. நமது ராஜ்யத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி, அதன் மூலமாக ஹரிஜனங்கள் முன்னேறி வந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால், என்னுடைய தொகுதியிலே, அதிலும் குறிப்பாக என்னுடைய கிராமத்திலே ஒரு விவசாயிக்கு சர்க்கார் செய்திருக்கும் கொடுமையைப்பற்றி இந்தச் சபையின் முன் அறிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர் ஒரு ஹரிஜன். அவர் விவசாயத்திற்காக ஒரு கிணற்றை ரிப்பேர் செய்ய 500 ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தார். பத்து வருஷத் தவணியில் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று உத்திரவு பிறப்பித்து அந்த கடன் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தக் கடன் வாங்கி அந்த விவசாயி கிணற்றை ரிப்பேர் செய்து விட்டார். கடன் வாங்கிய 6 மாதங்களுக்குள் கடனை திருப்பித் தரவேண்டுமென்று உத்திரவு வந்தது. பூரா தொகையையும் கட்டவேண்டுமென்ற உத்திரவைப் பார்த்து அந்த விவசாயி ஒரு வருஷ பங்குத் தொகையையும் வட்டியையும் கட்டுவதற்காகப் போனார். அங்கே பூரா கடனையும் கட்ட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் உடனே கலெக்டருக்கு எழுதிக் கேளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த விவசாயி என்னிடம் வந்து முறையிட்டார். அப்போது நான் “இருக்கட்டும், கலெக்டரிடம் நான் நேரில் எழுதி கேட்கிறேன் என்று” சொல்லி, கலெக்டருக்கு பெடிஷன் போட்டேன். அதற்கு பதில் ஒன்றும் இல்லை. தாசில்தார் மூலமாக எழுதிக் கேட்டதற்கு எங்கள் உத்திரவும் அதே உத்திரவுதான் என்று திரும்ப சொல்லி அனுப்பிவிட்டார்கள். அந்த விவசாயி 6 மாதங்களுக்குள்ளாக 10 வருஷக் கடனை—500 ரூபாயே—உடனே திரும்பக் கட்டவேண்டுமென்று உத்திரவு பிறப்பித்தால், அவன் தன்னிடம் உள்ள உழவு மாடுகளையும், உணவு தானியங்களையும் விற்று கடனைக் கொடுக்க நேர்ந்தது. இப்படி இருக்கும்போது, இந்த 12 ஆண்டுகளில் எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்து அவர்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுவது மிக மிக நம்பத் தக்கதாகத் தெரியவில்லை.

4 p.m. ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன. ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் விஷயத்தில், கமிட்டி அமைக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டிக்கு ஹரிஜன சமுதாயத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களாக இருக்க வேண்டுமென்றும் அப்போதுதான் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் விஷயம் ஒழுங்கான முறையில் நடக்கலாம், ஜாதி வேறுபாடின்றி, கட்சி வேறுபாடின்றி மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இப்பொழுது அங்குள்ள கமிட்டி மெம்பர்கள், இரண்டு, மூன்று

23rd March 1959]

[Sri A. Perumal]

நபர்கள் போக, மற்ற நபர்கள் எல்லாம், இதர சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதால், அதிலும் அந்த மெம்பர்கள் பூராவும் ஒரே கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக, அதிலும் குறிப்பாக, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பதால், இதர கட்சியைத் சேர்ந்தவர்களுடைய மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது. அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. வாகிய என்னை அக் கமிட்டியில் மெம்பராக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தேன். அதற்கு “நீங்கள் கலெக்டருக்கு எழுதிக் கேளுங்கள்” என்றார்கள். அப்படி நான் எழுதி ஆறு மாதங்களாகியும் இன்னும் உத்தரவு வரவில்லை. என்னை ஒரு கமிட்டி மெம்பராக சேர்த்துக்கொள்ளச் சொல்லியும், ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் பெட்டிஷன் போட்டிருந்தும், இன்னும் தகவல் இல்லை. இதிலெல்லாம் ஒழுங்கான முறையில், அந்தத் தொகுதியில் உள்ள இதர கட்சியினரிலிருந்தும் கமிட்டி மெம்பர்களாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தாமதமயுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக ஹிந்து ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தவித சலுகையை சர்க்கார் கொடுக்கிறதோ, அதைப் போல் கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களுக்கும் சகல சலுகையும் கொடுக்க வேண்டும், என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜன உணவு விடுதியில் கிருஸ்தவர்களுக்கும் அம்மாதிரி சலுகை கொடுத்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இருந்தாலும், எங்களுடைய தொகுதியிலே அம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களாக இருந்தாலும், ஹிந்து ஹரிஜனங்களாக இருந்தாலும் சரி வித்தியாசமில்லாமல் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிச் சேர்த்துக்கொள்வதில், கட்சி வேறுபாடு இருந்து வருகிறது. எம்.எல்.ஏ. என்று நான் சிபார்சு செய்தாலும்கூட சேர்த்துக்கொள்ளமாட்டேன் என்கிறார்கள். கட்சி வேறுபாட்டு நடக்கிறதாகத் தெரிகிறதேயொழிய, ஒழுங்கான முறையில் நாம் நடப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து இதில் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே ஹரிஜனங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி மோசமாக இருக்கிறது. அனேக இடங்களில் குடிதண்ணீர்க் கிணறு இல்லை. கிணறு இருக்கும் இடத்தில்கூடத் தண்ணீர் குடிக்க லாயக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. ரெவின்யூ அமைச்சரிடம் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருந்தேன். அவருக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதோ இல்லையோ. இருந்தாலும், சுகாதார விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, குடி தண்ணீர்க் கிணறுகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் ஹரிஜன இலாகா மான்யத்தை ஆதரித்து, அந்த இலாகாஅமைச்சர் அவர்களையும், அந்த இலாகாவோடு சம்பந்தப்பட்ட ஹரிஜன நல இலாகா டைரக்டர் P. A. மற்றும்முள்ள அதிகாரிகள் சிப்பந்திகள் யாவரையும் நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

இதற்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்போது, “இந்த மாகாணத்தில் மூன்றிலொரு பாகம் ஜனத்தொகையுள்ள சமுதாயமான பிற்பட்ட இனமும் ஹரிஜன இனமும் இவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை நிர்வகிப்பதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகக் குறைவு” என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மாகாணத்தின் ஜனத்தொகையில் மூன்றிலொரு பகுதி இருக்கக் கூடிய இந்த பிற்பட்ட வகுப்பும் ஹரிஜன மக்களுடைய நலனைக் கவனிப்பதற்கான இலாகாக்கள் மாகாணம் பூராவும் எவ்வளவு இருக்கின்றன. அந்த மூன்றிலொரு பகுதியினரை நிர்வகிக்கக்கூடிய ஹரிஜன நல இலாகா டைரக்டர் ஆபீஸ் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதையும் நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அந்த முறையிலே பார்ப்போமானால், சென்ற காலத்தில் கோவில் களில் பெரிய உற்சவங்களின்போது சாரி சாரியாக மக்கள் போவது போன்று, க்யூ வரிசையில் போவதும், இரவு பகலாக அங்கே வேலைகளை நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள், அதிலும் குறிப்பாக பிற்பட்ட, ஹரிஜன மக்கள் படிப்பு தெரியாத பாமரர்களாக இருப்பவர்களுக்கு எடுத்துச்

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [23rd March 1959]

சொல்லி, திக்கற்ற நிலையில் வருபவர்களுக்கு தக்க புத்திமதி சொல்லி அவசியமான வேலையைச் செய்து தருவதற்கு அந்த இலாகாவைப் பொறுப் பேற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால், அதை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள் தேச பக்தி, தியாக புத்தியோடு பாமர ஏழை மக்களுக்குச் சேவை செய்கிறோம் என்ற சேவா மனப்பான்மையோடு தான் வேலை செய்கிறார்களே தவிர, படிக்கும், சம்பளத்திற்கும் மட்டும் அல்ல என்பது நமக்கு நன்றாகப் புரியும்.

மேலும் ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், என் ஜில்லாவிலே கனம் மந்திரி அவர்களைப் பல இடங்களிலும் அழைத்துச் சென்று அங்குள்ள சில குறைபாடுகளை நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த முறையில், மதுரை மீட்டிசி பேரில் ஒரு ஹாஸ்டலும், காஞ்சி காமாட்சி பேரில் மற்றொரு ஹாஸ்டலும் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், அதேபோன்று தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டு பேசுவோம் என்றால், அங்கே நூற்றுக்கு குறையாத பெரும் பெரும் தேவஸ்தானங்களாக இருக்கின்றவைகள் ஏராளமான நிலபுலன்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. அதே நிலமையில் பல மடங்கள் ஆயிரக்கணக்கான வேலி நிலங்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. அம்மாதிரி பெரிய இரண்டு தேவஸ்தானங்களின் பேரில் இரண்டு ஹாஸ்டல்களை ஏற்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்ததுபோல் நமது சர்க்கார் இதுமாதிரி யான இந்த தேவஸ்தானங்கள் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துக்கொண்டு, இந்த ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களை அங்கு ஒவ்வொரு தேவஸ்தானத்தின் பேரிலும் ஒவ்வொரு சாமி பேரிலும் ஒவ்வொரு ஹாஸ்டலை ஏற்படுத்தி, ஷெட்யூல்ட் வகுப்பு என்று சொல்லக்கூடிய ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கும் கொடுக்கக் கூடிய படிப்புக்கு உதவித் தொகையை இந்த மடம், தேவஸ்தானங்களில் இருந்து கொடுத்து ஒரு நல்ல நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடுவோமேயானால், அது பெரிதும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். காஞ்சிபுரத்திலும், மதுரையிலும், ஹாஸ்டல்களை ஏற்படுத்தியதுபோல் தஞ்சை ஜில்லாவிலும் அம்மாதிரி பல ஹாஸ்டல்களை சாமியின் பேரால் ஏற்படுத்தினால், அதே பெருமையை தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள தேவஸ்தான் நிர்வாகிகளும் டிராஸ்டிகளும் மடாதிபதிகளும் அடையலாம். மாணவர்கட்கு கடவுள் பக்தியும் ஏற்படும். ஆகவே இந்தக் காரியத்தைச் செய்வதன் மூலம் நமது சர்க்காருக்கும் ஒரு பெருமை உண்டு என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், ஹரிஜனங்களுக்கு ரோடு வசதிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கும் ஜாதி இந்துக்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கும் ஒரு மைல், இரண்டு மைல் தூரம் உள்ள வரப்புகளில் தான் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக தனி ரோடு போடவேண்டும் என்ற நிலைமையில் நில ஆர்ஜிதம் செய்வது என்றால், அதற்குப் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே தஞ்சை ஜில்லாவில் எங்கு பார்த்தாலும், நத்தம், ஜாரி, புறம்போக்கு என்று இப்படியாக யாருக்கு பாத்தியம் என்று கண்டுபிடிக்க முடியாத சூழ்நிலையில் பக்கபாத்தியம் என்ற நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவை போக தர்மஸ்தாபனங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இவைகளை ஜாரி செய்வதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. இம்மாதிரி நெருக்கடியான நிலைமையிலே அந்தப் பகுதிகளிலே தனிரோடு போடுவது ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனி ரோடு, தனி காலனி கட்டிக்கொண்டிருப்பதை விட ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் பகுதிகளிலேயே இரு பக்கத்திலுமிருக்கும் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு அதில் பட்டா இருந்தால் அதை புறம்போக்கு நத்தம் இவைகளில் பரிவர்த்தனை செய்து மாற்றலாம் அல்லது ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் தெருக்களிலே இடை இடையே இருக்கும் மனைகளை ஆர்ஜிதம் செய்து மனைகளை வழங்கிவிட்டால் ரோடு போடும் செலவும் குறையும். தீண்டாமையும் ஒழியும். நீளமான ரோட்டுக்குச் செல்லும் தொகையில் பாதி அளவுக்குச் செலவிட்டால் போதும். இம்மாதிரி குறிப்பிட்ட ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களிலே இவர்களை குடியமர்த்தலாம். இதற்குவேண்டிய நத்தம், ஜாரி, புறம்போக்கு ஏராளமாகயிருக்கின்றன. மேலும் ஹரிஜனங்கள் சுடுகாடு கஷ்டம் அதிகமாகயிருக்கின்றது. இதில்

23rd March 1959] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

ஜாதி வித்தியாசமில்லாமல், எல்லா ஜாதியார்களும் வைக்கும் மயானத் திலே ஹரிஜனங்கள் வைக்கவும் எல்லோரும் போகும் பாதையிலே ஹரிஜனங்கள் பிரேதம் போகவும் வழி செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடியிருப்பு மனைகள் வழங்குவது பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். குடியிருப்பு மனை மூன்று செண்டு வீதம் வழங்கப்படுகிறது. நிச்சயமாக இது போதாது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். ஆடுமாடுகளை வைத்துக்கொள்வதற்காக இடமும், வைக்கோல் போர் போட்டுக்கொள்வதற்காக இடமும், இன்னும் பாக்கி செத்தை செறுவுகள் போட்டுக்கொள்ளுவதற்கான இடமும் தோட்டத்திலே ஒரு பெரிய எருக்குழி போட்டு, சாணி முதலியவைகளை சேமித்து வைத்துக்கொள்வதற்கான இடமும் ஒரு குடியானவனுக்கு ஒரு ஹரிஜனனுக்கு அவசியம் வேண்டும். குடியிருப்புக்கான இடத்தில் குறைந்த அளவு இந்த வசதிகளைச் செய்துக் கொள்ளுவதற்கும் இடம் வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அளவு வசதி வேண்டுமென்றால், பத்து செண்டு, அல்லது முப்பது குழியாவது நிச்சயம் ஒரு குடியானவனுக்கோ அல்லது ஹரிஜனுக்கோ அவசியம் தேவைப்படுகிறது. அதற்கு உரிய முறையில், இனிமேலாவது வழங்கப்படும் மனைகளுக்கு அந்த அளவு விலைநீரணத்திற்குரிய நிலம் ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்றும், அம்மாதிரியான நிலங்களுக்கு தூரத்தில் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலமும் கனம் அமைச்சரிடம் நான் நேரில் தெரிவித்தபடி, நத்தம், ஜாரி, புறம்போக்கு என்றும் சமுதாயம் என்ற பேரில் இருக்கும் நிலங்களையும் எடுத்து, அம்மாதிரியான முறையில் நாம் காலனிகளை அமைப்பதற்கு அதிக நிலம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவைகளை மொத்தமாக சர்வே செய்து சூழ்நிலைக்கேற்றவாறு பரிவர்த்தனை செய்யலாம் என்றும் ஹரிஜன, பிற்பட்டவர்களுக்கு நில மளிப்பது, கூலி நிர்ணயம் செய்வது போன்ற வழிகளில் தீண்டாமையை ஒழிக்கலாம், பொருளாதாரமும் உயரும் என்று தெரிவிக்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் சம்பந்தமாக, அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் கொடுக்கும் மானியமாவது குறைவாகயிருக்கிறது. அவர்கள் தாங்களாகவே இஷ்டப்பட்டுக் கட்டிக்கொள்ளக் கூடிய அளவில் அவர்களுக்குத் தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது கொடுக்கக்கூடிய தொகையில் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டால் மழை பெய்தால் சுவர்கள் எல்லாம் இடிந்துபோய் செங்கற்கள் அப்படியே நிற்கிறது. அந்த அளவில் இல்லாமல், மண் சுவரைக்கொண்டு அவர்களே நல்ல முறையில் வீடுகள் தங்கள் இஷ்டப்படி கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் அவர்களுக்கு தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவில்களுக்கு டிரஸ்டிகள் நியமிக்கும் விஷயமாக எங்கள் ஜில்லாவில் மேற்படி ஏரியா கமிட்டியாரால் இதுவரை ஹரிஜனங்கள் நியமிக்கப்படவில்லை, என்று ஏரியா கமிட்டியில் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். டிரஸ்டிகளை நியமிக்கும்போது ஹரிஜனங்களை கண்டிப்பாக நியமிக்கவேண்டும் அல்லது ஹரிஜனங்களில் ஒருவரையாவது டிரஸ்டியாக நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறிய கோவில்களாக இருந்தாலும் அதற்கு டிரஸ்டி நியமிக்கும்போது ஹரிஜனங்களையே நியமிக்கவேண்டும். இனிமேல் நியமிக்கக்கூடியவர்களை ஹரிஜனங்களாக நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் கைத்தொழில் சம்பந்தமாக ஹரிஜனங்களுக்கு அதிக சலுகை காட்டவேண்டும்.

* Sri M. K. MARIAPPAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து சில நேரம் பேசுகிறேன். பல்லாயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக தாழ்த்தப்பட்டுக் கிடந்த மக்களுக்கு நம்முடைய தேசிய சர்க்கார் பல திட்டங்களைத் தீட்டி அவைகளின் மூலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றமடையச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் அப்படியே முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். அது பாராட்டக் கூடிய விஷயம். சில முன்னேற்றத்தையும் கண்டிருக்கிறோம். அதைப் பார்த்து மேல் ஜாதிக்காரர்கள் பலர் சிலர் பொருமை கொள்ளுகிறார்கள்.

[Sri M. K. Mariappan] [23rd March 1959]

சென்ற வாரத்தில் நமது எதிர் கட்சித் தலைவர் கனம் ராமசாமி முதலியார் கூட, எப்பொழுதும் ஒரு இனத்தவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்துக்கொண்டு இருப்பது சரியல்ல, உயர்ந்த ஜாதியிலும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் சலுகைகள் காட்ட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். உயர்ந்த ஜாதியிலும் ஏழைகள் பணக்காரர்கள் என்று இருக்கிறார்கள் என்றும் கூறினார். அது வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான். உயர்ந்த ஜாதியிலுள்ள ஏழை மக்களையும் கீழ் ஜாதியிலுள்ள பணக்கார தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் பார்த்து இவர்களில் யார் சலுகை அடையக்கூடிய அளவில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துச் சொன்னால் அதை வர வேற்கலாம். ஆனால் அவர்கள் நிலைமையில் இவர்கள் இருந்தால் இப்படி சொல்லி இருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே நம்முடைய தேசிய சர்க்காருடைய கொள்கையினால் ஹரிஜனங்கள் தற்காலத்தில் முன்னேற்றமடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அது பாராட்டக்கூடியதுதான். அதைப்போலவே, தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு என்று சர்க்காரில் சட்டம் இயற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டங்களினால் தீண்டாமை போனதாக சிறிதளவாவது தெரியவில்லை. கிராமங்களில் பார்த்தால் இன்னும் ஜாதிப் பேய் தாண்டவமாடிக்கொண்டுதானிருக்கிறது. அதனால் சர்க்காருக்கு உண்மையிலேயே இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடத்தில் பூரணமான நம்பிக்கை இருக்குமானால் தீண்டாமையை ஒழிக்க ஒரு தீவிர நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள முன்வர வேண்டும். அதற்கு என்று ஒரு தனியான இலாகாவை ஏற்படுத்தி அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முற்ப்சி எடுத்துக்கொண்டால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய இன்னல்கள் நீங்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். பல்லாயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக இந்த நாட்டில் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கக் கூடிய ஜாதிப்பேய் ஒழிந்தால்தான் இந்தத் தீண்டாமை இந்த நாட்டை விட்டு ஒழியும். இது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே சர்க்கார் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த ஜாதிப் பேயை ஒழிக்க முடியும். இந்தப் பேய் சாதாரண மந்திரங்களால் போகாது. ஆகவே சர்க்காரில் அதற்கு கொஞ்சம் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தி வேண்டிய சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி இயற்றினால்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் முன்னேற்ற முடியும், தீண்டாமை யும் ஒழியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

இதுபோன்ற பொருளாதாரத்திலும் கல்வியிலும், இன்னும் பல துறைகளிலும் இப்பொழுது கொஞ்சம் முன்னேற்றமிருப்பினும், இன்னும் அதிகமாக முன்னேற்ற வேண்டிய நாள் இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் இன்னும் ஒன்று அல்லது இரண்டு வருஷங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகைகள் போய் விடுமோ என்ற பயமும் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. அந்தச் சலுகை இன்னும் ஒன்று அல்லது இரண்டு வருஷங்கள்தானிருப்பதாக தெரியவருவதால் அவர்களுக்கு ஒருபுறம் பயமுறுத்தி கொண்டிருக்கிறது. அதே போன்ற ஜாதி ஹிந்துக் கனிடத்தில் அப்படியே சலுகைகள் போய் விடுமோ என்றும், இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு அப்படிப்பட்ட சலுகைகளை மறுபடியும் கொடுத்து விடுவார்களோ என்ற பயமும் அவர்களிடத்திலும் இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு பேர்களிடத்திலும் ஒரு பயம் இருந்துவருகிறது. இன்னும் அதிகப்படியாக பத்தி வருஷங்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்துவிடப்போகிறார்களோ என்ற பயம் இருந்துவருகிறது. ஆகவே இந்த சர்க்காருடைய நீதி, நேர்மையில் மக்கள் நாட்டில் இந்த நிலைமையில் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கு ஒரு தீர்ப்புகொடுக்க வேண்டும். அது மக்களுடைய தீர்ப்பு. ஆனால் ஒன்று சொல்லுகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகிறது அவர்கள் முன்னேற்றமடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதைக்காட்டி அவர்களுக்குக் கொடுக்காமலேயே இருந்து விடலாம். அப்படி இருந்து விட்டால் அவர்கள் தன் கையே தனக்கு உதவி என்ற அடிப்படையில் அவர்களே முன்னுக்கு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். இப்பொழுது சலுகைகள் கொடுப்பது அவர்களைக் குழி தோண்டிப் பதைப்பதாகத்தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சலுகைகளை மட்டும் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் முன்னேற்றமடைந்து விட மாட்டார்கள்.

23rd March 1959] [Sri M. K. Mariappan]

இப்படி சலுகைகள் கொடுப்பது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் கண் இருந்தும் குருடர்களாக இருக்கிறார்கள்; கையிருந்தும் மொண்டிகளாக இருக்கிறார்கள், வாய் இருந்தும் ஊமையாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கவில்லையானால் அவர்களே தன் கையே தனக்கு உதவி என்ற வழி தேடிக்கொள்ளுவார்கள். அதற்கு அவர்கள் அதிகப்படியாக சிரமம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஆகவே சர்க்கார் அவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர்களுக்கு இன்னும் நீண்ட நாட்கள் கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் இருபது வருஷங்களுக்குக் குறையாமல் கொடுத்தால்தான் இப்படி தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயமானது முன்னேற்றமடையும். நாட்டு மக்களுடன் சரிசமமான நிலையில் வாழமுடியும். இந்த முறையில் நமது மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி, இன்னும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இருபது வருஷம் சலுகைகள் காட்ட வேண்டும் என்று சிபார்சு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஜாதிப் பேயானது நமது நாட்டில் இன்னும் வளர்ந்து கொண்டே போனால் நமது சர்க்காருக்கும் அவமானம், நமது ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல உலகத்திலேயே நம்மை மிகவும் கேவலமாக நினைப்பார்கள். இவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டும் ஜாதிப்பேய் ஒழிய வில்லை என்று எண்ணக்கூடிய அளவில் போய்விடும். எதிர் காலத்தில் அந்நிய நாட்டில் நமக்கு கௌரவம் இருக்காது. நம்மை கேவலமாக நினைப்பார்கள், அந்நியர்கள் நம்மை சாதாரணமாகக் கருதுவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த முறையில் சர்க்கார் நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. IRUSAPPAN : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சியில் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களை சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். அப்படி சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னதாக இன்றைய தினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையே மானியத்தின் கீழ் பேசுவதற்கு ஒதுக்கியுள்ள நேரம் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் ஐந்து நிமிஷங்கள்தான். இப்படி ஐந்து நிமிஷங்கள் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்த்தாலும் அது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு திருப்தி அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. இந்த ஐந்து நிமிஷங்கள் இல்லாமல் அதிகப்படியாக ஒரு நாளையாவது ஒதுக்கி இன்னும் அதிகப்படியாகப் பேசுவதற்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அதிகமாகக் கொடுத்தால் இப்படிப்பட்ட குற்றங்களைச் சொல்லவே மாட்டார்கள். இப்படி நேரத்தைக்கூட குறைவாக கொடுப்பதால்தான் சுவாமி சகஜாநந்தம், இருசப்பன் போன்றவர்களும் எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்களும் பல குறைகளைச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. பெரியஜாதிகளைப்பற்றி குற்றம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு எவ்வளவோ நல்லது காரியங்கள் செய்து இருந்தும் அவர்கள் மீது குறை கூறாமல் இல்லை. அவர்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு அவர்கள் வழிவகை செய்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள். என்னைப்போன்றவர்கள் சமுதாயத்தில் இப்பொழுது நாற்பது பேர்கள் இருக்கிறார்கள் இங்கே. சுவாமி சகஜாநந்தம் சொல்லியது அவ்வளவும் உண்மை. அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர் பெரியவர் அனுபவம் உள்ளவர் அவரே அப்படிச் சொல்லுகிறார். நாங்கள் ஆபீசர்களைப்போய் பர்க்க வேண்டுமானால் எங்களை சரியாக வரவேற்பது கிடையாது. நாங்கள் ஏதாவது சொல்லி விட்டு வந்தால் “எங்களுக்குப் பின்னால் உதட்டை பிதுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இப்பொழுது ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். நாங்கள் என்ன சொன்னாலும் ஆபீசர்கள் செய்வது இல்லை. அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட குற்றங்களை அவர்கள் மீது சமத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற அதிகாரிகள் எப்படி இருந்தாலும் இனிமேலாவது வரக்கூடிய அதிகாரிகள் அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இல்லாமல் நன்மை செய்யக்கூடிய அளவில்

[Sri R. Irusappan]

[23rd March 1959]

இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட குறைகளைக் கூறுவதற்கு இடம் கொடுக்காமல் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது ஆதி திராவிடர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். அவையையெல்லாம் தெருக்களின் ஓரங்களில் விளம்பரத்திற்காகத்தான் கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். தங்களுடைய கட்சியைப் பெருக்குவதற்காகத்தான் அப்படி கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். தங்களுடைய கட்சியை பலப்படுத்திக்கொள்வதற்காகக் கட்டிக்கொடுக்கிறார்களே தவிர உண்மையிலேயே அவர்கள் முன்னேற்றமடையக்கூடிய அளவில் கட்டிக்கொடுப்பதாகவே இல்லை. கட்டப்பட்டிருக்கிற வீடுகள் சரியான முறையில் கட்டப்படவே இல்லை. உண்மையிலேயே இவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால் அவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கக்கூடிய 75 ரூபாய் போதவே போதாது. இன்னும் அதிகப்படியாக 200 அல்லது 300 ரூபாய் கொடுத்து அவர்கள் இஷ்டப்படியே வீடுகளை கட்டிக்கொள்ள உதவி செய்யவேண்டும். என்னுடைய தாலுகாவில் நமது முதல் மந்திரி காமராஜ் அவர்களுடைய பெயரால் ஒரு காலனி இருக்கிறது. அதைப்பற்றி பல முறை இங்கே சொல்லி இருக்கிறேன். அங்கே கட்டப்பட்ட வீடுகள் மழை பெய்தவுடன் அப்படியே விழுந்து விட்டன. இதற்கு முன்பு பெய்த மழையினால் பல வீடுகள் சுவர்கள் உடைந்துபோய் செங்கல் கட்டிகள்தான் அங்கே இப்பொழுது இருக்கிறது.

இப்படி வீடுகளை ரோடு ஓரமாகக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பாதி காங்கிரஸ் கட்சி விஷயத்திற்காகத்தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியின் நன்மைக்குத்தான் இந்த வீடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மாடு வாங்குவதற்காக இந்த ஆண்டு பெட்டிஷன் போட்டால் அடுத்த ஆண்டு பதில் வருகிறது. ஜாதியை ஒழித்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நடந்திருப்பது என்ன? பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னதற்கு, மெம்பர்களால்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்று சட்டம் செய்தார்கள். இதன் காரணமாக எத்தனையோ பேருக்கு அடி உதை கிடைத்திருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் அடி பட்டவர்கள். ஒருவரை ஆதரித்துவிட்டால் அவரைக் கண்டு பிடித்து அடிக்கிறார்கள். சர்க்கார் செய்யக்கூடிய சூழ்ச்சி இது. ஜாதி இருக்கக்கூடாது. ஜாதி பெயரால் நடக்கக்கூடாது. ஆனால் ஜாதியின் பேரால் இப்பொழுது பல காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. கடலூர் தாலுகாவில் ஆலம்பலம் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரசிடெண்டுக்கு ஒட்டுப்போடவில்லை என்ற காரணத்தால் துப்பாக்கியால் சுட்டிருக்கிறார்கள். அவர் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார். “எழையின் கண்ணீர் கூயி வாறையொக்கும்” ஜாதி இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஜாதி வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. எல்லோரும் சமமாக வாழ வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும். ஹரிஜன காலனி என்று சர்க்கார் பிரித்து வைத்திருக்கிறது. சர்க்கார்தான் ஜாதியைப் பிரிக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் கட்சிகள்தான் ஜாதிப் பிரிவை உண்டாக்குகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். அருமை நண்பர் வேதமாணிக்கம் சொன்னதைப் போல் சர்க்கார் நிலங்களை ஹரிஜன மக்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். ஆதி திராவிட மக்கள் என்ற ஜாதியை ஒழித்து அவர்களுக்கு வீடுகளை நல்ல முறையில் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன நலத்தறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வருகிறேன். பொதுவாக இப்பொழுது எனக்கு முன் பேசிய அன்பர்கள் அனைவரும் அவரவர்கள் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய இன்னல்களைப் பற்றியும், நன்மைகளைப் பற்றியும் எடுத்துரைத்தார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரை என்னுடைய ராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் நான் இருக்கக்கூடிய திருவாடானை தாலுகாவைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அந்தப்

23rd March 1959]

[Sri S. Ramakrishna Thevar]

பக்கத்து மக்களின் நிலைமையை இன்று கவனிப்போமானால் 10 வருஷத் திற்கு முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் எத்தனையோ மடங்கு அதிக நலனை அடைந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பொதுவாக ஹரிஜன நல இலாகாவைச் சேர்ந்த நிர்வாகஸ்தர்கள் என்னுடைய அனுபவத்தைப் பொறுத்தவரை நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பது கண்கூடாகத் தெரிகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுது ஒவ்வொருவரும் அவரவர்கள் அளவுக்குமேல் காரியங்களைச் செய்ய விரும்பி அதைச் செய்யமுடியாமல் மனம் நொந்து இங்கே குறை கூறுகிறார்கள். அம்மாதிரிக் குறைகளைப் பற்றி எடுத்துரைக்கிறார்கள். தவிர நியாயமான ரீதியில் நன்மை நடக்கும் பகுதியில் தின்மையாக நடக்கிறது என்று அகில இந்திய ரீதியில் பேசி வருவது நன்றாகத் தோன்றவில்லை. சில பகுதிகளில் நன்மை இருக்கலாம். சில பகுதிகளில் தீமை இருக்கலாம். எல்லா ஜாதியாராலும் நல்லவர்களும் இருக்கலாம் கெட்டவர்களும் இருக்கலாம். அந்த மாதிரி சில பகுதிகளில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களுடைய அருவருப்பின் காரணமாகவோ, அல்லது அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பதாபேமன தன்மையின் காரணமாகவோ ஒரு காரியத்தைச் சாதிக்கமுடியாத தன்மை நிகழ்ந்திருக்கலாம். எல்லாப் பகுதிகளிலும் இந்த மாதிரி நடக்கிறது என்று சொல்லுவது நன்மை செய்தவர்களை தின்மையாக மக்களிடம் சுட்டுவது போலாகும். இன்றுவரை இந்த ஒரு நிர்வாகந்தான் ரொம்ப மேம்பாடையே நிலைமையில் நடந்து வந்திருக்கிறது. ஒதுக்கப்படாத தொகை போதவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு துறை இருக்கிறது என்றால் அது ஹரிஜன நலத்துறைத்தான். இந்த ஹரிஜன நல வேலைகளைப் பளாக் டெவலப்மெண்ட்டும் கொடுத்தவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்படிச் செய்தால் இந்தத் துறை நல்ல முறையில் நடக்கமுடியாது. எத்தனையோ லட்சக் கணக்கான ரூபாய் பளாக் டெவலப்மெண்டுக்காக ஒதுக்கப்படும் அது சரியானபடி நடக்கவில்லை. அந்த நிலையில் இந்த ஹரிஜன நலத் துறையையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால் இந்தத் துறை சீரழிந்துவிடும். ஒவ்வொரு பளாக்ஷிந்தும் “பளாக் டெவலப்மெண்ட்டு” திட்டத்தில் 12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வருகிறார்கள். அந்தப் பணம் சரியான முறையில் செலவழிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, 2½ கோடி, 3 கோடி என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த ஹரிஜன நலத்துறையை அவர்களிடம் கொடுத்தால் இந்தத் துறையின் காரியங்களும் சரிவர நடைபெறும் போய்விடும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

(Sri V. K. Kothandaraman in the Chair.)

நண்பர் திரு லாசர் அவர்கள் சொன்னதை அப்படியே வரவேற்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி ஹரிஜனங்களில் கிருஸ்தவர்களும், ஹிந்துகளும் இருக்கிறார்கள். சுப்பிரமணிய குரும்பர் என்று இருக்கிறார்கள். அருளாநத்த குரும்பர் என்றும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் எந்தவித வித்தியாசமும் கிடையாது. ஒரே நிலைமை, ஒரே சாவகாசம், ஒரே குடி இருப்பு என்ற நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். சுப்பிரமணியக் குரும்பருக்கு சர்க்கார் சலுகைகள் உண்டு. அருளாநத்த குரும்பர்களுக்கு சர்க்கார் சலுகை இல்லை. அவ்வாறு சொல்லுவது உசிதமான நிலையல்ல. அந்த ஊரில் இருக்கக்கூடிய எந்த வகுப்பினரை எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். என்னுடைய தாலுகாவில் ஹரிஜன நலத் திட்டத்தின் படி 223 குரும்பர்களுக்கு 223 ஜதை மாடுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது போதாது என்றுதான் சொல்லமுடியும். பிற்பட்ட இடங்களில் ஏழைகள் அத்தனை பேருக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

குற்றபரம்பரையினருக்கு எங்கள் தாலுகாவில் ரூபாய் 500 வீதம் 25 பேருக்கும், ரூபாய் 253 வீதம் 30 பேருக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது இப்பொழுதுதான் பரிசீலித்ததாக ஆரம்பமான திட்டம். வரவர நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து ஏழைகள் எங்கு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளில் நிலைமையை அறிந்து நல்ல முறையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [23rd March 1959]

குறை சொல்லுவதையே ஒரு பாடமாகக் கைக்கொண்டு நல்லது செய்து படியெல்லாம் கணக்குப் போடாமல் ஒருசில கெடுதல் ஏற்பட்டிருப்பதை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் எந்த நிலைமையில் இருந்தார்கள்? இன்று எந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் சட்ட மன்றத்திற்கு வர எவ்வித ஆதரவுகளெல்லாம் கிடைத்தன என்பதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்துப் பேசவேண்டும். பேச்சரிமை கொடுத்துவிட்ட காரணத்தால் எதையும் கண்படி வாய்க்கு வந்ததையெல்லாம் பேசி விடுவது சரியல்ல. அவ்வாறு பேசுவது நல்ல முறையல்ல. “ஹரிஜனங்கள் பல இன்னல்கள் அடைந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் இன்னல்களை அடைந்து கொண்டிருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஏதோ எலெக்ஷன் பிரசாரத்திற்காகச் செய்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி முன்னேற்றத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானம். அவர்கள் கட்சி நல்லாக்காக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள்” என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இவ்வாறு சொல்லக்கூடியவர்கள் எந்த வகையிலே அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. புயல் வந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய யாரும் முன் வரவில்லை. அந்த மக்களுக்கு யாரும் உதவி செய்ததாகக் காணோம். புயல் வந்த காலத்தில் கூடா மேல் குழந்தை பிரசவம் ஆயிற்று. அமைச்சர்கள் கூட அந்த இடங்களைப் பார்த்து பரிசுள்கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். அகில இந்திய ரீதியில் பிரசாரம் செய்யக்கூடிய அன்பர்கள் அந்த மக்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்தார்களா என்று இன்றுவரை எந்த விதமான உதவியும் செய்ததில்லை. அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஏராளமாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவசர அவசரமாக 25, 30 நாட்களுக்குள்ளாக அந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வீடுகள் காங்கிரஸ் கட்சியின் நலனுக்காகக் கட்டப்பட்டன என்று சொல்லுவது முறையாகத் தெரியவில்லை.

என்னுடைய தொகுதியில் வரிந்து ஹரிஜனங்களும், கிருஸ்தவ ஹரிஜனங்களும் இருக்கிறார்கள். வரிந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளையெல்லாம் கிருஸ்தவ ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைச் செய்து கொடுத்தால்தான் அந்தப் பக்கத்திலுள்ள ஹரிஜன கிருஸ்தவ மக்கள் முன்னேற முடியும்.

ஜாதிப் பேய் இன்னும் ஒழியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்குச் சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவேண்டாம். ஏற்றுமைப் பேய் ஒழிய வழி வகுத்து விட்டால் ஜாதிப்பேய் தானாகவே ஒழிந்து போய்விடும் என்பது என் எண்ணம். இதைப் பற்றி நான் இந்தச் சபையில் முன்புகூடச் சொல்லி இருக்கிறேன். அதோடு என் பகுதியில்—நண்பர் ஸ்ரீராமாமூர்த்த தொண்டைமான் சொன்னது போல சுண்ணாம்புச் சுவர்தான் வைத்து வீடு கட்டித்தர வேண்டும் என்பது இல்லை. நல்ல மண் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களில் மண் சுவராகவே வைத்து ஒரு போட்டு தளத்திற்கு சிமெண்டுபோட்டுக் கொடுத்தால்கூடப் போதுமானது—மூன்று செண்டு விஸ்தீர்ணம் காணுது, ஐந்து செண்டு நீளம் வேண்டும். என் பகுதியில் மண் சுவர் வீடுகள் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. அதுமாதிரி வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4-30
p m

* Sri K. P. PALANISWAMI : கனம் சேர்மென் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன இலாகா மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் நாட்டிலே அநேகம் பிற்பட்ட சமூகத்தினர் இன்றைய தினம் முன்னேறிவருவதைக்கண்டு வேறு பலர் சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள். அதை விரும்பாது நாம் முன்னேறும் நோக்கம் கொண்டு அநேக காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தீண்டப்படாதவர்கள் பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு உட்பட்டு இருந்தவர்கள் ஐனத்தொகையில் ஆறில் ஒரு பங்கு என்று கணக்கிட்டிருக்கிறோம். இவர்கள் முன்னேற வேண்டும், இவர்களை நாம் முதலில் மனிதர்களாக மதிக்கவேண்டும் என்பதற்கு காந்தி அவர்கள் பல திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

23rd March 1959] [Sri K. P. Palaniswami]

அதே கொள்கையில் அவர்களை முன்னேற்றம் அடைந்தவர்களாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்கு நம் அரசாங்கமும் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. குறிப்பாக அறியாமையைப் போக்கவேண்டும் என்பதற்காக கல்வித்துறைக்காக 13 கோடி ஒதுக்கீடும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொண்டுமொத்தமாக இரண்டு கோடியே முப்பது லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததை விட—வெளியேயும் காலத்திலும் இருந்ததைவிட—இப்போது அவர்கள் முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அறியாமை இந்த நாட்டைவிட்டுப் போகவில்லை. சட்டசபையில் பேசுகின்றார்கள். வெளியிலும் பேசுகின்றார்கள். பேச்சுக் கனிதல் அவர்களை முன்னேற்றம் அடைந்தவர்களாகச் செய்துவிட முடியாது. ஹோட்டல்களுக்குச் சென்றால் இன்னும் அந்தப் பாகுபாடு இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இருக்கவேண்டுமானால் பொதுமக்களுடைய ஆதரவுதான் அதிகமாக வேண்டும். சட்டத்தினால் இந்த மாற்றத்தைச் செய்ய முடியாது. போலீஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டுதான் செய்துவிட முடியுமா? இப்படிப்பட்ட மனமாற்றம் எல்லோரிடத்திலும் ஏற்படவேண்டுமென்றால் பொதுமக்களின் ஆதரவு இருக்கவேண்டும்.

அதுமாத்திரம் அல்ல. ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக அவர்கள் படிக்கவேண்டும் என்பதற்காக “நைட் ஸ்கூல்” நடத்திவருகிறார்கள். பள்ளியில் படிக்கிற குழந்தைகளுக்கு பிற்பகல் உணவு அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரெஸிடென்ஸியல் ஹாஸ்டல், நான் ரெஸிடென்ஸியல் ஹாஸ்டல் என்று ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இந்த ஹாஸ்டலில் படிக்கிற மாணவர்களிடையேயுடைய வித்தியாசம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. உயர் சாதி ஹாஸ்டலாக இருந்தாலும் தாழ்ந்த வகுப்பு ஹாஸ்டலாக இருந்தாலும் சாப்பிடுகிறது ஒன்றுதான். ஆகவே இங்கே கொடுக்கப்பட்ட உதவித்தொகையில் வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது.

அது மாத்திரம் அல்ல. பொருளாதாரத்துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அவர்களுக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் தருகிறோம், பத்து ஏக்கர் நிலம் தருகிறோம், வீட்டு மனை தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர எனக்குத் தெரியும். என்னிடத்திலேயே அநேக விண்ணப்பங்கள் இருக்கின்றன. அதை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கலெக்டரையும், இதர அதிகாரிகளையும் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் அவர்களுக்கு எதுவும் செய்யப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட விண்ணப்பங்களை எல்லாம் உடனடியாகக் கவனித்து அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு 1,500 ரூபாய் கொண்டு வெட்ட மானியம் கொடுக்கிறார்கள். தக்கா லிக்கடன்களைக் கொடுப்பது பே ல் இதற்கும் ஜாமீன் கட்ட வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு ஏக்கரா, ஒரு ஏக்கராவை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஹரிஜனங்கள் எப்படி ஆயிரம் ரூபாய் ஜாமீன் கட்ட முடியும் என்று கேட்கிறேன். இது நடைமுறையில் ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதில் உள்ள சிக்கல்களை நீக்கவேண்டும், ஜாமீன் இல்லாமல் கட்டுவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமாத்திரம் அல்ல, தமிழ்நாட்டிலேயே மிகவும் பிற்போக்காக கல்லியில் கோயம்பத்தூரில் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். தொழில் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து பயன் இல்லை. கல்வித்துறையிலும் அங்குள்ள ஹரிஜன மக்கள் எல்லோரும் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு தனியாக வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோயம்பத்தூரில் மட்டும் இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற ஹரிஜன மாணவிகளுக்கு தனியாக ஹாஸ்டல் வசதி கிடையாது. சொந்த முறையில் இருக்கக்கூடிய ஹாஸ்டல் இருக்கலாம். அதனால் இவர்களுக்குப் போதுமான வசதி கிடையாது. ஆகையால் கட்டாயமாக ஒரு பெண்கள் ஹாஸ்டலை அங்கே ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகிறோம். ஆனால் வீடு கட்டும் திட்டத்திலே 550 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் 200 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும்

[Sri K. P. Palaniswami] [23rd March 1959]

என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த 200 ரூபாய்க்காக அவர்கள் பிறரிடத்தில் கடன் வாங்கி அடிமைப்பட்டகூடிய நிலைமையை உண்டாக்காமல் இருக்க வேண்டுமானால் இந்தப் பணத்தை அவர்கள் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்தக் கூடாது. இதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மனைக்கட்டு கோரி மனுச் செய்துகொண்டாலும், விவசாயம் செய்ய நிலம் கோரியிருந்தாலும் உடனடியாக அதைக் கவனித்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த இலாகாவில் உள்ளவர்களில் ஒரு சிலர் சோம்பேறிகளாக இருக்கலாம். அதற்காக அந்த இலாகாவையே நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் எல்லோரும் நல்ல முறையில் வேலைசெய்வதற்கு சரியான கண்காணிப்பு அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு கூட விஞ்ஞானத்தில் தமிழ்நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்றால் அது ஒருவகையில் பழங்காலம் தொட்டு பரி போட்டுவந்த அருந்ததி மக்களை வெகுவாக பாதித்திருக்கிறது. மதுவிடுக்குக் கொண்டு வந்த தனூல்கள் இறக்குபவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். உடனடியாக அவர்களுக்கு வெல்லம் காய்ச்சும் இதர தொழிலைக்கொடுத்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்தோம். அதேபோல் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்து வருகிறோம். ஆனால் இன்றைய தினம் பரி தொழில் செய்து வந்த அருந்ததியார்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு தொழில் கிடையாது. சொத்து கிடையாது. ஆகவே அவர்களுக்கு தக்க நிவாரணம் அளிக்க மாற்று வேலை கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. D. RAMASAMI : கனம் சேர்மென் அவர்களே, ஹரிஜன இலாகா சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் ஒருவர் முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார். இப்போது பல தலைமுறைகளாக இந்த நாட்டில் இழைக்கப்பட்டு வந்த அநீதிக்கு மாற்றாக சர்க்கார் ஹரிஜன மக்களின் நன்மைக்காகப் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அதன் மூலம் ஹரிஜன மக்கள் முன்னேறி வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து இப்போது வேறு சிலர் பொறுமைப்படுகிற நிலைமை இருக்கின்றதென்று சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். உண்மையில் அந்த எண்ணம் சிலரிடத்தில் இருக்கிறது என்பதை நாம் மறைக்க முடியாது. சாதி இந்துக்களிடத்தில் இப்படிப்பட்டதோர் உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தமாதிரியான எண்ணம் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கக்கூடாது என்றால் இப்போது எப்படி அவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து இருக்கிறோமோ அதைப்போல இன்னும் குறைந்த பட்சம் இருபது வருஷங்களுக்காவது கொடுப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அரசியல் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டும் அல்ல. ஹரிஜன மக்களுக்கு சட்டத்தின் மூலமாகப் பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறோம். நடைமுறையில் அந்தச் சட்டங்கள் பிரயோஜனம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை அன்பர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். உண்மையான முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டுமென்றால் பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு அதிகமான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களும் மற்றவர்களோடு சமமானவர்கள் என்கிற தன்நம்பிக்கையோடு, தன்மதிப்போடு வாழ்வார்கள். அந்தத் தன்நம்பிக்கையை, தன்மதிப்பை அவர்களிடத்தில் வளரச் செய்வதற்கு பொருளாதாரத்துறையில் எல்லா வசதிகளையும் சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கொழும்புவில் இலங்கையர்களை முன்னேற்றமுற் செய்வதற்காக அங்குள்ள அரசாங்கம் ஒரு சட்டமியற்றியிருக்கிறது. அதாவது அங்கே வியாபாரம் செய்யும் அத்தனை வியாபாரிகளும் அவர்களுடைய கடைகளில் ஒரு இலங்கையரையாவது வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று அது சட்டமியற்றியிருக்கிறது. நமது அரசாங்கமும் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில்

23rd March 1959] [Sri M. D. Ramaswami]

இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை இயற்றலாம். அதாவது ஒவ்வொரு வியாபாரியும் தன் கடையில் ஒரு ஹரிஜனங்களையாவது வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டமியற்றலாம். அவ்வாறு செய்தால் ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைவார்கள்.

இந்த இலாகாவால் பிற்பட்ட மக்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதில் ஒரு குறையை நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இந்த வருஷம் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களில் 75 சத விசிதத்தினருக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னேன். அதற்கு கனம் அமைச்சர், இந்த வருஷத்திலே கடந்த வருஷத்தில் கொடுத்ததைவிட 25 லட்ச ரூபாய் அதிகமாக அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல்படி, பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு, உண்மையிலேயே தேவைப்பட்டது 30 லட்ச ரூபாயாக இருக்க கொடுக்கப்பட்டது 8 லட்ச ரூபாய்தான், அந்தக் காரணத்தால் பிற்பட்ட மாணவர்களில் 60 சத விசிதத்தினருக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை, அதுதான் எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல். இது சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சர் விளக்கம் தர வேண்டுகிறேன். சர்க்காரின் உதவி பிற்பட்ட மக்களுக்கு இந்த விஷயத்தில் எந்த அளவிற்கு கிடைத்திருக்கிறது என்று விளக்கம் தரவேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வருஷம் அபரிமிதமான மனுக்கள் வந்துவிட்டதால் பலருக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கிடைக்கவில்லை என்று எனக்கு டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பினர்களில் குறிப்பாக கைத்தறி நெசவாளர்களான பிள்ளைகள் இந்த ஸ்காலர்ஷிப்புகளை நம்பித்தான் கல்லூரிகளில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் இந்த உதவி கிடைக்காததால் அவர்கள் கல்லூரியை விட்டு வேறியேறவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்.* இந்த விஷயத்தில் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். அவர்களுடைய பிரச்சனையை கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வருஷத்தில், ஒரு சில வகுப்பினர்கள் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் என்று கருதி அவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்குரிய சலுகைகளை சர்க்கார் அளித்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரின் நோக்கம் நல்ல நோக்கமானாலும் அந்நோக்கம் இந்த விஷயத்தில் துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் சர்க்கார் பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் பட்டியலில் எந்த வகுப்பினர்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் உண்மையில் மிகவும் முற்பட்ட வகுப்பினர்கள். எனவே சர்க்கார் அளிக்கும் சலுகைகள் அதற்கு அருகவத்யுள்ள எழைகளுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை. இந்த மாதிரியான தவறுகள் இனிமேல் நேராமலிருப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்காலர்ஷிப்புகள் விஷயத்தில் ஒரே மாணவனுக்கு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒரு ஸ்காலர்ஷிப்பும் மாநில சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு ஸ்காலர்ஷிப்புமாக இரண்டு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கிடைக்கும் நிலைமை இப்போது இருக்கிறது. மாநில சர்க்கார் எந்த முறையில் இந்த ஸ்காலர்ஷிப்புகளைக் கொடுக்கிறார்களோ அதே முறையில்தான் மத்திய சர்க்காரும் கொடுக்கிறார்கள். இதற்காக இரண்டு விதமான எஸ்டாப்லிஷ்மெண்டுகளை, இரண்டு இரண்டு ஸ்தாபனங்களை, வைத்திருப்பது சரியல்ல. மேலும் இந்த முறை இந்தநாள் இந்த ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்குமோ, அந்த ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்குமோ என்று மாணவர்கள் எதிர்பார்த்து எமாறுகிறார்கள். எனவே இரண்டு ஸ்காலர்ஷிப்புகளையும் மாநில சர்க்காரே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கான மொத்தப் பணத்தை மாநில சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கிவிடலாம். இந்த முறையைக் கொண்டுமே முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. THANGAVELU : சேர்மென்ட் அவர்களே, ஹரிஜன நல இலாகா அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் மாணிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது நாடு ஒரு காலத்தில் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில் எந்த மட்டில் இருந்தது என்பதை உணர்ந்து இங்குள்ள என் சகோதரர்களும் மற்ற கனம் நண்பர்

[Sri S. Thangavelu]

[23rd March 1959]

களும், இந்த விவாதத்தில் பேச வேண்டுமென்பதுதான் என் முதல் வேண்டுகோள். தமிழர்களுக்காகப் பாடுபடுவதாகவும், தமிழ் நாட்டுக்காகப் பாடுபடுவதாகவும் அந்த நாட்டுக்காகப் பாடுபடுவதாகவும் இந்த நாட்டுக் காகப் பாடுபடுவதாகவும் சிலர் சொல்வதையெல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் பாட்டாளி மக்கள் என்றும், தொழிலாளிகள் என்றும், புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும், “தோட்டி” என்ற குப்பையில் தள்ளப்பட்டவர்கள் சமூகத்தில் படுகுழியில் தள்ளப்பட்டு இருந்தார்கள் ஒரு காலத்தில். ஆனால் தற்சமயம் ஹரிஜனங்களை முன்னேற்ற முறச் செய்வதற்கு தேச பிதா காந்திஜி திட்டம் வகுத்துக் கொடுத்தார். அந்தத் திட்டத்தை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலனுக்காக ஒரு இலாகாவை அமைத்திருக்கிறோம். அதற்காக ஒரு டைரக்டரை நியமித்திருக்கிறோம். பல டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பர் ஆபீசர்களை நியமித்திருக்கிறோம். பல அலிஸ்டெண்ட் சூப்பரின்டெண்டுகளை நியமித்திருக்கிறோம். இவ்வாறு நம் அரசாங்கத்தார் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அல்லலும் பகலும் பாடுபடுவருவதை உணராமல் நாம் குறை சொல்லக் கூடாது. குறை சொல்வதனால் எளிதில் குறை சொல்லி விடலாம். மகாத்மா காந்திஜி வகுத்துக் கொடுத்த திட்டப்படி ஹரிஜன நலத்திற்காகவும், ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகவும் நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சரும் ஹரிஜன இலாகா அமைச்சரும் முதல் அமைச்சரும் மற்ற அமைச்சர்களும் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். வாடிச் சிக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்லாறும் அளிக்க இவர்கள் மிகவும் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிர்வாகத் துறையிலும் இதர பல துறைகளிலும் சலுகைகள் அளித்து வருகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் கூட்டுறவு விவசாயத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள். அத்திட்டத்திற்கு நிலச்சொந்தக்காரர்களின் சம்மதத்துடனே நிலங்களைப் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் 10—15 நாட்களுக்குள் நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் சர்க்காரின் திட்டம் இருக்கிறதென்றால், ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக் கட்டுகள் வழங்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் அவ்வளவு நன்றாகத்தான் செயலாற்றி வருகிறார்கள். நிலங்களின் ஸர்வே நம்பர்களை ஆர.டி.ஓ.-க்கள் மூலமாகவும் கலெக்டர் மூலமாகவும் பரிசீலித்து ஹரிஜனங்களுக்கு உடனடியாக நிலங்கள் வழங்க சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதில் ஓரளவு காலதாமதம் இருக்கிறது என்பது வால்தவம். ஆனால் அது தவிர்க்க முடியாத காலதாமதம் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மனிதன் சந்தோஷமாக வாழ வேண்டும் என்று ஹரிஜன மக்களுக்கு போதுமான இட வசதி இல்லை. அவர்களுக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. சுடுக்காடிற்ரு போக பாதை இக்குறைகளையெல்லாம் நீக்குவதற்காக சர்க்கார் நல்ல திட்டங்களை வகுத்து கோடிக்கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கினாலும் அவை செல்வழிக்கப்படாமல் சர்க்காருக்கே திரும்ப வருகிறது என்றால், அதற்கு கிராமங்களிலுள்ள மிராச்தார்களோ கணக்குப் பிள்ளைகளோ ஒரு சில அதிகாரிகளோ காரணகர்த்தர்கள் என்று நாம் சொல்வதற்கில்லை.

(Mr. Speaker in the Chair.)

சர்க்கார் தனக்குவேண்டிய ஒரு நிலத்தை தேவையானபோது எடுத்துக்கொள்வதுபோல் அதே மாதிரி ஹரிஜன மக்களின் நிலனைக்கருதியே மனைக்கட்டு ஆர்ஜிதம் செய்யும் விஷயத்தில் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து மனைக்கட்டு இல்லாத தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் இந்தச் சட்டம் அப்படி அமைந்திருப்பதால்தான் அந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்ய முடியாமல் போகிறதே தவிர அங்குள்ள கலெக்டரையோ, அங்குள்ள கணக்குப் பிள்ளையையோ அல்லது அங்குள்ள ஆர்.டி.ஓ.-யையோ நாம் ஜவாப்தாரியாகக் முடியாது. ஆகவே, அவைகள் ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைக்கத்தக்க விதத்தில் அந்தச் சட்டத்தை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சீக்கிரம்செய்து கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (பெல்). இன்னும் பல்வேறு காரியங்களை ஹரிஜன மக்களின் நன்மைக்காக செய்து வரும்

23rd March 1959]. [Sri S. Thangavelu]

சர்க்கார் ஆதிதிராவிட மக்களின் கண்ணீரைத் துடைக்கவில்லை என்று பல்வேறு சகோதரர்கள் கூறினார்கள். இருந்தபோதிலும் அவற்றையெல்லாம் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு சர்க்கார் மீண்டும், மீண்டும் ஹரிஜன மக்களின் நலனுக்காக பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது சிற்றுவாரியை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இன்னும் ஐந்தாறு பேர்கள் பேசயிருக்கிறார்கள்.

* **SRI N. P. M. CHINNIAH KOVUNDER :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மாண்புமிகு கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் வகையில் நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக பல துறைகளிலும் பல வடிகாக்கான சூழாய் ஒதுக்கப்பட்டு செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஹரிஜனங்களுக்காக கல்வி வசதி, வீடு வசதி, நிலம் போன்றவைகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னாலும், ஹரிஜனங்களுக்கு சமூதாயத் துறையில் தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் இயற்றப்பட்டபோதிலும், ஆலயப்பிரவேசம், தீண்டாமை ஒழிப்புச்சட்டம், வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் போன்ற சட்டங்கள் எல்லாம் சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன்பே இயற்றப்பட்டன. சுதந்திரம் வந்ததற்குப் பிறகு நமது தலைவர்கள் ஹரிஜன மக்களுக்கு பொருளாதாரத் துறையில் சில வசதிகள் செய்திருக்கிறார்களே தவிர சமூதாயத்தில் போதுமான மாற்றம் அடைவதற்கான மாற்றங்கள், அதற்கான சட்டதிட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை என்னால் நம்ப முடியாது. இன்னும் கிராமப் புறங்களில் தீண்டாமை என்பது ஒரு அணு கூட மாறியதாக இல்லை. ஹரிஜனங்கள் சமூதாயத்தில் சரிசமானமாக வாழ வேண்டுமென்றால் இதற்கு இன்னும் பல நூற்றாண்டுகளாகும். காரணம், பல நூற்றாண்டுகளாக ஹரிஜன சமூதாய முறைதான் இன்று இருக்கிறது. ஹரிஜன மக்களின் பல பட்டாரிகளாக ஆகிவிட்டதிலோ அல்லது ஹரிஜன் ஒருவர் அமைச்சராக வந்து விட்டதாலோ ஹரிஜன மக்களின் பொருளாதார நிலை ஓரளவு உயருகிறதே தவிர சமூதாயத்தில் இழிவு மனப்பான்மையை அது மாற்றிவிடாது. கிராமப் புறங்களில்தான் இன்று 80 பர்சென்ட் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களிடையே இந்த ஜாதி மனப்பான்மை வேரூன்றி இருக்கிறது. வர்க்க பேதமற்ற சமூதாயத்தை நிறுவ வேண்டுமென்று சர்க்கார் திட்டமிட்டாலும் கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் அழுத்தத்திற்குத்தமாக, சமூதாய வளர்ச்சிக்காக என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்ற முயற்சியில்தான் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை நீடித்து வருமேயானால் வர்க்கபேதமற்ற சமூதாயத்தை எப்படி உருவாக்குவது, அதற்கு என்னென்ன சட்டதிட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று எனக்கு புரியவில்லை. ஹரிஜன இலாகாவும், மராமத்து இலாகாவும் ஒரு அமைச்சரிடம் இருப்பதை, மராமத்து இலாகாவை எடுத்து இன்னொரு அமைச்சரிடம் கொடுத்துவிட்டு ஹரிஜன இலாகாவை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஹரிஜன முன்னேற்றக் காரியங்களில் தனி கவனம் செலுத்தவேண்டும். இப்பொழுது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒவ்வொரு வெல்பெயர் ஆபீஸர் இருக்கிறார். நான் சொல்வது ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒவ்வொரு வெல்பெயர் ஆபீஸர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அதேபோல் ஒவ்வொரு பிரிக்காவிற்கும் பெட்டிசேவக் நியமிக்கப்பட வேண்டும். இன்னும் பல உயர்தர அதிகாரிகளை, (மாஜி கலெக்டர் மலையாளம் அவர்களைப் போல்) நியமித்து சமூகப் பிரச்னையை அடியோடு ஒழித்தால்தான், நாம் சுதந்திரம் அடைந்தபோதிலும் சுதந்திரத்தின் பலனை அப்பொழுதுதான் நாம் அடைய முடியும். நான் மிகவும் வருத்தத்துடனும், வெட்கத்துடனும் கூறிக் கொள்கிறேன், அமைச்சர் அவர்கள் சிறிது நாட்களுக்கு முன்பு எங்கள் ஊருக்கு ஒரு பொதுக் கூட்டத்திற்கு வந்தார்கள். வந்து எனது வீட்டில் சாப்பிட்டு விட்டு போய் விட்டார். காலையில் ஒரு பெரியவர் என்னிடம் வந்து நேற்று அமைச்சர் உங்கள் வீட்டிற்கு வந்து சாப்பிட்டாராமே, ஆகவே ஒரு ஐயரை கூப்பிட்டு வந்து புண்ணியாவசனம் செய்வதுதானே என்று கேட்டார். இம்மாதிரிப் பட்ட மனப்பான்மைதான் இன்னும் இருக்கிற அதேபோல் முஸ்லீம்

[Sri N. P. M. Chinniah Kovunder] [23rd March 1959]

மக்கள். அவர்கள் முன்பு ஒரு மாதிரி இருந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்களும் அவர்களது மதத்தைப் பாதுகாக்க பெருமுயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள். கிருஸ்தவர்களும் அப்படித்தான். ஆக, மக்களிடையே அவர்கள் தங்கள் மதத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குத்தான் முன் வருகிறார்கள், இப்பொழுது. ஆகவே, சமுதாயத்துறையில் சோஷலிஸத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு தனியாக ஒரு அமைச்சரை ஏற்படுத்தி அதிகாரிகளுக்கு சர்வாதிகாரம் கொடுத்தாலும் சரி, ஜாதிப் பூசல்கள் வந்தால் உடனடியாக அதற்கு பொறுப்பாளிகளாக உள்ளவர்களை பாதுகாப்பு கைதிகள் மாதிரி, அவர்களை ஜாமீனில் கூட விடக்கூடாது. நடத்துவதற்கு தனி ஒரு சட்டத்தைக்கொண்டு வர்க்கபேதமற்ற ஒரு சமுதாயத்தை நிறுவ ஒரு தனிச்சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். அதில் தயவு தாட்சண்யமே கூடாது. ஒரு காலத்தில், பாகிஸ்தான் பிரியாவிட்டால் கேடு வந்து விடுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது பாகிஸ்தான் பிரிந்த பிறகும் கூட கேடுகள் விளைந்து கொண்டேயிருக்கிறது. சாதாரணமாக பட்டிக்காட்டில் சொல்வார்கள், கோரைக் கிழங்கு மாதிரி என்று. ஒரு கிழங்கை எடுத்தால் உள்ளே ஆறு கிழங்கு இருக்கும். ஆகவே, சமுதாயத்தில் இன்று இருக்கும் ஜாதி மனப்பான்மையை, உயர்வு, தாழ்வு என்ற மனப்பான்மையை அடியோடு ஒழித்து விடுவதற்கு சர்வாதிகாரத் தன்மை வாய்ந்த ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக, கல்வி, பொருளாதாரத் துறையில்.....(பெல்) பொருளாதாரத் துறையில்.....

MR. SPEAKER : தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

* SRI V. VEDAYYAN : அவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கும் அநீதிகளைப் போக்குவதற்கு மஹாத்மா காந்தியடிகள் உருவாக்கிய திட்டங்களில் முக்கியமானது தீண்டாமை ஒழிப்புத் திட்டமாகும். அதை நிறைவேற்றும் பொருத்ததான் இன்று இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் நமது அரசாங்கம் செய்துவருகிறது. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம், ஆலய நுழைவுச் சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் எல்லாம் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளை காரியாம்சத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு அங்கம் இல்லை. துப்பாக்கி தாளை சட்டி, கத்தி தானை வெட்டாது. ஒரு ஆள் அதை எடுத்து உபயோகித்தால்தான் அது பயன்படும். அதேபோல ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக பல சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தபோதிலும் கூட அதை பிரயோகிக்க ஒரு நல்ல ஆர்கள், ஒரு அமைப்பு இல்லை. அப்படிப்பட்டதொரு அமைப்பு இருந்தால் உண்மையிலே ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்பே தீண்டாமை என்பது அநேகமாக போய் இருக்கும். அல்லது ஓரளவிற்காவது குறைந்திருக்கும். இப்பொழுதும்கூட கிராமங்களில் உள்ள ஹோட்டல்களில் இரண்டு வாயற்படிகள் இருக்கின்றன மேல் ஜாதிக்காரர்களுக்கு என்று. தனிப்பட்டதிரங்கள், தனி இடம் இப்படியெல்லாம் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் ரோடில் போகும்போதே பார்க்கலாம். ஆகவே, இந்த சட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை போலீஸ் இலாகாவிடம் கொடுக்கவேண்டும். டெப்டி சேவ்கள் ஹரிஜன மக்களிடம், “உங்களுக்கு இன்னின்ன உரிமைகள் இருக்கின்றன, உங்களுக்கு யாராவது அநீதி இழைத்தால் இன்னின்ன ஆட்களைக் கண்டு அவர்களிடமிருந்து உங்கள் உரிமைகளைப் பெறலாம்”, என்று பிரசாரம் செய்வதுமட்டும்தான் டெப்டி சேவ்களின் வேலையாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதை அமுல் செய்யும் வேலை போலீஸ் இலாகாவிடம் ஒப்படைக்கப்படவேண்டும். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்குள்ள அதிகாரத்தை போலீஸ் இலாகாவிடம் ஒப்படைத்தோம். அப்படி இதையும் செய்தால் அவர்கள் ஒரு டயரி வைத்துக்கொண்டு தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழும், கோவில் நுழைவு சட்டத்தின் கீழும் கேஸ்கள் போட்டிருக்கிறோம் என்று ப்ராக்கர்ஸ் காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த தீண்டாமையை நாம் விரைவில் போக்க முடியும். நண்பர் எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜாதி ஒழிந்தால், தீண்டாமை ஒழிந்துவிடும் என்று. உண்மையிலேயே தீண்டாமை இருக்குமானால், ஜாதி இருக்கும் என்பதை நன்றாக யாரோடும் வாதம் செய்ய நான்

23rd March 1959] [Sri V. Vedayyan]

தயாராக இருக்கிறேன். தீண்டாமை இருப்பதினால்தான் ஜாதிகள் இருக்கின்றன. தீண்டாமை எந்த நிமிஷம் போகிறதோ, அந்த நிமிஷத்தில் ஜாதிகளும் ஒழிந்துவிடும்.

சர்வீஸ் கமிஷன் அதிகாரத்தில் இல்லாத பல வேலைகளுக்கு, சிறு சிறு உத்தியோகங்களுக்கு நியமனங்கள் செய்யப்படும்பொழுது, அந்தந்த அதிகாரிகளுக்கு இஷ்டப்பட்ட நபர்களைத் தான் போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள் உதாரணமாக தாலுகாக்களிலும், ஜில்லாக்களிலும் ஏராளமான பியூன்கள், கிளர்க்குகள், டெம்பரரி கிளர்க்குகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவிலும் எக்ஸ்சிக்யூட்டிவ் ஆபீஸர்கள் போடப்படுகிறார்கள். இந்த உத்தியோகங்களுக்கு ஹரிஜனங்கள் ஏதாவது மனு கொடுத்தால், இப்பொழுது காலி இல்லை என்று பதில் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பிறகு அவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களை போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்காக ஒரு பிரபோர்ஷன் 16 சத விசிதமாவது ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும். இப்பொழுது மத்திய சர்க்காரில் பார்த்தால் ரயில்வே, போஸ்டல் இலாகா முதலிய இலாகாக்களில் இப்படிப்பட்ட சிறிய வேலைகளுக்கு ஹரிஜனங்களுக்காக ஸ்தானங்கள் ரிசர்வ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிச் செய்யப்படுவதால், இப்பொழுது ஹரிஜனங்களில் பல பேர்கள் போஸ்டுமென்டாகவும், மேஸ்திரிகளாகவும், காங்க்மென்டாகவும் இருக்கிறார்கள். அதபோல இங்கேயும் ஒரு நல்ல நடவடிக்கை எடுத்து, ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் அவர்களுக்காக ஸ்தானங்கள் ரிசர்வ் செய்யப்பட வேண்டும். சாதாரணமாக ப்யூன் வேலைக்கு ஜில்லா வேலைதேடித்தரும் ஆபீஸர் நான்கு பேர்களை எடுத்து அனுப்பினால், அதில் ஒருவன் ஹரிஜனமாக இருந்தால், ஆபீஸர்கள் ஹரிஜனைப் போடாமல் தன் வீட்டினுடைய தூயத்தன்மை கெட்டுவிடும் என்று நினைத்து, இன்னொரு மேல் ஜாதிக் காரரையே போட்டு விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவின் அறிக்கையில் “Steps are taken to appoint Harijans as trustees whenever suitable Harijans are available.” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சந்து இருப்பதினால்தான் அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகா அதிகாரி இந்த சந்தில் நுழைந்துவிடுகிறார். தங்களுக்கு இஷ்டப்பட்ட நபர்களை நியமித்துக்கொள்கிறார்களே தவிர, நியாயமாக தகுதியுள்ள ஹரிஜனங்களை நியமிப்பதில்லை. ஆலயங்களிலே எக்ஸ்சிக்யூட்டிவ் ஆபீஸர்களாகவும், மற்ற சிப்பந்திகளாகவும் ஹரிஜனங்கள் நியமிப்பதில்லை. ஆகையால் கோயில்களில் சிப்பந்திகளாகவும், புரஸ்டிகளையும் ஹரிஜனங்கள் நியமிக்கப்படவேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன இலாகாவிலிருந்து பள்ளிகளை எடுத்துவிட வேண்டும். அவைகளை பஞ்சாயத்து யூனியன், ஜில்லா போர்டுகளிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் கிட்டத்தட்ட 20 லட்சம் ரூபாய் மீடப்படும். அதை தீண்டாமை தொழில் பிரசாரத்திற்கு பயன்படுத்தலாம். அம்மாதிரி நடவடிக்கையை கூடிய சீக்கிரம் எடுத்துக்கொள்ளாமல் ரொம்பவும் நல்லதாக இருக்கும்.

ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் முற்போக்கு சமூகத்தினரை, 100-க்கு 10 பேர்களை எந்த கட்டணமும் வசூலிக்காமல் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். முக்கியமாக உயர்ந்த ஜாதி மாணவர்களை, ஏழை பிராமணர்களைக் கூட சேர்க்கலாம். அப்படிச் செய்தால் மாணவர்களுடைய தரம் உயர்வதோடு மத்திரம் அல்லாமல், சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு தீண்டாமை ஒழிப்பு வேலையில் ரொம்பவும் ஆர்வம் இருக்கும்.

வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தில், ஏதோ எங்கிருந்தோ ஒரு திட்டம் போட்டு ஏதோ ஒரு டிஸைன், மாதலில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கிறோம். அப்படியில்லாமல் அங்குள்ள லோகல் டிஸைன், அதாவது அந்தந்த பிராந்தியத்திற்குத் தகுந்த முறையில் டிஸைன் போட்டு வீடு கட்டிக்கொடுத்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும்.

ஸ்காலர்ஷிப் தொகை கிடைப்பதில் ரொம்பவும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்தத் தாமதத்தை தவிர்ப்பதற்காக ஒவ்வொரு மாணவனும் இரண்டு அப்ளிகேஷன்கள் தயார் செய்து, ஒன்றுநேரிடையாக டைரக்டருக்கு

[Sri V. Vedayyan]

[23rd March 1959]

அனுப்பி, மற்றொன்றை பள்ளி மூலம் அனுப்பலாம். அப்படிச் செய்தால் டைக்டருக்கு அனுப்பப்பட்ட அப்ளிகேஷன் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, எல்லாம் ரெடியாக வைக்கப்பட்டிருந்தால், இரண்டு மாதங்களுக்குள் பள்ளியிலிருந்து அப்ளிகேஷன் வந்துவிடும். அது வந்தவுடன் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் தொகையை காலாகாலத்தில் கொடுப்பதற்கு சலபமாக இருக்கும்.

டைக்டர் அவர்களும், அவருடைய சிப்பந்திகளும் ரொம்பவும் நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள். ரெட் டேபிஸம் கூட பார்ப்பதில்லை. எங்கெங்கே குறைகள் காண்கின்றார்களோ, அவைகளை உடனே போக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதற்காக நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கும், டைக்டர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஹரிஜனங்கள், இதர பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் இவர்களுக்கு கல்வி, வசதி, வீட்டு வசதி, சுகாதார வசதி, சூப்பைக் கைத்தொழில், தண்ணீர் வசதி, வேளாண்மை வசதி, பிரசாரம் செய்து மேற்கண்ட வசதிகளெல்லாம் செய்துகொடுத்து அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கான வழிவகையிலே சமர்ப்பித்திருக்கும்படியான இந்த ஹரிஜன முன்னேற்ற மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, ஒரு சில விஷயங்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

மொத்தத்தில், ஹரிஜன மக்கள், அதாவது ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள், ஒதுக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள், குற்றப்பரம்பரையினர், மேலும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் முதலியோர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக 1957-58-ல் ரூ. 215 லட்சமும், 1958-59-ல் ரூ. 225 லட்சமும், 1959-60-ல் ரூ. 234 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி வருட வருடம் இந்தத் தொகை அதிகரிக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து நாம் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அதே சமயத்தில் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் அளிப்பதற்காக 1958-59-ல் முதலில் ரூ. 18.09 லட்சமும், அதற்கு பிற்பாடு மேற்கொண்டு ரூ. 1.84 லட்சமும், ஆக சற்றேறக்குறைய ரூ. 20 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், 1959-60-ல் இதற்கு ரூ. 17.30 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு கல்விச் சலுகைக்காக உபகாரச்சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும், அவர்கள் கல்வித் துறையிலே முன்னேறவேண்டும் என்று முற்படுகின்ற காலத்தில், ஒவ்வொரு வருஷமும் இதற்காக குறிப்பிட்ட தொகை அதிகரிக்கப்படவேண்டுமே தவிர, அதற்கு நேராக 2½ லட்சம் ரூபாய் இவ்வாண்டு 1959-60-க்கு குறைக்கப்பட்டிருப்பதானது மிக்க வருந்தத்தக்க நிலையில் இருக்கிறது. கல்வி நிறுவனங்களிலே ஹரிஜனங்களுக்கு 16 ஸ்தானங்கள் என்றும், பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு 25 ஸ்தானங்கள் என்றும், மீதி இருக்கும்படியான 59 ஸ்தானங்கள் முற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த 59 ஸ்தானங்களில் ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களும் மற்றவர்களோடு போட்டியிட முன் வரலாம் என்று சொல்லும்போது, எழை குடியானவர்கள், பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், குடிசையிலே வாழ்பவர்கள், காடை விளக்கிலே படிப்பவர்கள் எந்த அளவிலே அதிகப்படியான மார்க்குளைப்பெற்று முற்போக்கு இனத்தவர்களோடு போட்டி போட்டு முன்னுக்கு வரமுடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். 100-க்கு ஒருவர் கூட அம்மாதிரி போட்டி போட்டு வரமுடியாது. 145-க்கு மேற்பட்ட பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் ஜனத் தொகையில் பார்த்தாலும்கூட சரிபாதியாக இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்காக 25 ஸ்தானங்கள் என்று இருப்பதை 40-ஆக உயர்த்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பிற்பட்ட இனத்தவர்களும், ஹரிஜனங்களும், மற்ற முற்போக்கு இனத்தவர்களும் எல்லோரும் ஒரு சம நிலைமை அடைய முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், குறிப்பாக இப்பொழுதுதான் அரசாங்கம் கல்விச் சலுகைகள் அளிக்கின்றது. அந்தச் சலுகைகளை நாம் அனுபவிக்கவேண்டுமென்று பிற்பட்ட இனத்தவர்களும், ஹரிஜனங்களும் முற்படுகின்றார்கள். எனவே மேலும் 15

23rd March 1959] [Srimathi Hemalatha Devi]

ஆண்களுக்காவது இந்தச் சலுகைகளை நீடிக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் எல்லோரும் சமநிலையை அடைய ஹேதுவாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட, ஜாதிகள் வித்யாசம் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோம். அதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். என்றாலும் பிற்பட்ட இனம் என்று சொல்லுவதற்காகவாவது அந்த சமயத்தில் ஜாதியை குறிப்பிடவேண்டியது அவசியம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, எல்லா ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு வகுப்பு வரையிலும் கல்விச் சலுகை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. என்றாலும், இந்த பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்கும்படியான சலுகைகள் மேலும் நீடிக்கப்படவேண்டும். கல்விச் சலுகைகள் மட்டுமல்லாது, உத்தியோகம் கொடுப்பதிலும் அவர்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 16, 25 ஸ்தானங்கள் என்றிருப்பதை மேலும் அதிகப்படுத்தி, அவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுக்க முன்வரவேண்டும். அதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், உபகாரச் சம்பளம் காலாகாலத்தில் அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. உபகாரச் சம்பளத்தை எதிர்பார்த்து, அவர்கள் கடன் வாங்கிக் கஷ்டப்பட்டு படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உபகாரச்சம்பளம் வருஷக் கடைசியில்தான் கிடைப்பதால், அவர்கள் கடன் அதிகரித்து கடனாகி என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சீக்கிரமாகவே உபகாரச் சம்பளம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இது ஒரு சிலருக்குத்தான் கிடைக்கிறது. அப்படியில்லாமல் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படியான வகையிலே இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது மேலும் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை மறுமுறையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்போது இரண்டு கட்சித் தலைவர்களும் பேசப் போகிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் 10 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுவதற்கு 45 நிமிட நேரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அப்படியானால் இந்த சபை கூடுதலாக 15 நிமிடநேரம் உட்காரவேண்டும். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு டிமாண்டுக்கும் 4 மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது கால் மணி நேரம் கூடுதலாக உட்காரலாம் என்று சபை சம்மதித்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை ஒன்றுமில்லை. அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இதற்கு சம்மதிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

The House must give permission to sit late, if not since a decision has already been taken, I have no power to extend the time.

SRI C. N. ANNADURAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கட்சி பேதலில்லாமல் வரவேற்கக்கூடிய ஏதாவது ஒரு துறை நமது மாநிலத்தில் இருக்கிறது என்றால் அது இந்த பழங்குடி மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த துறை ஒன்றுதான் என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். அதை இந்த நாடும் நிச்சயமாக வரவேற்கும் என்று நம்புகிறேன். எங்கள் தரப்பிலிருந்து இந்த துறைக்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற நிதியின் மீது வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுக்கிறோம் என்றால், அது சம்பிரதாயத்திற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மேலும் மேலும் அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்துவதற்காகவே எதிர் தரப்பிலிருந்து இந்த வெட்டுத் தீர்மானம் தந்திருக்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதை விளக்கவேண்டிய தேவையில்லை. நமது நாட்டின் பழங்குடி மக்கள், இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் கட்சி ஆள்கின்ற இந்த ஆட்சியின் கீழ் என்ன முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள், முன்னால் எல்லாம் எவ்விதம் பின்னிலையிலிருந்து வந்தார்கள், அதிலிருந்து இன்றைக்கு எவ்வளவு தூரத்திற்கு முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்க்கின்ற நேரத்தில் குறைந்த வேகத்தில் தான் முன்னேற்ற

[Sri C. N. Annadurai]

[23rd March 1959]

மடைந்து கொண்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையில் நம்முடைய சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கின்ற அறிக்கையில் 1937-வது ஆண்டு வரையில் செய்யப்பட்டு வந்த திட்டங்கள் எல்லாம்—இந்த துறையில் செய்யப்பட்டு வந்த காரியங்கள் எல்லாம்—வெறும் பெயர் அளவுக்குத்தான் இருந்து வந்தன என்ற முறையில் குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது. பழங்குடி மக்களை முன்னேற்றவேண்டும் என்கின்ற கருத்து 1919-லிருந்தே இந்திய துணை கண்டத்தில் நமது மாநிலத்தில் வேரூன்றி, அது மெள்ள மெள்ள வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. இன்றைக்கு நிதி நிலைமை அதிகமாக இருக்கின்றதின் காரணமாக பழங்குடி மக்கள் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த நிலையை முன்னேற்றுவதற்காக கொஞ்சம் அதிகமாக செலவு செய்கின்றோம் என்றாலும் கூட, முன்னால் செய்யப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம்—திட்டங்கள் எல்லாம்—1937-வது ஆண்டு வரையில் வெறும் பெயரளவில்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பது, இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கின்ற காரியங்களை மற்றவர்கள் பாரக்கும்போது காணுகின்ற குறைகளை எடுத்துச்சொல்லுவதற்குத்தான் வழி செய்கின்றது. இவ்விதமிருந்தால் 1975-லோ அல்லது 1977-லோ இவ்விதம் யாராவது அறிக்கை வெளியிடுவதானால் 1959-வரையிலும் நடைபெற்று வந்த காரியங்கள் எல்லாம் வெறும் பெயரளவில்தான் இருந்தது என்று அந்த நேரத்தில் இருக்கின்ற ஆளும் கட்சியினர் கூற நேரிடும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இதைப்பற்றி அறிக்கை வெளியிடுகின்ற நேரத்தில் இந்த பழங்குடி மக்களின் பிரச்சனை ஒரு தேசியப்பிரச்சனை என்ற வகையில் ஆளும் கட்சியினர் மனதார உணர்ந்து இப்பிரச்சனை, கட்சிகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட பிரச்சனை என்பதை விளக்கி, ஒரு கட்சியினுடைய கீர்த்தியை மட்டும் தெரிவிக்கக்கூடிய முறையில் அறிக்கைகள் வெளியிடாமல் இருக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேச பிதா காந்தியாரைப்பற்றி ஒரு கட்சிக்கு மட்டும்தான் உரிமை கொண்டாடலாம் என்கின்ற நிலைமை இப்போது மாறிக்கொண்டே வருகிறது. தேச பிதா காந்தியாரின் கொள்கைக்கு எதிரிடையான கொள்கையையுள்ள கருத்துக்களை கொண்ட பலர் இன்று காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களை இருக்கொண்டு வரவேற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில்தான் காங்கிரஸ் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் கட்சிகளுக்குள் இருக்கின்ற பூசல்களைப்பற்றி விளக்கவேண்டிய தேவையில்லை. உலகத்தில் இருக்கின்ற பாசுபாட்டை நாம் இந்த நேரத்தில் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். அமெரிக்காவில் நீக்கோக்களுக்கும் அமெரிக்கர்களுக்கும் எத்தனையோ தகராறுகள் இருந்த போதிலும், அமெரிக்க நாட்டின் முன்னேற்றத்தை அவர்கள் ஒரே கட்சிப்பிரச்சனையாகவும்—தேசியப்பிரச்சனையாகவும்—கருதியிருப்பதைப்போல், நம்முடைய நாட்டின் பழங்குடி மக்களின் பிரச்சனை என்று வரும்பொழுது அதை கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டப் பிரச்சனையாகவே கருதவேண்டும் என்பதில் காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, ஜனநாயக காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, சோஷலிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்ற கழகமாக இருந்தாலும் சரி, யாருக்கும் இதில் அபிப்பிராய பேதம், கருத்து வேறுபாடு இல்லை. 1937-ல் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டதை விட இன்றைய தினம் 2 கோடி என்ற அளவில் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கதாகும். அதே நேரத்தில் 1937-ல் வாங்கப்பட்ட வரி விகிதத்தில் எத்தனை சதமானம் இதற்கு செலவு வழிக்கப்பட்டு வந்தது என்பதை பார்க்குவிட்டு, இப்போது எந்த அளவுக்கு நாம் வரி வாங்குகிறோம், அதில் இந்த துறைக்கு எத்தனை சதமானம் செலவு செய்ய ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது குறைந்தது ஒரு சதமானமாவது இந்தத் துறைக்கு கொடுப்பார்களானால் அது கொஞ்சம் கஷ்டமாகவே இருக்கும். இதை ஆராய்ந்த பார்ப்பது தேவையில்லை, என்றாலும் பழங்குடி மக்களின் முன்னேற்றத்தில் ஆளும் கட்சிக்கு எக்கறை இருக்கிறது என்பதை நான் மனதார ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் எதிர் தரப்பிலுள்ளவர்கள் குற்றங்களை எடுத்துக் கூறுகின்ற நேரத்தில், “நீங்களாக இருந்தால் இதைவிட என்ன செய்து விடுவீர்கள்” என்று கேட்பது சரியாகாது. எதிர்கட்சி ஒரு தடவை ஆள ஆரம்பித்து இப்போதுள்ள ஆளும்கட்சி எதிர்கட்சியாக இருந்து, அதன்

23rd March 1959] [Sri C. N. Annadurai]

பின்னால் இன்னொரு தடவை இப்போதுள்ள ஆளும் கட்சியை ஆட்சிக்கு வந்து, எதிர்கட்சியைப் பார்த்து “நங்கள் இருந்தபோது என்ன செய்தீர்கள்” என்று கேட்டால், அது கொஞ்சம் பொருத்தமாக இருக்கும். நல்லதற்கோ கெட்டதற்கோ இன்றுள்ள ஆளும் கட்சியை கவிழ்த்துவிட்டு, எதிர்கட்சி ஆட்சிக்கு வருவதற்குள்ள நிலை இன்று எதிர்கட்சிகளிடத்தில் இல்லை. ஆகவே எதிர்கட்சிக்காரர்கள் திட்டங்களில் இருக்கின்ற குற்றங்குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகின்றார்கள் என்றால், அந்த குற்றங்குறைகளை எல்லாம் போக்கி இப்போது இருப்பதை விட இன்னும் அதிகமாக வேலை செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறார்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர, அதைக்கேட்டு வருத்தப்படுவதில் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. இங்கு சிலகனம் அங்கத்தினர்கள் பேசியிருப்பதைப் பார்த்தால், இவை நன்றாகத்தான் இருக்கிறது, ஆனால் சாதம் தான் நன்றாக இல்லை என்ற முறையிலும், சிலர் சாதம் நன்றாக வெந்துதான் இருக்கிறது, இவைதான் நன்றாக இல்லை என்ற முறையிலும் பேசினார்கள். ஆனால் நான் குறிப்பிட விரும்புவது, சாதத்தையும் நன்றாக வேக வைப்புகள், இலையையும் பதம் பார்த்து அறுத்து எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், திட்டங்களை நல்ல விதத்தில் திட்டிக்கொள்ளுங்கள், அதற்கேற்றவகையில் நிதியை ஒதுக்கிவைத்து, திட்டங்களை நிறைவேற்றி கொள்ளுங்கள் என்று தான்—குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேலும் நான் குறிப்பிடுவேன், இதற்கு நிதி ஒதுக்குகின்ற காரியத்தில், எப்படி வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு அணைக்கடை கட்டுவதற்காக 10 கோடி, 20 கோடி, 40 கோடி என்று ஒதுக்க முடிந்ததோ—அதேமுறையில் கணக்கை அதிகமாக பார்க்காமல்—எவ்விதம் பகாரங்களுக்கு அனேக கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே முறையில்—இதற்கும் ஒதுக்கவேண்டும். நம் நாட்டு பழங்குடி மக்களை முன்னேற்றி புதியதோர் சமுதாயத்தை உருவாக்க ஒரு புதிய திட்டம் நமக்குத் தேவை. இதில் எத்தனை கோடி செலவு செய்கிறோம் என்பதைப்பற்றி பார்க்கவேண்டிய தேவையில்லை. சென்ற ஆண்டில் 1½ கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது, இப்போது இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களது நிலை மேம்பாடு அடைந்துவரும் என்றும் திருப்தி அடையமுடியாது. இன்றையதினம் மான்யத்தில் நாம் இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்—அதே நேரத்தில் கல்வித்துறைக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகையைப்போல், அதை விட அதிகமாக—ஒதுக்கினால்தான் இன்னும் ஒரு தலைமுறைக்குப் பின்னால் இந்த பழங்குடி மக்கள் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும், அல்லது இன்றைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்ற நிலையிலேயே இன்னும் போய்க்கொண்டிருந்தால் இன்னும் ஒரு தலைமுறைக்குப் பின்னால் இங்கு வருகின்ற—கனம் எழுமலர் அவர்களுடைய போப்பிள்ளை இந்தத் துறைக்காக சர்க்கார் ஆறு கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், “ஆனால்” என்று ஆரம்பிக் கக்கூடிய நிலைதான் அப்போதும் இருந்துகொண்டிருக்கும். ஆகவே இந்த துறைக்கு கணிசமான அளவில் ஒரு தொகை ஒதுக்கவேண்டும். அவ்விதம் சொல்லும்போதும் இந்த அதிகமான தொகையை நாம் எவ்விதம் திரட்டுவது என்று கேட்கின்ற நேரத்தில்—அதற்கு இந்த தரப்பிலிருந்து—சில கருத்துக்களை தெரிவிக்க பிரியப்படுகிறேன். கட்டாய கல்வியை பரப்பவேண்டும் என்பதற்காக—கல்வி இலாகாவின் பெரும் தலைவர்களால் போடப்படும் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றி வைப்பதற்காக பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்று கல்வி சீரமைப்பு மகாநாடுகள் நடத்தி, அதன் மூலம் இரண்டு கோடி ரூபாய் பெறுமான சாமான்களை நன்கொடையாக அளித்தார்கள் என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. அதே விதத்தில் அரிஜன மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு அதிகமாக தேவைப்படும் பணத்தை—மற்ற கட்சிக்காரர்களுடைய ஒத்துழைப்பை பெற்று அரிஜன சீரமைப்பு மகாநாடு நடத்தி அதன் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று கோடி ரூபாய் வரையிலும் திரட்டலாம் என்ற நோக்கத்துடன் ஆளும் கட்சியினர் உள்ளன்போடு முயற்சி செய்வார்களானால் நிச்சயமாக இதில் வெற்றி பெற முடியும். கல்வித்துறைக்காக மான்யங்களை ஒதுக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் 10, 12 கோடி என்று ஒதுக்கப்படுகிறது. இது தவிர, மேசை, நாற்காலி, புத்தகங்கள் முதலியவை வாங்கிக் கொடுக்கப் படுகின்றன. மேலும் ஆசிரியர்களை வெளியே அனுப்பி கல்விக்கூடங்களை கட்டுவதற்கு பணம் திரட்டுவதுபோல், சேரிகளை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கும்,

[Sri C. N. Annadurai] [23rd March 1959]

இந்த பழங்குடி மக்களை முன்னேற்றுவதற்கும், சர்க்கார் மற்ற கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் பெற்று பொதுமக்களிடம் அணுகுவார்கள் என்றால், இதற்கு வேண்டிய பணத்தை திரட்டுவது என்பது முடியாத காரியம் அல்ல. இது பிச்சை காச கேட்பது போல் இருக்கும் என்று யாரும் கருத தேவையில்லை. செய்த பாவத்திற்கு பரிகாரம் தேடுகிறார்கள் என்றுதான் அனைவரும் கருதுவார்கள். ஆகவே இந்த முறையை சர்க்கார் அனுசரிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

மற்றொன்று, மெத்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்வேன், அரிஜன மக்கள் மற்ற மக்களோடு கலந்திருப்பதற்கு (இந்த அரசாங்கம்) நீங்கள் என்ன வசதியை செய்து வைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதை எண்ணி எண்ணிப்பார்த்தேன். தேர்தல் காலங்களில் நடப்பதைப்பற்றி நான் கூற வேண்டியது தேவையில்லை. சாதாரணமாக அரிஜன மக்கள் பிற இன மக்களோடு பழகி கொள்வதற்கு—என்னென்ன வழி வகைகளை என்னென்ன ஏற்பாடுகளை—செய்து வைத்திருக்கிறீர்கள், எந்தெந்த இடத்தில் மற்றவர்களோடு ஒன்று கலந்து உரை யாடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறீர்கள், எந்தெந்த நேரத்தில் அரிஜன மக்கள் மற்ற மக்களோடு உரையாடுவதற்கு என்னென்ன வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன? இவைகளுக்கு எல்லாம் வழிவகைகள் இருந்தால் தான் ஜாதி உணர்ச்சி மெள்ள மெள்ளப்போகும். இதன் மூலம் நிச்சயமாக ஜாதி உணர்ச்சி மறைந்து போகும். அரிஜன தின விழாக்கள் கொண்டாடுவதாக சர்க்கார் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுருக்கிறார்கள். நான் சென்ற ஆண்டும் சொன்னேன், இப்போதும் சொல்லுகின்றேன், நீங்கள் (அரசாங்கம்) நடத்துகின்ற இந்த விழாக்கள் எல்லாம் வெறும் கலெக்டர் தர்பாராகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, பொதுமக்களுடைய மனதில் உணர்ச்சியை உண்டெண்ணுவதாக இல்லை. அரிஜன தினம் என்று சொன்னால், அந்த அரிஜன் தினத்திற்கு முன் தினம் இதற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கும் மந்திரி அவர்கள் நகரத்தில் வந்து தனியாக தங்காமல் சேரிகளில் வந்து அரிஜன மக்களோடு தங்கி இருக்கவேண்டும். அவர்களோடு ஒன்று சேர்ந்து கலந்து உரையாட வேண்டும். இந்த முறையில் இதை தேசியத் திருநாளாக கொண்டாட வேண்டும். நீங்கள் உழவு மாடுகளைப் பிடித்து, “எச். டபிள்யூ.” என்று சூடிட்டு, யாரிடத்தில் பிடித்துக் கொடுப்பது என்று ஆலோசித்து, அதைப் பிடித்துக் கொடுத்து விடுவதால் மட்டும் கலந்து உறவாடும் தன்மை ஏற்பட்டு விடாது. கலந்து உறவாடுவதற்கு ஏதாவது ஒரு தகுந்த திட்டத்தை அவர்கள் கண்டுபிடித்தாக வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, இங்கே கவனத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பாருக்கும்—இருவருக்கும் ஒன்றுசேர்—நிதியை ஒதுக்கி, ஸ்காலர்ஷிப் பிரித்துக் கொடுப்பதால், பல்வேறு மனத்தாங்கல் ஏற்படுவதை நான் கவனித்தேன். அதை மூடி மறைப்பதில் பயனில்லை. பிற்பட்ட மக்கள், தங்களுக்கு அதிகமான அளவு பெருவதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று கருதவும், ஹரிஜன மக்கள், எங்கள் பெயரால் பணம் ஒதுக்கப் படுகிறதே தவிர, எங்களுக்கு போதுமான அளவு தரப்படவில்லை என்று குறை சொல்லுவதையும் நான் இன்றையதினம் பார்த்தேன். ஸ்வாமி சகஜானந்தா போன்ற பொறுப்புள்ள உறுப்பினர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், இந்தத் துறை—இந்த இலாகா—ஒருவர் இடத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால் சரியான விசித்தரத்தில் ஹரிஜன மக்களுக்குப் பயன்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதனுடைய நன்மை தீமைகளைப்பற்றி நான் இப்போது ஆராயவில்லை. ஆனால், இப்படிப்பட்ட அருவருப்பு எண்ணம் வளருவது மிகவும் ஆபத்தானது. இப்படிப்பட்ட அருவருப்பான எண்ணம் வளருவதைத் தடுக்க வேண்டுமானால், “பேத உணர்ச்சி கொள்ளாதீர்கள்” என்று உபதேசம் செய்துவிட்டால் மட்டும் பலன் ஏற்பட்டு விடாது. ஆகையினால், அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த ஒரு சிறு யோசனையை சொல்லிக்கொள்கிறேன்—என் இந்த இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒன்று பகத்த வேண்டும்?—ஹரிஜன மக்களுக்கென்று ஒதுக்கப்படுகிற தொகையை நிர்வகிக் ஒரு தனித் துறையும், பிற்பட்ட மக்களுக்கென்று ஒதுக்கப்படுகிற

23rd March 1959]

[Sri C. N. Annadurai]

தொகையை நிர்வகிக்க மற்றொரு தனித் துறை என்று வைத்துவிட்டால் நம்முடைய பணம் அங்கு போகிறது—எங்களுடைய பணம் உங்களுக்கு வருகிறது—என்ற பிரச்சனை எழாமல் இருக்கக்கூடும் என்று நான் நிச்சயமாகக் கருதுகிறேன். அதற்கு ஏற்ற விதத்தில் ஏதாவது செய்யக்கூடுமானால் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இன்றைய தினம் பழங்குடி மக்களுடைய நிலையை உயர்த்த வேண்டுமானால், அவர்களிலே பெரும்பான்மையினர் இன்றையதினம் எந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் தான் அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்த முடியுமா, முடியாதா என்பதைப் பற்றி திட்டவாட்டமாக முடிவு ஏற்பட முடியும். ஹரிஜன மக்களில் நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பேர்களுக்கு மேல் இன்றையதினம் உழவுத் தொழிலில் இருக்கிறார்கள். உழவுத் தொழிலில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், நிலம் இல்லாமல், மற்றவர்களுடைய நிலத்தில் உழுது, பயிரிட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று உழுவதற்கு நிலமும், உழுத நிலத்தில் அறுவடை செய்து அனுப்பிப்பதற்கேற்ற வகையில் அவர்களுடைய தொழில்வளம் பெருகுமானால், அவர்களை மற்ற-மற்றவர்கள் அடியோடு புறக்கணிக்கமாட்டார்கள். மற்றொன்று, சில குறிப்பிட்ட கேவலமான தொழில்களை அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும்தான் செய்யவேண்டுமென்ற சட்டமில்லாத போனாலும், சமீபரதாம்ம் இருக்கிறது. கேவலமான தொழில்கள் என்று நான் சொல்லும்போது, குப்பை கூட்டுகிற தொழிலையும், மல ஜலங்களை அப்புறப்படுத்துகிற தொழிலையும் நான் குறிப்பிடுகிறேன்—இன்னமும் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பார் மட்டும் இந்தத் தொழில்களை நடத்துவதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களை அப்படிப்பட்ட கேவலமானது என்று கருதப்படுகிற தொழிலிலே வைத்துவிட்டு—உழவுத் தொழிலில் வைத்திருந்தாலும், கூலி நிர்ணயம்சூட செய்யாமல்—மினிமம் வேஜன் பார் அக்சரிகல்சரிஸ்ட்ஸ் கூடச் செய்யாமல்—அவர்களுக்கென்று குடியிருப்பு மனைகளைக் கொடுக்காமல்—உழுகின்ற நிலத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல்—அவர்களில் யாராவது தப்பித் தவறி எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்துவிட்டால் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வது, மாட்டுக்கு முதுகின் மேல் இருக்கிற புண்ணுக்கு மருந்து போடாமல், கொம்புக்கு குப்பி மாட்டுவதற்குச் சமாளமாக ஆகும். ஹரிஜன மக்களை அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தில் உயர்த்த வேண்டுமானால், இது வரையில் உழுது பயிரிட்டுக்கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு நிலங்களை அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்கிற நல்ல திட்டங்களை அமைச்சரவை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும். அதை வேறு பல திட்டங்களோடு இன்றைய தினம் பிணைக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டு வந்து லாண்ட் லீலிங்கோடு பிணைக்கலாமா?—லாண்ட் லீலிங்கைக் கொண்டு வந்து கோவாபரேடிவ் பார்மோடு பிணைக்கலாமா?—கோவாபரேடிவ் பார்மை லர்விலி கோவாபரேடிவோடு பிணைக்கலாமா?—என்று ஒன்றுக்கொன்று பிணையல் போடுவதில் இருக்கிறார்களே தவிர, எந்த இடத்தில் துவக்குவது என்பதில் கால தாமதம் ஆகிறது. உடனடியாக ஹரிஜன மக்களுக்கு பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னதைப் போல குடியிருப்பு மனை, உழுவதற்கு நிலம்—உழுவதற்கு நிலம் தர முடியவில்லை, ஒரு இடத்தில் கூலிக்கு வேலை செய்கிறார்கள் என்றால், கூலி நிர்ணயம்—கேவலமான தொழில் என்று கருதப்படுகிற தொழிலில் அவர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், கேவலத் தன்மை என்று உள்ளத்தில் இருக்கிற சுமை நீங்குகிற அளவுக்கு—வேண்டிய வழிவகைகளை இன்றையதினம் செய்ய வேண்டும். இவைகளை உடனடியாகக் கையாளுவார்களேயானால் இன்றையதினம் அவர்களை வைத்திருக்கிற நிலைமை மாறி, அவர்கள் நாட்டுக்கு எவ்வளவு முதுகெலும்பு போன்றவர்கள் என்பதை உணர முடியும்.

அதோடு நான் ஒன்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்வேன்—வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் இவர்களுடைய திறமையை—இவர்களுடைய ஆற்றலை—இவர்களுடைய அறிவை—மற்ற மற்ற சமூகத்தார்களெல்லாம் பார்த்து, “எங்களைவிட இவர்கள் எந்த விதத் திறமும் பின் தங்கியவர்கள் இல்லை” என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு

[Sri C. N. Annadurai]

[23rd March 1959]

தங்களுடைய திறமையை வெளியாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு எல்லா விதத்திலும் பலப் பரீட்சை, அக்னிப் பரீட்சை இவைகளுக்கு உட்பட்டிருந்தும் கூட நம்முடைய அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசியதைக் கேட்டு நாங்களுள்ளாம் மெத்த வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருந்தது. இதை எடுத்துக்கொண்டு நான் அமைச்சர் அவர்களை கேலி செய்வேன் என்று கருதுவாரானால், இன்றையதினம் கேலி செய்வதற்கு பதிலாக ஒருவருக்கொருவர் உள்ளத்திலே இருக்கிற அழக்கைத் துடைத்துக் கொள்வதற்கு இந்த நாளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையினால் இதை ஒரு தேசியப் பிரச்சனையாகக் கருதவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அமைச்சர் அவர்கள் காஞ்சீபுரத்தில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு என்று ஒரு உணவு விடுதி திறக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதை “காமாக்கி” பெயரால் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். “காமாக்கி” பெயரால் வைத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னால், எனக்கு உணவு விடுதி என்றால் பிடிக்கும், “காமாக்கி” என்றால் பிடிக்காது என்று சொன்னார்களோ, என்னவோ, அவர்களுக்கு நான் சொல்வேன், பெயர் எப்படி இருந்தாலும் உணவு விடுதி என்றால் யாரும் வரவேற்க வேண்டியதுதான். அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். காஞ்சீபுரத்தில் சுவையான உணவு கிடைக்கிற இடமாக “காமாக்கி ஹோட்டல்” என்று ஒன்று இருக்கிறது. ஆகையினால் அந்தப் பெயரை வைப்பதில் அதைப்பற்றி எனக்குக் குறையில்லை.

ஆரம்பிக்க இருக்கிற உணவு விடுதியை மெத்த வரவேற்று, இந்த அளவுக் காவது காஞ்சீபுரம் விஷயத்தில் கனம் கக்கன் அவர்களின் கண்ணோட்டமானது நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு கொஞ்சம் பாய்ந்ததற்கு அவருக்கு நன்றி கூறி, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆந்திர ராஜ்யம் நம்மை விட்டுப் பிரிந்த பிறகும், தென் கன்னடம், மலையாளம் இவைகள் பிரிந்து போன பிறகும் 150 அல்லது 160 லட்சம் ரூபாய் இதற்காக நாம் செலவழித்து வந்தோம். இன்றையதினம் பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது 233 லட்சம் ரூபாய் இந்த மான்யத்திற்காகச் செலவழிக்கப்போகிறோம். ஆனால் இவ்வளவு தொகையைச் செலவழித்திருந்தும் ஹரிஜன மக்களுடைய பொருளாதாரமானது முன்னேறி இருக்கிறதா—அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் முன்னேறி இருக்கிறதா—என்று பார்த்தால் கொஞ்சமேனும் இல்லை. இது ரொம்ப வருத்தப்பட வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறது. இதன் காரணம் என்ன? இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக தீர்க்கமாக—யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மகாத்மா காந்தியடிகள் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்டார்கள். அவருடைய உடல், பொருள், ஆவி எல்லாவற்றையும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகவே அற்பணித்தார்கள். எல்லாம் உண்மை. எது எப்படி இருந்தபோதிலும்—கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து வந்திருந்தாலும்—அவர்கள் இன்னும் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேக் காட்டிலும் நல்ல முறையில் இல்லை. சில துறைகளில் முன்னேறி இருக்கிறார்களே தவிர, பல துறைகளில் முன்னேறி வில்லை. பொருளாதாரத் துறையில் பார்த்தால் இன்னும் அவர்கள் முன்னேறி வில்லை என்பதைப் பார்க்க மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. இன்னும் அவர்களுக்காக எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் செலவழிக்கலாம். அப்படிச் செலவழிக்கும் தருணத்தில் எந்தவிதத்தில் செலவழித்தால் அவர்களுக்கு நல்லவிதமாகப் பயன்படும் என்ற மார்க்கத்தைத் தேடிச் செலவழிக்க வேண்டும். இப்போது ஒரு தனி டிபார்ட்மென்ட் இருந்து அவர்கள் மூலமாக இந்தத் தொகைகளெல்லாம் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. என்னுடைய நண்பர் கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னது போல ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு தொகை பூராவும் அவர்களுக்குச் செலவழிக்கப் படுவதில்லை என்றும், பிற்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை பூராவும்

23rd March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

அவர்களுக்குச் செலவழிக்கப்படுவதில்லை என்று இரண்டு இடங்களிலும் மனத்தாங்கள் இருக்கிறது. இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இதேமாதிரி ஒரு வதந்தியை பரிசீலிக்கும் காலத்தில் கேள்வியும் கேட்போது, இரண்டிலும் பணத்தைத் தனியாகச் செலவழித்து வருகிறார்கள் என்பதை ருசுப்பித்து டிபார்ட்மெண்டில் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டதைப் பார்த்தேன். கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னது போல இரண்டையும் பிரித்து வைக்க ஏதாவது செய்ய முடியுமானால் செய்யலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

படிப்பு விஷயத்தில் எடுத்துக்கொண்டால், அநேக இடங்களில் ஹாஸ்டல்கள் நடந்து வருகின்றன. சர்க்காரே அநேக ஹாஸ்டல்களை நடத்தி வருகிறார்கள். என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், எந்தெந்த இடங்களில் ஹாஸ்டல்கள் சரியானபடி நடக்காமல் இருக்கிறதோ—எங்கெங்கெல்லாம் ஊழல்கள் இருக்கின்றனவோ—அதையெல்லாம் சர்க்காரை எடுத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில்—ஹரிஜனங்களுக்குப் பயன்படும் முறையில்—நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அநேக இடங்களில் நன்றாக நடக்கக்கூடிய ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன. நன்றாக நடக்கும் ஹாஸ்டல்களைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் கொடுக்கும் கிராண்டு போட வேளியிலேயும் வசூலித்து நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில் அநேக இடங்களில் மூலே இருக்கிறது. பணம் பயத்துக்கு வருவதில்லை. சமயத்தில் கிடைக்காத காரணத்தினால் மாணேஜ்மெண்டுகள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக கவனிக்கவேண்டும்.

தவிர, விலைவாசிகள் அதிகமாக ஏறிக்கொண்டு வருவதன் காரணமாக, ஹாஸ்டல்களில் செலவு அதிகம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால், ஹாஸ்டல்களுக்குக் கொடுக்கும் கிராண்டுத் தொகையின் அளவை அதிகப்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து முன்வரவேண்டும். முன்பு கொடுத்து வந்த கிராண்டு இப்பொழுது பற்றாக்குறையாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஹாஸ்டல்களோடு நான் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு, அது எந்த முறையில் நடக்கிறது என்று பார்ப்பதினால், அதை நடத்தி வருவதில் இருக்கக் கூடிய நஷ்டங்கள் எனக்கு நன்றாகத் தெரியவருகிறது.

5-30
p.m.

ஹாஸ்டல்களுக்கு பில்டிங் கிராண்டுக்கு மனுப் போட்டால், அது நம்முடைய சர்க்காரிலிருந்து மத்திய சர்க்காருக்குப் போய், அவ்விடத்திலே காலதாமதம் ஏற்படுவது காரணமாக, ஹாஸ்டல்களுக்கு பில்டிங் கிராண்டு வராத நிலையில், ஹாஸ்டல் நடத்துகிறவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற் கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில், அனேக இடங்களில் கைத்தறித் தொழிலில் பிள்ளைகளெல்லாம் பயிற்சிபெற்று நல்ல முறையிலே வருகிறார்கள். ஆனால், ஒரு வருஷ காலமாக கிராண்டு சில இடங்களில் வரவில்லை. அதற்கு வேண்டிய உபாத்தியாயங்களையும் போடவில்லை. அதன் காரணமாக கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி அனேக பிரச்சனைகள் ஹாஸ்டல் சம்பந்தமாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனக் காலனிகளில் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாத கஷ்டம் பெரிதாக இருக்கிறது. அங்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். கம்யூனிடி ஹால் கட்டுவதைவிட குடிதண்ணீருக்குப் போதுமான வசதியும், அவர்களுக்கு வேண்டிய ரோடு வசதியும், வீட்டு வசதியும் முதலில் செய்துகொடுத்துவிட்டு, பின்னால் கம்யூனிடி ஹால் கட்டினால் நல்லதாக இருக்கும். “குடிதண்ணீர் கிடையாது,

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [23rd March 1959]

ரோடு கிடையாது, ஆனால், கம்ப்யூனிடி ஹால் கட்டிவிட்டார்கள் ; அதை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் என்ன செய்வது ?” என்று எல்லோரும் கஷ்டப்பட்டுச் சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசித்திருக்க வேண்டும். குடிதண்ணீர் கிணறு வெட்டியிருந்தபோதிலும், அனேக இடங்களில் சில கிணறுகள் பழுதுபார்க்கப்படாததன் காரணமாக ஹரிஜன மக்கள் உபயோகப்படுத்துவதே கிடையாது. எடுத்த கிணறு உப்பு ஜலமாக இருப்பதினால் பிரயோஜனம் இல்லை என்று வேறு இடத்தில் எடுக்கவேண்டுமென்றால், முன்பே கிணறு இருக்கிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டி வேறு கிணறு எடுப்பதற்கில்லாத பிரச்சனை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, எது எப்படியிருந்தபோதிலும், ஒவ்வொரு ஹரிஜன காலனியிலும் ஒரு குடிதண்ணீர்க் கிணறு கட்டாயமாக எடுக்கப்படவேண்டுமென்ற திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நில ஆர்ஜிதப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், எத்தனை வருஷம் ஆனாலும், அது திராசு ஒரு பிரச்சனை என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்—ரொஷினியூ அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு நல்ல காலமாக இருக்கிறார்—அனேக இடங்களில் வீட்டு வசதி கிடையாது. ரோடு வசதி கிடையாது. மயானத்திற்குப் போவதற்கு ரோடு வசதி கிடையாது. இது சம்பந்தமாக எத்தனை விண்ணப்பங்கள் போட்டாலும் பேப்பர் போய் மாதக் கணக்காக, வருஷக் கணக்காக தாமதம் ஆகிறதே தவிர, ஹரிஜன காலனியைப் பொறுத்தவரையில் முக்கியமாக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு ஏதாவது குறுக்கு வழி கண்டுபிடித்து நில ஆர்ஜிதம் செய்வது பற்றி கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து செய்தால்தான் நல்லது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கப்போகிறார். “கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம்” என்றும் சொல்லப்போகிறார்கள். அது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்போவதில்லை. அடுத்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் இதுமாதிரி தான் சொல்லப்போகிறார். அதைப்பற்றி கொஞ்சம் வற்புறுத்தி, அவர்களிடம் சொல்வது என்னவென்றால், நில ஆர்ஜிதம் செய்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய போதுமான வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதும் பேசியிருந்தேன். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வந்தபோதிலும், ஹரிஜன மக்களுக்கு நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்து, நிலம் இல்லாதவர்களுக்குச் செளகரியம் செய்யவேண்டுமென்று முன்பே சொன்னேன். இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். கூட்டுறவுப் பண்ணை வைக்காமல் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

தவிர, மின்சார வசதியைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அனேகமாக ஹரிஜனங்களுடைய காலனிகளுக்கல்லாமல் மின்சார விளக்கு வசதி தெருக்களுக்குச் செய்துகொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றன. அனேக பிராந்தியங்கள் இந்த காலனிகள் ஒரு பர்லாங்கு, இரண்டு பர்லாங்கு தள்ளி இருக்கின்றன. அந்த இடங்களுக்கு மின்சார விளக்கு போடவேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜன காலனிக்கு மின்சார விளக்கு போடவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து போர்டார் எழுதியிருந்தும், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்திருந்தபோதிலும், டிலை ஏற்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு சொல்லியிருந்தார் “ஏதாவது அதற்கு உண்டான மான்யங்கள் கொடுக்கிறோம், மின்சாரம் இல்லை என்று பிரச்சனை இருக்காது” என்று. அவர் அப்படிச் சொன்னார்களேயொழிய, அந்தப் பிரச்சனை இன்னும் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. எங்கள் பிராந்தியத்தில் அனேக காலனிகளுக்கு விளக்கே போடவில்லை. நாங்கள் எழுதிய மனுக்கள் சுற்றிச் சுற்றிக்கொண்டுதான் வருகின்றன. அதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மான்யத்தில் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசியபோது நான் இருக்கவில்லை. ஹரிஜன மான்யத்தை நான் கொடுக்கக்கூடாதென்று, சொல்வதாகவும், அதை எடுத்து மற்ற வகுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்து

23rd March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

விடவேண்டும் என்று சொன்னதாகவும் தப்பான அபிப்பிராயத்தை ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். இம்மாதிரி நான் சொல்லவில்லை. பட்டுஜட் விவாதத்தின்போது நான் சொன்னது என்னவென்றால், ஹரிஜனங்களுக்கெல்லாம் கொடுப்பது போல், இன்னும் உள்ள மற்ற வகுப்பினர்களிலும் ரொம்பப் பிற்போக்காக இருக்கக்கூடிய ஏழை மக்கள் அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் சற்று சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னேனே தவிர, ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுப்பதை எடுத்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் ஒருக்காலும் சொல்லவில்லை. சொல்லவும் மாட்டேன். சொல்லப் போவது மில்லை.

இந்த அறிக்கையில், 98 கிராம சேவக்குகள் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. காங்கிரசிலே, அரசியல் காரணமாக, ஏதோ சிபார்சின் பேரில் அந்த 98 கிராம சேவைக்கள் போடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் காங்கிரஸ் பிரசாரத்திற்காக வேலை செய்கிறார்களேயொழிய, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அல்லது கிராமத்தவர்களுக்கும் சேரியில் வாழ்பவர்களுக்கும் இடையே நல்ல உறவை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்குச் சாதகமாக அந்த நல்ல வேலையைச் செய்வதில்லை. அவர்களுடைய பிரசாரங்கள் கட்சிச் சார்பாக இருக்கிறதே தவிர, அவர்களை எந்தக் காரியத்திற்காகப் போட்டோமோ அந்தக் காரியத்திற்கு யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அவர்களை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை—ஆனால் இனிபோடும் கிராம சேவக்குகளை நன்றாக வேலை செய்கின்றவர்களாக, ஹரிஜன மக்களுக்கு நன்றாக உழைக்கக் கூடியவர்களாகப் போட்டு, கிராம மக்களுக்கும், சேரி மக்களுக்கும் இடையே நல்ல ஒற்றுமை மனப்பான்மையை வளர்க்கக்கூடிய வகையில் நல்ல கிராம சேவக்குகளைப்போட்டு, ஹரிஜன இலாகாவை நல்லபடியாகப் பரிபாலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியின் தலைவர் அவர்களும், இதர கனம் அங்கத்தினர்களும் இந்த ஹரிஜன மான்யத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு, அபிப்பிராயங்களைச் சொன்னதற்கு அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சபையில் அதிகப்படியான நேரம் கொடுத்து, இந்த மான்யத்தில் பல அன்பர்கள் பேசியதைப் பார்க்கும்போது, ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் எவ்வளவு அக்கறை அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிறது, அந்த அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு பூரணமாக, ஏழை எளிய ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதில், எல்லோரும் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்த நல்ல எண்ணத்தில் ஒத்துழைப்புத் தந்து பேசிய கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாகப் பேசிய கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியின் தலைவர் அவர்களும் கடைசியாகச் சொன்ன யோசனை முக்கியமானது. ஆனால் அப்படிச் செய்வது ஹரிஜனங்களுக்கும் பின்தங்கிய (பாக்கவார்டு) வகுப்பினர்களுக்கும் இடையே ஒரு நல்ல எண்ணத்தை மேலும் வளர்ப்பதற்கு அனுகூலமாக இருக்காது. அந்த நிதியை வெவ்வேறு இலாகாவின் பொறுப்பில் பிரித்து வைக்கவேண்டுமென்று சொன்ன யோசனையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. தேச பிதாமகாத்மா காந்தியடிகள் கூட்டுத் தொகுதி முறையை எதற்காக விரும்பினார்கள் என்றால், ஹரிஜன மக்களும் ஜாதி ஹிந்துக்களும் ஒன்றாக இருந்து பாடுபடவேண்டும்; அப்பொழுதுதான் தீண்டாமல் என்னும் பிரசாச நாட்டைவிட்டு விரட்ட முடியும், ஒருவருக்கொருவர் ஒத்தாசை செய்து மனிதப் பண்பைப் பெறுவார்கள் என்ற நோக்கத்துடன்தான் கூட்டுத் தொகுதி முறைக்கு அவர்கள் ரொம்பப் பாடுபட்டார்கள். மறைந்த மாவீரர் அம்பேத்கார் அவர்களும் இதை ஒப்புக்கொண்டு நமக்குக் கூட்டுத் தொகுதி முறை வந்தது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள்.

[Sri P. Kakkan] [23rd March 1959]

ஆகையால், ஹரிஜன நல இலாகா, எப்படி மத்திய சர்க்காரிலே பின் தங்கிய மக்கள், ஹரிஜன மக்கள் இவர்களுடைய நலனை, போலீஸ், உள் நாட்டு நிர்வாக அமைச்சர் பந்த் அவர்கள் நல்ல முறையிலே அந்த இலாகாவின் பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டு நடத்திவருகிறார்களோ, அந்த மாதிரி தான் இந்தச் சர்க்காரும் ஒரு மந்திரியின் கீழே—அதற்கு என்று தனி மந்திரி இல்லாமல்—செயல்பட்டுவருகிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு மந்திரி என்று இல்லாமல் ஒரே மந்திரியாக இருப்பதால் அதிகச் செலவும் இல்லை. பி.பி.பி.யு.டி. மந்திரியே கவனித்துக்கொண்டு, அவருடைய தலைமையிலே இந்த இலாகாக்களை ஒன்றாக இணைத்து, அதிலிருந்து நல்ல முறையிலே பாடுபடுவதற்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், இதனால் பணம் மிச்சம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பின்தங்கிய மக்களுக்காக இருக்கும் நிதியையும் ஹரிஜன மக்களுக்காக இருக்கும் நிதியையும் தனியாகப் பிரித்தால் அதற்கு என்று தனி மந்திரியோ தனி அதிகாரிகளோ போட்டால் அந்தப் பணத்திலிருந்துதான் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். அனேக சிப்பந்திகளுக்குப் பணம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆகவே, பின் தங்கிய வர்களுக்காகவும், ஹரிஜனங்களுக்காகவும் என்று ஏற்பட்ட நிதியைப் பிரிக்காமல், தனித்தனியாக இலாகாக்கள் ஏற்படுத்தி, இதற்கென ஒதுக்கப் பட்ட தொகையை அதிகாரிகளுக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் என்று செலவழித்துக் கொண்டிருக்காமல், ஒரே இலாகாவாக, ஒரு இலாகா தலைவரின் கீழ், பெருவாண் ஒரு மந்திரியின் பொறுப்பில் செயல்படுவதுதான் நல்லது என்பதை உங்கள் மத்தியிலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அப்படி தனித்தனியாக வைத்துவிட்டால் ஹரிஜன மாணவர்களை அதிகமாக சேர்க்க முன் வருவார்கள், அதைப்போலவே பிற்பட்ட மாணவர்களை அதிகமாகச் சேர்க்க முன் வருவார்கள். இது மனிதப் பண்பாடு. அப்பொழுது ஒற்றுமை ஒன்றுமே வராது. ஹரிஜன ஆஸ்டல்களை வைத்து இந்த தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஒரு அளவில் அவர்களைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களை 75 சத விசதமும், பிற்பட்ட மாணவர்களை 15 சத விசதமும், மற்ற வர்களை பத்து சத விசதமும் சேர்க்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அதை திடீரென்று மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால் அது சரியாகாது. இந்த இரண்டு இலாகாவும் ஒன்றாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று பல பெரியவர்கள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதை மாற்றுவது என்பது முடியாது. பெரிய தலைவர்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு நாம் மதிப்பு கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : அதனால் ஒற்றுமை இருக்காது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். டிபார்ட்மெண்ட் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படிச் சொன்னேன். ஹரிஜன மக்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அவர்களுக்கு என்றேதான் செலவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அவர்களுக்கேதான் செலவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன். அந்த மனப்பான்மை வரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் அப்படிச் சொன்னேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதை நன்றாக புரிசீலனை செய்து தான் ஆதி காலத்தில் பெரிய தலைவர்கள் ஒன்றாக வைத்துத்தான் நடத்துகிறார்கள். பிற்பட்ட மக்களும் ஹரிஜனங்களும் ஒன்றாக வாழ வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படி வைத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள், 1957-ம் வருஷத்திலிருந்துதான் அதிகமாக அரசாங்கம் வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்று. அந்தக் காலத்தில், வெள்ளையர்கள் காலத்தில், ஏதாவது நாமினேட் பண்ணியிருக்கலாம். மக்களிடத்தில் வேோட்டு வாங்கி இந்த சட்டசபைக்கு 36 பேர்கள் சுதந்தரம் பெற்ற பிறகு வந்தார்கள் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, அவர்களும் இப்பொழுது முன் வந்து வேலை செய்வதற்கு அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

23rd March 1959] [Sri P. Kakkan]

அவர்களுடைய கொள்கைக்கும் நம்முடைய கொள்கைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நம்முடைய தேசத்தில் ஹரிஜனத் தொகை ஆறில் ஒரு பங்காக இருக்கிறது. அவர்கள் ஹிமாலயம் முதற்கொண்டு கன்யாகுமரி வரையில் இருக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் ஹரிஜனங்களும் ஷெட் யூஸ்ட் வகுப்புகளும் இருக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில் ஒத்துழைக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். பம்பாயிலும் தயாராக இருப்பார்கள்; பொருளாதாரத் துறையில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்ற மடைவதற்கு எந்தக் காரணமில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு உழைக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கொள்கையும் எங்களுடைய கொள்கையும் வேறுபாடாக இருக்கிறது. ஆனால் ஒற்றுமைதான் வேண்டும். எங்களுடைய கொள்கையின் அடிப்படையில் எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்கள் ஒத்துழைக்க முன் வந்தால் அவர்களை நிச்சயமாக நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியும் செய்ய தயாராக இருக்கிறோம். அப்பொழுது அகில இந்திய ரீதியில் பாடுபட முன் வரவேண்டும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ஜெகந்நாதன் அவர்கள் தன்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபனையை பிரேரேபிக்கும்போது குறிப்பிட்டார், இந்த அரசாங்கமானது தீண்டாமை மைய ஒழிப்பதற்கு ஒன்றும் அதிகமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றும், ஆஸ்டல்களில் அதிகப்படியான மாணவர்களைச் சேர்க்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றும், சர்வில கமிஷனில் ஒரு மெம்பரைப் போடுவதற்கு ஒரு பிரயத்தனமும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கமானது எவ்வளவோ தூரம் கல்வி சலுகைகளை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அதன் மூலம் எவ்வளவோ மாணவர்கள் படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை வருஷா வருஷம் அதிகமாகிக்கொண்டு வருவது அவருக்கே நன்றாகத் தெரியும். எதிர் கட்சியில் இருக்கிறோம், ஏதாவது பேச வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அவர் அப்படிப் பேசுகிறார். நிச்சயமாக இவருக்குத் தெரியும் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாகிக்கொண்டு வருவது. செங்கற்பட்டு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் காஞ்சிபுரத்தில் 40 முதற்கொண்டு 60 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. அங்கே இப்பொழுது காமாட்சி அம்மன் பெயரால் ஒரு மாணவ ஆஸ்டல் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மாணவர்களுடைய ஆஸ்டல் ஒரு தனிப்பட்டவருடைய கையில் இருந்தது. அதை இப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தி வருகிறது. மாணவர்களுடைய ஆஸ்டலில் நார்பது மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அது 60 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லா மாயூரம் சர்க்களில் 35 முதல் 40 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. இது மாணவிகள் ஆஸ்டலில், மாணவர்கள் ஆஸ்டலில் 50 முதற்கொண்டு 60 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. வட ஆற்காடு ஜில்லா வேலூரில் 75 முதற்கொண்டு 115 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. மெட்ராஸ் ஸிட்டியில் எம்.சி. ராஜா ஆஸ்டலில் 100 முதற்கொண்டு 115 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. ஸ்லேட்டர் ஆஸ்டலில் 150 முதற்கொண்டு 190 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக உயர்ந்துகொண்டிருப்பது இதிலிருந்து நன்றாகத் தெரியும். திருநெல்வேலி ஜில்லா மங்களபுரத்தில் 30 முதற்கொண்டு 40 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. கிருஷ்ணபுரத்தில் 80 முதற்கொண்டு 115 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. கல்லிடக்குறிச்சியில் 75 முதற்கொண்டு 90 வரையில். தென் ஆற்காடு சிதம்பரத்தில் 200 முதற்கொண்டு 256 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் அதிகப்படியான மாணவர்கள் மாணவிகளும் சேர்ந்துகொண்டிருப்பது நன்றாகத் தெரியவரும். ஆஸ்டல்களையும் சர்க்கார் அதிகமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டும் வருகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கும் விஷயத்தில் அதிகப்படியாக 1958 பேர்களுக்கு அடிஷனல் க்ராண்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த முறை

[Sri P. Kakkan]

[23rd March 1959]

யில் ஒரு மாணவனுக்கு 15 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை எவ்வளவு நல்லது என்பதையும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைகள் எல்லாம் எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எதிர் கட்சியில் இருப்பதனால் ஏதாவது சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படி சொல்லப்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

அடுத்தபடியாக அவர்களுக்கு நிலம், மனைக்கட்டுகள் ஆர்ஜிதம் செய்வதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நான் என்னுடைய ஆரம்ப உரையிலேயே குறிப்பிட்டேன், இதில் கால தாமதம் ஆகிறது என்று. அதற்கு உள்ள காரணத்தையும் எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டேன். இங்குள்ள செக்ரடரி மூலமாக ரிவினியூ போர்டு, கலெக்டரைக் கேட்கிறார்கள். எவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். மாதா மாதம் ரிப்போர்ட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதை எவ்வளவு துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். உடனடியாக எல்லா நிலங்களையும் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னால் அது முடியாத காரியம். சாதாரணமாக ஒரு ரெட்டிபிகேஷன் போட்டு கொடுத்துவிடச் சொல்லலாம். அப்படிச் செய்தால் எவ்வளவோ ஆட்சேபணைகள் வரும். இப்பொழுதே பல ஆட்சேபணைகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆட்சேபணைகளைக் கேட்காமல் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டால் அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட மாட்டார்கள். ஆகவே எவ்வளவு துரிதமாக வேலை செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவில் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்படியாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

ஸ்காலர்ஷிப் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் எல்லாவற்றையும் மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கு ஒரு பத்து சத விகிதம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. போன் முறை டில்லியில் ஹரிஜன இலாகா மந்திரிகள் மகாநாடு நடைபெற்றபோது கூட நான் சொன்னேன், கொடுக்கிற பணத்தை எங்களிடம் கொடுத்துவிடுங்கள், நீங்கள் சொல்லுகிற மாதிரி உங்களுடைய கண்டிஷன் பிரகாரம் நாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று, அதற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால் தான் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் முதலிலேயே 200 ரூபாய் அட்வான்ஸ் தொகையாக கொடுத்து தொந்தரவு இருக்கக் கூடாது என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு தூரம் மாணவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்தில் கிடைக்க வேண்டுமோ அந்தக் காலத்தில் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

கனம் எம். டி. ராமசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார், பல பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டி மாணவர்களுக்கு பண உதவி கிடைக்கவில்லை என்று. அதைப் பற்றி நான் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய முன்னுரையில் அதைப்பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு லட்சத்தி எண்பத்தி நாலாயிரம் ரூபாய் அதற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திடீரென்று அதை நான்கு அல்லது ஐந்தாயிரம் ரூபாய்க்கு உயர்த்த வேண்டுமென்றால் அது முடியாது. ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஸ்காலர்ஷிப்புக்கு என்று கொஞ்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம், நில ஆர்ஜிதத்திற்கு என்று ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆண்டல்களுக்கு என்று ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இப்படி திட்ட காலத்தில் ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் இவ்வளவு என்று ஒதுக்கியிருப்பதால் அதை திடீரென்று உயர்த்த முடியாது. அப்படி உயர்த்தி விட்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாவிட்டால் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று குறை கூறுவதற்கு இடம் ஏற்படும். இப்பொழுது ஒதுக்கி வைத்து விட்டு பின்னால் அதிகப் படியாக பணம் கிடைக்கும்போது அதிகப்படியான செலவு செய்துகொள்ளலாம், மத்திய சர்க்கார் அதிகப்படியாகக் கொடுத்தால் அதிப்படியான

23rd March 1959]

[Sri P. Kakkān]

செல்வு செய்து கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில்தான் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த தொகையை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கலாமோ அவ்வளவு பேர்களுக்குத் தான் கொடுக்க முடியும். அதிகப்படியான விண்ணப்பங்கள் வந்தால் எல்லா விண்ணப்பங்களையும் கவனிக்க வேண்டும் என்பது முடியாது. அதிகப்படியாக கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை வந்தால் அப்பொழுது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களிடம் உத்தரவு வாங்கிக் கொடுக்கலாம். ஆகவே விண்ணப்பம் செய்யக்கூடிய எல்லா மாணவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பது முடியாது. சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் வந்து ஏழை மாணவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும், எவ்வளவு மாணவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு மாணவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க முடியும் தவிர எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் லாசர் உடையார் அவர்கள் இந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகள் எல்லாவற்றையும் கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர் பகுதியை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு அவர் பேசியிருக்கலாம். சென்னையிலும், இதர இடங்களிலும் பலகாலமாகத் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில்—வேறு மதத்தில் சேர்ந்து சில சலுகையையாவது பெறலாம் என்கிற எண்ணம் இல்லாது நம் மதத்திலேயே இருந்து வந்திருக்கிற ஹரிஜனங்களோடு கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது. இவர்களோடு சமமான ரீதியில் இந்து ஹரிஜனங்கள் ஒருநாளும் போட்டிபோட முடியாது. உத்தியோகத்தில் இவர்கள் இரண்டுபேருக்குள் போட்டி என்றால் கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களையே கிட்டத்திட்டம் நமது இந்து ஹரிஜனங்களால் வர முடியாது. அதனால் தான் இந்து ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு காகவே சில சலுகைகளை மத்திய அரசாங்கம் அளித்து வருகிறது. இதை கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பது என்பது முடியாது. பண்டிட் நேரு பேசி இருக்கிறார், ஜனாதிபதி பேசியிருக்கிறார் என்பதாக அவர் சில மேற்கோள்கூடக் காட்டினார்கள். ஹிந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் காட்டுகிற சலுகையை சென்னை சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் எந்த அளவு சாத்தியமோ அந்த அளவு ஆதித்திராவிட கிருஸ்துவர்களுக்கும் கொடுக்கிறது. மனைக்கட்டு வாங்கிக்கொடுக்க, கல்விச் சலுகை அளிக்க எல்லா வசதியும் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் அளிக்கிற திட்டத்தில் இவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சலுகையை ஆதித்திராவிட கிருஸ்துவர்களுக்கு விஸ்தரிக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு அவர்களே ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

SRI S. LAZAR : ஏற்கெனவே இந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்து வருவதைக் குறைத்தோ. இவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகை பாதிக்கப்படும் நிலைமையிலோ ஆதித்திராவிட கிருஸ்துவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்போது இந்து ஹரிஜனங்களுக்கு 16 சத விகிதம் ஒதுக்கிவைக்கிறோம் என்றால் இந்த 16 சத விகிதம் ஹரிஜன கிருஸ்துவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. இவர்களுக்கு என்று அந்த 16 சத விகிதம் போக, நான்கு அல்லது 5 சத விகிதம் ஒதுக்கி வைக்க—எல்லாத் துறையிலும் இவர்களுக்கென்று தனியாக சில ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக்கொண்டேன். ஹரிஜனங்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படும் சலுகையை இவர்களுக்கு கொடுத்துவிடச் சொல்லவில்லை. இப்போதே இந்து ஹரிஜனங்களுக்கு இருப்பது போதாது என்பதையும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இவர்களுக்கு 16 சத விகிதம் என்று இருப்பது ஹரிஜன கிருஸ்துவர்களுக்கு 4, 5 சத விகிதம் என்று தனியாக ஒதுக்க வேண்டும் என்றேன். அதையே இப்போதும் வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த மாதிரியாகச் செய்யவேண்டுமென்றால் அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri P. Kakkan]

[23rd March 1959]

கனம் ஜகந்நாதன் அவர்கள் பேசும்போது சர்விஸ் கமிஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். அடுத்து முயன்றாலும் ஆகுநான் அன்றி எடுத்த கருமங்கள் ஆகா என்பது போல நாம் செய்கிற முயற்சி காலம் வந்தால் தானே பயன் அளிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது சபைத் தலைவராக இருந்த ஸ்ரீ சிவஷண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் பெடரல் சர்விஸ் கமிஷனில் இருக்கிறார். அப்படி எல்லா இடத்திலும் ஆகலாம். பொறுத்து இருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் சோமசுந்தரம் அவர்கள் காலேஜில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு லைப்ரரி வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது நல்ல ஏற்பாடு. அதையும் கவனிக்கிறேன். ஸ்காலர்ஷிப் பற்றி அவர் சொன்ன விஷயங்களிலும் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ பி. ஜி. மாணிக்கம் அவர்கள் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதில் கோவை ஜில்லாவில் அதிக துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். சர்க்காரும் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. கோவை ஜில்லா கலெக்டர் கூட இது சம்பந்தமாக “ஸ்டாப்” அதிகம் வேண்டும் என்றார். அதையும் இப்போது ஸ்டாங்ஷன் பண்ணியிருக்கிறார்கள். லோயர் பவானி ஸ்கீம் சீப்பேஜ் தான் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருந்தது. இப்போது எல்லாவற்றையும் கவனித்து தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது கலப்பு மணத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்து கொண்டுவதால் யார் யார் உண்மையிலேயே ஜாதி பாகுபாட்டை ஒழித்துவிட முடியும் என்று நினைக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லாம் முன்வரவேண்டும். அதற்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டும், ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்றார்கள். சர்க்கார் தம்மாலான வகையில் எல்லாம் ஊக்கம் அளித்து வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சுவாமி சக்ஷானந்தா அவர்கள் பேசும்போது ஆபீசில் இருந்த சீனியர் சூப்பிரண்டு அவர்களை சஸ்பெண்டாக்கி சரியான முறையில் அவர்களுடைய சேவையை பாராட்டி ப்ரமோஷன் கொடுக்காமல் இறக்கி விட்டுவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அவர் அப்படி நினைப்பது நியாயம் இல்லை. இந்த ஆபீசில் உள்ள அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறார்கள். இந்த இலாகாவை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும் என்பதற்காக ஸ்ரீமான் ராமச்சந்திரன் அவர்களைக் கொண்டுவந்து போட்டோம். ஆனால் அவர் மாரடைப்பினால் இறந்துவிட்டார் என்பது தெரியும். அப்பறம் தேவப்பிரியத்தைப் போட்டோம். அவரின் கீழ் கோபால் படையாச்சியைப் போட்டோம். ஜில்லாதோறும் சென்று நல்ல காரியங்களை அடிக்கடி செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்கு இவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஆனால் ஒன்று. சாதி பாகுபாடுகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இந்த இலாகாவில் வேலை செய்கிறவர்களை சாதிப் பூசல்களை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதை அனுமதிக்கமுடியாது. அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ராமசாமி முதலியார், இன்னும் ஜகந்நாதன் பேர்ந்நவர்கள் இப்போது நாம் தீண்டாமை பிரச்சாரத்திற்காகப் போடப் பட்டிருக்கிற பிரசாரகர்களை காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். இவர்களை தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரத்திற்காகத்தான் போடுகிறோம். இந்த ஒரு வேலையை இவர்கள் செய்வதால் போதுமானது. காங்கிரஸ் கட்சியை இவர்கள் வந்ததான் காப்பாற்றவேண்டும் என்பது இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பலர் இங்கும் இருக்கிறார்கள், வெளியிலும் இருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு

23rd March 1959]

[Sri P. Kakkan]

காங்கிரஸ் கட்சியைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வழி தெரியும். இந்தப் பிரசாரகர்களை நம்பி காங்கிரஸ் கட்சி இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரசாரகர்களில் அநேகம் பேர் தேச விடுதலைக் காலத்தில் போராடியவர்களாக இருக்கலாம். தீண்டாமை ஒழிப்பில் தீவிர நம்பிக்கை உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் செய்ய வேண்டிய பணியெல்லாம் நாட்டில் தீண்டாமை என்பது அறவே இல்லாத வாறு மக்களுடைய மனோபாவத்தையே மாற்ற வேண்டும் என்பது தான். இந்த ஒரு வேலையைச் செய்தாலேயே தேசத்திற்கு அவர்கள் ஒரு பெரிய வேலையைச் செய்தவர்கள் ஆவார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் விசுவநாதன் அவர்கள் பேசும் போது, பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கு இன்னும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பின் தங்கிய மாணவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு பணக்காரர்கள் கூட இந்தச் சலுகையை அடைந்துவிடுகிறார்கள். காரணம் இவ்வளவு ரூபாய்க்குள் தான் வருமானம் என்று எழுதிக் கொடுக்க என்று அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்கிறார்கள். அவர்களும் எதோ எழுதிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். உடனே அதை வைத்துக்கொண்டு ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிவிடுகிறார்கள். இதைக் கண்டுபிடித்து தக்கவர்களுக்கு இந்த உதவி கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். இதிலே உங்களுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். பணக்காரர்கள் யாராவது இந்த மாதிரிச் சலுகை பெற்றிருந்தால் அது விஷயம் உங்களுக்கு தெரிந்திருந்தால் என்னிடத்தில் நீங்கள் உண்மையைச் சொல்வதனால் பாதகம் ஏற்படுவிடாது. நான் அதை விசாரித்து உடனே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நீக்கிவிட்டு வேறு ஒன்றி ரண்டு உண்மையிலேயே ஏழையாக உள்ள பிற்பட்ட மாணவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவ முடியும். இந்த வருஷத்திலே பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக அடிவுறலாக ஒரு லட்சத்து என்பது நான்கு ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். இதிலும் போதவில்லை என்றால் மீண்டும் அதிகப்படியாக எவ்வளவு கொடுத்து உதவ முடியும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தக்கபடி உதவி அளிக்க முடியும் என்பதை உங்கள் மத்தியில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : ஸ்காலர்ஷிப் வேண்டிய அளவு கொடுத்து வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். சமீபத்தில் சட்டக் கல்லூரியில் பத்து மாணவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்காமல் வெளியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மத்திய சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கும் என்று சேர்ந்திருப்பார்கள். கிடைக்காமல் இருந்திருக்கலாம். அப்படிச் கிடைக்காதவர்களுக்குக் கூட நாங்கள் கொடுக்கிறோம். பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கு எட்டு ஸ்தானங்கள் உண்டு. மாஜி குற்ற பரம் பராமியன் முதலியவர்களுக்கு பதினைந்து பதினேழு உண்டு. அவர்களுக்கு கொம்பக் கூடுதலாக வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய எல்லப்பன் அவர்கள் குமார பரணியத்தில் புறம்போக்கு நிலத்தைச் சாகுபடி செய்தது, வீடு கட்டிக் கொண்டது, அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது முதலியவற்றைச் சொன்னார்கள். இங்கே சொல்லக் கூடாது என்று இல்லை. முதலில் அதைப்பற்றி என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கலாம். முன்பே என்னிடத்தில் அதைப் பற்றி சொல்லியிருந்தால் நான் இது விஷயத்தில் என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்திருப்பேன். ஜில்லாக் கலெக்டருக்கும் எழுதிக் கேட்டிருப்பேன். மேலும் அங்கே ஹரிஜன நில அதிகாரி இருக்கிறார். அவரிடத்திலிருந்தும் ரிப்போர்ட் வரவழைத்திருப்பேன். இந்த மாதிரியான குறைகளை உடனுக்குடன் என்னுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். (ஸ்ரீ எல்லப்பன்—நான் வந்த நாள் முதல் இதைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன்.) அவை கவனிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri P. Kakkan]

[23rd March 1959]

விவசாயிகளுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்ய வேண்டும். கர்ணங்கள் சரியாகச் செய்வதில்லை பட்சபாதம் காட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எல்லாக் கர்ணங்களும் அப்படிச் செய்வதாகக் கொள்ளக்கூடாது. ஒன்றிரண்டு பேர் மோசமாக நடந்து கொள்ளலாம். தவறாக அப்படி ஒன்றிரண்டு பேர் நடந்து கொண்டால் அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் உடனே தக்க நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். விவசாயிகளுக்கு நிலங்களைச் ஜாரி செய்து கொடுப்பதில் அரசாங்கம் எல்லாவிதமான அக்கறையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கலெக்டரிடமிருந்து இது சம்பந்தமாக மாதாமாதம் ரிப்போர்ட் வரவழைக்கிறோம். ஆனால் ஒரு சங்கடம். ஒரு பெரிய ஏரியிருக்கும். அந்த ஏரியின் உப்பக்கத்தில் பல நாள்கள் நீரில்லாமல் மோடாக இருக்கக்கூடிய இடம் இருக்கும். அந்த இடத்தை எங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சில பேர் விண்ணப்பம் போட்டு விடுகிறார்கள். அந்த இடத்தைக் கொடுக்க முடியாதே என்றால் “நாங்கள் விண்ணப்பம் போட்டோம், பல நாளாகியும் கொடுக்கவில்லை. கொடுக்கமாட்டோம் என்கிறார்கள்” என்பததால் புதார் செய்கிறார்கள். பாசனத்திற்கு உபயோகமில்லாத மோசமான ஞானமாக இருந்தால் இப்போதே அதை முழுதும் தூர்த்துவிட்டு அந்த இடங்களை பட்டா பண்ணிக் கொடுத்துவிடுகிறோம். அப்படியின்றி பாசனத்திற்கு உபயோகமாகக்கூடிய ஏரிகளின் இடத்தை அப்படிக்கேட்டு விட்டு கொடுக்கவில்லையே என்றால் என்ன செய்வது? கொடுக்கக்கூடிய நிலங்களாகப் பார்த்து மனுச் செய்து கொண்டால் நல்லது.

இந்த நேரத்தில் கோதண்டராமன் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். எங்கள் ஊரில் முன்பு மல ஜலம் கழிக்கும் இடத்தில் கேட்கக் கொள்வியில்லாமல் பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் குடிசையைப் போட்டுக் கொண்டு திடீர்ப் பட்டணம் கட்டிவிட்டார்கள். முதலில் இப்படிச் செய்வது முறையா என்று பார்க்க வேண்டும். வீடு கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், அந்த இடத்தை ஜாரி செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்டால் சர்க்கார் அதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறது. அப்படி இல்லாமல் சட்டம், கட்டுப்பாடு எதுவும் இல்லாமல் யாரையும் கேட்காமல் திடீர் நகரம் அமைத்துக் கொள்வது என்றால் நாளைக்கு செக்ரடேரியட் கட்டிடத்திலேயே வீடு கட்டிக் கொண்டுவிடுவார்கள். “நீங்க கட்டிக்கொள்ளுங்கள். நான் பார்த்துக் கொள்ளிறேன்” எனக் கோதண்டராமனைப் போன்றவர்கள் மக்களிடத்தில் இப்படித் தப்பாகச் சொல்லிவிட்டு, கடைசியில் சர்க்கார் அவற்றைப் பிரித்து எறிந்து விட்டார்கள் என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. ஒரு ஒழுங்கோடு, ஒரு கட்டுப்பாட்டோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதற்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு நாம் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்பாவு அவர்கள் குடி மனைக்கு 5 சென்ட் கொடுப்பது போதாது, அதிகம் கொடுக்கவேண்டும் என்றார்கள். விரலுக்குத் தக்க வீக்கம் என்று சொல்வார்கள். அப்படி நம்மிடம் இருக்கக்கூடிய இடங்களைத்தான் நாம் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதோடு இன்னொன்று. கவந்தப்பாடியில் கட்டப்பட்ட வீடுகள் மோசம் என்று அநேகம் பேர் சொன்னார்கள். அதை விசாரித்தேன். அந்த வீடுகள் ஹரிஜன இலாகாவிலை கட்டப்பட்டதில்லை. முதுகுளத்தூரில் இப்போது 17 லட்சம் ரூபாய் செலவில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தர ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அந்த வீடுகளை நானே நேரில் போய்ப்பார்த்தேன். அந்த ஊர்க்காரர்களே காண்ட்ராக்ட் எடுத்து கிராமத்திலுள்ள ஒருவருடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கட்டப்படுகிறது. நம்முடைய என்ஜினியர்கள் எல்லாம் அதைச் சரியான முறையில் கட்டுவதற்கு மேல் பார்வை பார்த்து வருகிறார்கள். நானே இரண்டொரு காலனிகளைத் திறந்து வைத்தேன்.

ராமாமிருதத் தொண்டைமான் அவர்கள் சுண்ணாம்புச்சுவர் தான் வேண்டும் என்பதில்லை, மண்ணிலேயே சுவர் வைத்து ஒரு போட்டால் போதாதா என்றார்கள். அங்கங்கே நல்ல மண் கிடைக்கக்கூடிய இடங்களில் மண் சுவர் வைத்து ஒரு போட்டுக்கொடுத்தால் போதும் என்று ஏற்

23rd March 1959]

[Sri P. Kakkan]

பாடு செய்திருக்கிறோம். மண் மேர்சமான் இடங்களில் அப்படிச் செய்ய முடியாது. (ஸ்ரீ கோமதி சங்கர தீக்ஷதர்.—இப்போது வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஒதுக்கப்படும் பணம் போதவில்லை என்கிறார்களே, அதை அதிகப்படுத்த முடியுமா ?) அதுவும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. 750 ரூபாயை ஆயிரம் ரூபாயாகக் கொடுத்தால் நல்லது என்று டெல்லிக்குப் போனபோது கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை அவர்கள் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பஸ் ஈட்டுகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். சாதி அடிப்படையில் பஸ் ஈட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது என்று ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. அதுவும் மத்திய சர்க்கார் அதிகாரத்தில் இருக்கிறது. மாகாண அட்வைசரி கமிட்டியிலும் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. மேலும் ஜகந்நாதன் அவர்களும் சரி, இன்னும் சில பேரும் இந்த அட்வைசரி கமிட்டியில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் இடம் அளிப்பதில்லை என்றார்கள். ஸ்ரீ ஜகந்நாதன் இருக்கிறார். அவர் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. அதே போல் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி இருக்கிறார். அவர் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. எதிர்க் கட்சிக்காரர் எல்லோரையும் போடவேண்டுமென்றாலும் முடியாது. ஆனால் எம். எல். ஏ-க்கள் எல்லோரும் எக்ஸ் அபிஷியோ மெம்பராக அந்தக் கூட்டங்களுக்குச் சென்று ஆலோசனை அளிக்கலாம். டி.ஏ.தான் வாங்க முடியாது. மேலும், கூட்டம் எப்போது நடக்கிறது என்பது தெரியவில்லை என்றார்கள். அதை வேண்டுமானால் எல்லா எம். எல். ஏ-க்களுக்கும் அறிவிக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்கிறேன். எல்லா ஜில்லாக்களிலும் போதுமான உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லை என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலுமுள்ள ஹரிஜன நல இலாகா ஆபீசில் ஒரு ஹெட்கிளார்க் இருக்கிறார். அவர் பல வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஸ்தானத்திற்கு தாசிஸ்தாரைப் போட்டால்—தாசிஸ்தார் கிரேட் உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்தால்—வேலைகள் துரிதமாக நடக்கும் என்று கருதி அந்த ஸ்தானங்களில் டெப்டி தாசிஸ்தார்களை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஹரிஜன நல அதிகாரிகளுக்கு காரர்கள் இல்லை. காரர்கள் இல்லாமல் அவர்கள் ஊர்களைச் சுற்றிப்பார்த்து வருவது அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஜீப் காரர்கள் கொடுக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். இந்த வருஷம் நான்கு ஜில்லாக்களுக்கு ஜீப் காரர்கள் கொடுக்கப்போகிறோம். இந்த வருஷம் தஞ்சாவூர், தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மற்றும்மொரு ஜில்லா இவைகளுக்கு ஜீப் காரர்கள் கொடுக்கப்போகிறோம். மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு அடுத்த வருஷம் ஜீப் காரர்கள் கொடுப்போம்.

ஸ்ரீ மாரிமுத்து, ஸ்ரீ ராமாமிர்த தொண்டைமான், ஸ்ரீ எம். ஆர் மாரியப்பன், ஸ்ரீ கே. பி. பழனிசாமி ஆகியவர்கள் பல விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுப் பார்கள். சர்க்கார் சில ஹாஸ்டல்களுக்கு அதிகப் பணமும் சில ஹாஸ்டல்களுக்குக் குறைவான பணமும் கொடுப்பதாக ஸ்ரீ கே. பி. பழனிசாமி சொன்னார். பணம் அவ்வாறு கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தப் பாகுபாடு இல்லை. இப்போது பொதுக்கல்விக்கு ஜாஸ்திப் பணம் கொடுக்கிறோம். மற்றக் கல்விக்கு 15 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். அவர்களுக்கு ஜாஸ்திப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஹாஸ்டல்களை சர்க்காரே நடத்தினால் ஜாஸ்திப் பணம் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். சர்க்கார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும்போது, அந்த மானேஜ்மெண்டாரும் ஊக்கம் கொண்டு பணம் செலவழிக்க வேண்டும். எனவேதான் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களுக்கு சர்க்கார் நிறையப் பணம் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் அவர்கள் அந்த ஹாஸ்டல்களை சர்க்காரிடம் ஒப்படைப்பார்களானால் அவைகளை ஏற்று நடத்த சர்க்கார் தயாராயிருக்கிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : எல்லா உணவு விடுதிகளையும் எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் தயாராயிருக்கிறதா? அத்திட்டம் ஒரு பேஸ்ட் ப்ரொக்ராமாக அல்லவோ இருக்கிறது போல் தெரிகிறது?

[23rd March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹாஸ்டல்களைச் சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்க எந்தத் தனிப்பட்டவர்கள் வந்தாலும் அவைகளைச் சர்க்கார் ஏற்று நடத்தும். பல தனிப்பட்டவர்கள் அவைகளைச் சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்க முன் வருவதில்லை என்பது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியவில்லை போலும். அவைகளைச் சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்க யார் முன்வந்தாலும் சர்க்கார் அவைகளை ஏற்று நடத்தும்.

ஸ்ரீ தங்கவேலு அவர்களும் மற்ற பல கனம் அங்கத்தினர்களும் பல வரவேற்கத்தக்க அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்தில் பொருளாதாரத் துறையிலும் இதரத் துறைகளிலும் வேற்றுமைகளும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் இன்றி இருக்கவேண்டுமானால் அதற்கான திட்டங்களில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். நாம் எல்லாரும் ஒற்றுமையாக இருந்தால்தான் அந்த நிலையை உருவாக்க முடியும். சமூகத்தில் ஹரிஜனங்கள் மட்டும் தனித்திருந்தால் அது நல்லதல்ல. எனவே தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுபட வேண்டும். எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பாடுபட்டால்தான் தீண்டாமை ஒழியும். அது ஏகமாக ஒழிந்து விட்டது என்றால் அது போதாது. அது முற்றிலும் ஒழிய வேண்டும். சில இடங்களில் தீண்டாமை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் சொன்னார். அதை அவர் பார்த்தால் அவரே அக் குற்றத்தைச் செய்பவர்கள் பேரில் வழக்குத் தொடர முன் வரவேண்டும் என்று அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தமாதிரியான நல்ல காரியங்களைச் செய்ய நாமே முன் வரவேண்டும். இந்த மாதிரியான கேஸ்களில் குற்றவாளிகளை ஸம்மன் அனுப்பி அரெஸ்ட் பண்ணுவதில்லை. ஸம்மன் அனுப்பாமல் எடுத்து எடுப்பிலேயே அரெஸ்ட் பண்ணுகிறோம். எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுபட்டால்தான் தீண்டாமையை அறவே ஒழிக்க முடியும். எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்தால்தான் ஹிந்து மதத்தில் படிந்துள்ள தீண்டாமை என்ற மாசை நீக்க முடியும். உலக சமாதானத்தைப் பாதுகாக்க இந்தியா விரும்பும்போது அதற்கு இதர எல்லா நாடுகளின் ஒத்துழைப்பும் தேவைப்படுகிறது. அதேபோல தீண்டாமையை ஒழிக்க சர்க்கார் பாடுபடும்போது அதற்கு சர்க்காருக்கு மற்றெல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை.

இந்த வெட்டுப்பிரேரணையை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஜேகன்னாதனைக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்துகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I shall now put the cut motion of vote. 'The question is—

“ That the allotment of Rs. 2,33,79,400 under Demand XXIII—Harijan Uplift—be reduced by Rs. 100 ”.

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I shall now put the Demand to vote. 'The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,33,79,400 under Demand XXIII—Harijan Uplift ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again to-morrow at 8-30 a.m.

The House then adjourned.